

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונים

גְּדוּלָה הַסֵּרֶת טִבְעָת

בו נקבצו מכתבי ברכה וחזק

מחכמי דורנו שליט"א, ובני תורה נכבדים ידידי ותומכי ולומדי המפעל הקדוש מזכי הרבים בלמוד והפצת "הזהר הקדוש"

תוכנן אור מבהיק על התועלת הגדול בהוצאת הספרים והעלונים של ספרי הזהר הקדוש,

**ובפרט הספור הנורא מהנער בן 15
מה שראה בעולם העליון**

לרבנים, בני ישיבות, יושבי אהל וכל איש ישראל בכל קצות תבל

הקדמה

במדור זה נקבצו בארבעים מכתבי ברכה ועדווד מגדולי וחכמי דורנו ובני תורה נכבדים שליט"א, ידידי ותומכי "מפעל הזהר העולמי" שע"י חברה מזכי הרבים העולמי, הירושלים ומבקשים בהפצת הזהר הקדוש על מנת לפרסם ולהרבות כבוד הזהר. - ובפרט הספור הנורא מהנער בן 15 מה שראה בעולם העליון, ועשרת הספרים "כי לא ידח ממנו נדח" שנדפסו ופנגד עשרת אלפים כבר בסוף שנתן הקמן לאחשורוש [גדולה הסרת הטבעת] במבואר במגלת אסתר (פרק ג-יא): ויאמר הקמן למלך אחשורוש ישנו עם אחר מפאז ומפאר בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם שנות מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ולמלך אין שוה להניחם. אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים כבר בסוף אשקול על ידי עשי המלאכה להביא אל גנזי המלך.

הספר

איש מבית לחם יהודה

פרק 20

כל אדם משתוקק, ונפשו מתאוה לדעת, מה יעשה בגופו ונפשו אחר יציאתו מן העולם הזה, עד הגיעו אל המקום מנוחתו בגן עדן העליון, עם נשמות הצדיקים והחסידים.

בהיותו בן שבע שנים היה הולך עם אביו בשבת קודש לשמוע את דרשתו של רבי יוסף חיים, אשר נמשכה למעלה משעתיים והייתה מורכבת מפשטים ומרמזים, מדרשות ומהלכות בענייני פרשת השבוע, ומחצית השעה האחרונה הוקדשה לפירושים בדרך הסוד.

במוצאי שבת היה הילד יהודה ממרר בבכי על כי לא הבין את "חלק הסוד" בדרשת השבת. "דמעות אלו", כך אמר לימים לתלמידו רבי סלמאן מוצפי, "עמדו לי שאזכה לעסוק בחכמה יקרה זו".

העתקות קצרות מספר איש מבית לחם יהודה

תמצית חייו

רבי יהודה פתיא

רבי יהודה בן רבי משה פתיא, מחכמי בבל וארץ ישראל, גדול בתורה ומקובל נודע, נולד בבגדד בב' שבט תרי"ט ונפטר בירושלים בכ"ז באב תש"ב.

רבי יהודה למד ב"מדרש בית זילכה", שהקים רבי עבדאללה סומך, והיה מתלמידיו. מספרים שבגיל י"ז הוסמך להוראה על ידי רבי עבדאללה, ואחר כך שימש שם כריש מתיבתא וכראש ישיבה. רבנו הקים מספר ישיבות ללימוד "חכמת האמת - הקבלה".

רבנו היה מגדולי חכמי בבל בפשט, התנהג בחסידות

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונים

ובקדושה, ובשנת תרמ"ב החל להתעמק גם בחכמת הקבלה. במשך השנים עסק גם בקבלה מעשית, כתב קמיעות וריפא חולים, והמונים שיחרו לפתחו, ביניהם גם לא-יהודים. הוא עסק גם בתיקון נשמות ורוחות על ידי ייחודים, ביניהן תיקון את רוחם של משיח השקר שבתאי צבי ושל תלמידו נתן העזתי.

רבי יהודה הרבה בתפילות על כלל ישראל, כגון לנסיגת הגרמנים מגבול ארץ ישראל ולחזרת מי החידקל, שהציפו את בגדד. גם על הפרט התפלל, וראו ישועות.

שלוש פעמים עלה רבי יהודה לירושלים. בעלייתו השלישית בשנת תרצ"ד קבע את ביתו בירושלים והתפרסם בה כאיש קדוש.

רבי יהודה חיבר חמישה עשר ספרים, ביניהם "בית לחם יהודה" על "עץ חיים", "יין הרקח" על "אדרא רבה" ו"אדרא זוטא", "מתוק לנפש" על "סבא דמשפטים", "מנחת יהודה" ועוד. כן חיבר נוסחאות של תפילות ותיקונים שונים.

חייו

בבל היתה המרכז הרוחני של עם ישראל. שם היה מקומם של התנאים והאמוראים, ושם נוצר ה"תלמוד הבבלי". עקב חשיבותה של בבל אומרת הגמרא (כתובות קי: קיא.) בשם רב יהודה שאסור לעלות

ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדתא האגגי צרר היהודים. ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך. אגרות תהלה הללו של הצדיקים המבקשים את האמת, ד' יאריך ימי כלם בטוב ובנעימים, נדפסו לדעת ולהראות שאמנם עדין ב"ה חי וקים אתנו מחנה גדול של יראי השם הלומדים תורת הרשב"י ומחפשים את האמת וחפצים לזכות את ישראל ולהחיש הגאולה למען כבוד שמים.

הרבנים הגאונים והצדיקים שליט"א הרשומים במכתבים הללו, מוכיחים לנו איך שכלם דבקים בדעת האלף גדולי ישראל (שנדפסו באור הזהר) ומאשרים עמדה חזקה וישירה שהיא היא היתד הנאמן היחידי לגאולת עם ישראל על ידי הפצת הזוהר הקדוש.

ענג כפול ושומחה מרבה לחזות ולראות איך שמאות אלפי ישראל מתארגנים למפעל הזהר העולמי, והצדיקים השומחים עם הספור הנורא הזה שהיה יכול להחזיר בתשובה בכמה ימים 2 מליון יהודים אם לא היו מקררים אותם כמו עמלק שכתוב אשר קרא בדרו, וחרתו על דגליהם "בלתי לד' לבדו" (ראה בספר הרמז"ל והזוהר) ובדגל הזה דוגלים על ערי ישראל ומתריעים בקול חוצב להבות אש "מי לה' אלי", ומתקבצים סביבם בכל תפוצות ישראל יראי ה' שגשגארו לפליטה שישנם עדין בדרוננו דור עקבתא דמשיחא החפצים באמת להתקרב לרשב"י זי"ע ועושים קבוץ ורבוץ ופעלים להקים שעורים בארץ, ובכל העולם כולו, והמוני ישראל קדושים, פועם בלבם זיקת יהודי, ונמשכים בעבותות אהבה אחריהם לרגל ההפירה פי האמת נר לרגלים ואין שמים לב כלל וכלל לחצים ובליסטראות הנזרקים

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונים

לְמוֹלָם, מְשֻׁלְחֵי הַסְטָרָא אַחְרָא וְכַת דִּילִיָּה כְּמַבְאָר
בְּזוּהַר הַקְּדוֹשׁ (פ' נְשֵׂא דִף קִבְר ע"א) מֵעֵינֵן הָעֶרֶב רַב,

וּבְכָל פֶּעַם מְחַלְפִּים צוּרָה וְתַמּוּנָה אַחֲרֵת וּמְשַׁנָּה
בְּדַרְבּוֹ שֶׁל הַיֵּצֶר הָרַע מְעוֹלָם, כְּמֵאֵמֶר חו"ל: שְׁבַע
שְׁמוֹת לַיֵּצֶר הָרַע (סִפְּה פְּרִק הַחֲלִיל, עי"ש). הַבְּרָכָה אַחַת הִיא
לְרַבָּנִים הַצַּדִּיקִים גְּאוּנֵי וְגִדּוּלֵי הַדּוֹר, רְאֵשֵׁי יִשְׂרָאֵל,
תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, אוֹהֲבֵי הַתּוֹרָה וּמְחַזְקֵי לְמוּד הַסּוּד,
מְגִידֵי הַשְּׁעוּרִים בְּתוֹרַת הָרֶשֶׁב"י, וּמְזַכֵּי הַרְבֵּים
בְּאַמֶּת, יִפְתָּח ה' לָהֶם אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב וַיִּתֵּן לָהֶם כֶּחַ
וְעֶצְמָה, וַיִּזְכּוּ לְעֵשׂוֹת גְּדוּלוֹת וּנְצוּרוֹת לְמַעַן הַרְבוֹת
כְּבוֹד שָׁמַיִם, וְלִהְיוֹת עִם יִשְׂרָאֵל, לְפָרֶסֶם תּוֹרַת
הָרֶשֶׁב"י זי"ע, וַיִּזְכּוּ לְרֵאוֹת בְּנִים וּבְנֵי בָנִים עוֹסְקִים
בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת, יִאֲרִיכוּ יָמִים עַל מַמְלַכְתְּם מִתּוֹךְ
שְׁפַע וְרוֹב נַחַת וְקְדוּשָׁה וְכָל הַפְּרִכּוֹת הָאֲמוּרוֹת
בְּתוֹרָה "וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים"
בְּגִאֲלָה הַשְּׁלֵמָה ב"ב"א.

מכתב א'

**מְכַתֵּב בְּרָכָה מֵאֵת הַגָּאוֹן הָאֲדִיר בְּנִגְלָה
וּבְנִסְתָּר הַמְּקַבֵּל בְּעַל שְׁעָרֵי זְבוּל שְׁלִיט"א**

הַרְבֵּ זְבוּלוֹן הַמְּבוֹרָגֵר, מְחַבֵּר סְפָרֵי שְׁעָרֵי זְבוּל י"ד
חֲלָקִים וְש"ס בְּכַתֵּב יָד, בַּעִיָּה "ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב" א'

ב"ה כ"ג אָדָר תש"ע פַּעִיָּה "ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב" א'

הַנְּה הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק הַמְּפָרֶסֶם אָב"ד הָאֲלֵמִין רַבִּי
שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס שְׁלִיט"א הָעוֹסֵק בְּלִמּוּד הַזְהָר
הַקְּדוֹשׁ וְהַפְּצַת הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ דְּרָךְ לְמוּד בְּרַבִּים,
וַיְדוּעַ שֶׁהַזְהָר הוּא מְעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, וּבְכַתְבֵי
הָאֲרִיז"ל מְבוֹאֵר שֶׁיֵּשׁ עוֹלָם עֲשִׂיָּה וְעוֹלָם יְצִירָה

מבבל לארץ ישראל ואסור לעזוב את בבל.
בעיר בגדד שבבבל ביום ב' בשבט התרי"ט נולד
רבי יהודה למשפחה אצילה ומפורסמת של חכמים
וסופרים, לאביו המקובל רבי משה פתיה.

תחילת לימודו

בהיותו ילד שררה עניות בביתם. לא היו לו נעליים
כדי ללכת לתלמוד תורה, אך הוא חשק בלימוד
התורה. מה עשה? - לקח את נעלי אביו וצעד בהן
לבית תלמודו. עקב מידתן הגדולה נתמלאו הנעליים
מים ובוץ מהשלוליות, אך הוא לא התחשב בכך.

בהיותו בן שבע שנים היה הולך עם אביו בשבת
קודש לשמוע את דרשתו של רבי יוסף חיים, אשר
נמשכה למעלה משעתיים והייתה מורכבת מפשטים
ומרמזים, מדרשות ומהלכות בענייני פרשת השבוע,
ומחצית השעה האחרונה הוקדשה לפירושים בדרך
הסוד.

במוצאי שבת היה הילד יהודה ממרר בבכי על כי
לא הבין את "חלק הסוד" בדרשת השבת. "דמעות
אלו", כך אמר לימים לתלמידו רבי סלמאן מוצפי,
"עמדו לי שאזכה לעסוק בחכמה יקרה זו".

אביו נקשר אליו וחיבבו מאוד. מקטנותו נטה
לפרישות ולידיעת חכמת הקבלה בהצנע ובהיחבא,
ומשנתגלה הדבר לאביו, החל ללמוד עמו זוהר וכתבי
האר"י עוד בצעירותו, והיה יודעם בעל-פה כידיעת
ט"ו פרקי "שיר המעלות".

תחילת לימודו הייתה "במדרש תלמוד תורה". כבר שם
ניכרו בו כשרונות מופלאים, גאונות וכמיהה אדירה
להשכיל בדברי תורה, ומעל לכל - שכל מעשיו יהיו לשם
שמים. לאחר מכן עבר ללמוד ב"מדרש בית זילכה",
ובמהרה נודע כבקי עצום בש"ס, בראשונים ובאחרונים.

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

"מדרש תלמוד תורה" בו למדו ילדי בגדד. במרכז התמונה אחד מהמלמדים.

ועולם הפריאה ועולם אצילות, ומי שלומד אהר הקדוש זוכה לעולם האצילות, וידוע שיש נפש רוח ונשמה, ומי שרק לומד נגלה הוא זוכה בנפש רוח ולא בנשמה ומי שלומד אהר הקדוש זוכה לקבל נשמה מעולם אצילות.

ולאחר מאה ועשרים זוכה לישוב בעולם עליון מאד מאד ולקבל נשמה גבוהה, והזהר הקדוש נתחבר על ידי התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, וכל אחד ואחד צריך ללמד כל יום חוץ מלמוד הנגלה אהר הקדוש

וגם חשוב מאד לכנס בתורת האריז"ל בתבי האריז"ל ספר עץ חיים ושער הכוונות, וזה צריכים ללמוד דוקא עם ר"מ מקובל שיהא בקי בכל בתבי האריז"ל, וזהו מקרב הגאולה, ולכך דבר גדול מאד מאד עשה הגאון הצדיק שמרביץ תורת הזהר ברבים ומקים שיעורים ברבים בכל מקום ומקום, ושכרו גדול מאד, ולכך מצוה גדולה לחזקו על הזכוי הרבים הזה, וזכותו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי יגן עליו ועל כל משפחתו ולכל העוזרים לו.

הכותב וחותם למען כבוד התורה ולומדיה:

הרב זבולון המבורגר

מחבר ספרי שערי זבול י"ד חלקים

← **מכתב ב'** →

**מכתב ברכה וחזוק מאת הגאון האדיר
בנגלה ובנסתר המקבל
בעל "ים החכמה" שליט"א**

הסמכתו

מספרים שבשנת תרל"ו, בהיות רבי יהודה נער בן י"ז שנה, זכה להיסמך כרב ומורה הוראה על ידי גדול הדור רבי עבדאללה סומך.

הדבר אירע כאשר התאסף מניין לתפילה בבית מדרשו של רבי עבדאללה, ורבי יהודה התבקש לעבור לפני התיבה. נמצא מי שביקש לערער על כי "צעיר שלא נתמלא זקנו - אין ממנין ש"ץ".

כששמע רבי עבדאללה את הדברים, קם ממקומו ואמר: "העל חכם יהודה תערערו שאינו יכול להתמנות ש"ץ?! והרי תלמידי וגדול בתורה הוא, ואינו חסר אלא סמיכה".

הניח רבי עבדאללה את שתי ידיו על ראשו של רבי יהודה ואמר: "הנני סומכו עתה לחכם בישראל, יורה יורה ידין ידין, והכל יצייתו לדבריו כדין חכם זקן שבישראל".

לימוד וקבלה מעשית

כדרך חכמי האמת נהג רבי יהודה להסתיר את עצמו

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

ונוהר לא להתפרסם, אלא שבשמים רצו אחרת.

רבי יהודה הלך והעמיק בתורת הנסתר, ועוד בימיו של רבי יוסף חיים נודע כעושה נפלאות. היה בעל מידות נעלות, אהוב ומקורב ביותר על הבריות והגיע למדרגות גבוהות באהבת השי"ת ובאהבת ישראל. כל ימיו התרחק משררה ומכל מיני הנאות וחי בצמצום ובהסתפקות במועט.

בשנת תרמ"ב, בהיותו בן עשרים ושלוש, החל רבי יהודה להתעמק בחכמת הקבלה. לאחר שעיין בספרי הקבלה ולמד את תורת הנסתר על בוריה, החל לעסוק גם בקבלה מעשית.

שבע שנים תמימות למדו רבי יהודה ותלמידיו את הספר הקדוש "עץ חיים", שהוא יסוד היסודות של "קבלת האר"י". הם למדו בעיון עמוק ובהבנה רחבה עד שהיו בקיאים בכל פרטי העולמות העליונים ובכוונת השמות והתפילות בעל פה. לאחר שסיימו את ה"עץ חיים" בפעם הראשונה במשך שבע שנים רצופות, חזרו עליו שש פעמים נוספות במשך כתשע שנים.

הלומדים הראשונים בתורת הנסתר שלמדו בישיבה זו היו רבי סלמאן מוצפי, ח' ששון הלוי בן הרב יחזקאל משה הלוי ראב"ד בגדד, הרב אברהם ברזאני. לימים הצטרפו לישיבה זו תלמידי חכמים נוספים, ביניהם ח' יעקב קטן, ח' משה צאלח - חתן רבי יהודה, ח' מנשה סלטון, הרב מנשה סלמאן שהרבני, הרב ששון עבד אלעזיז מזרחי, ח' יצחק דרזי ועוד.

חיבוריו - ספריו

בשנת תרמ"ד, בהיותו בן כ"ה שנה, כתב את חיבורו הראשון על פי תורת הנסתר, פירוש עמוק ומקיף על "אדרא רבא" ו"אדרא זוטא" - "יין הרקח" שמו, וכשמו כן הוא. חיבור זה נתקבל בהערצה ובשמחה

יצחק מאיר מארגנשטערן ראש ישיבת "תורת חכם", לתורת הנגלה והנסתר פעיה"ק ירושלים תובב"א

בסיעתא דשמאי, שני בתרא כ"ז למטמוני"ם תש"ע לפ"ק, פעיה"ק תובב"א.

הן נודע ביהודה וג' ישראל גדול שמו שול כ"ק המאור הגדול המפרסם לשו"ת הגה"צ מזה"ר שלום יהודה גראס שליט"א אדמו"ר מהאלמין שליט"א, וכאשר יעידון עשרות חבוריו המעידים על מעשה תקפו וגבורתו בתורה, ועל פעלת צדיק לחיים לגדר פרצי החומה בפרם בית ישראל זה רבות בשנים בן ירבו, והנה זה עתה יהודה יעלה להרבות פעלים בקרב העם על דבר למוד ספר הזהר, והגדיל לעשות ביסודו שעורים רבים בספר הזהר בכמה ערים.

ואסף איש טהור מכל דברי רבותינו קמאי ובתראי המדברים בסגלת למוד הזהר וקראו בשם ספר 'אור הזהר', גם זכה לההדיר ולהדפיס מחדש ספרי הזהר והתקונים, ולמותר לעלות בהסכמה על גברא רבא כגון דא דאיתמחי גברא ויהללוהו בשערים בכל תפוצות ישראל, גם מן המותר להלל ולשבח הדבר הטוב שעשה בעמיו בקרוב נפשות ישראל לעסק הקדוש ולמוד ספר הזהר, ומקדמת דנא מציינו לרבנו האר"י ז"ל עצמו בשער רוח הקודש (דף י"ב) שאמר למהר"א הלוי "שילמד בזהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון מ' או נ' עלים בכל יום ושיקרא בספר הזהר פעמים רבים", ובספר שבחי האר"י (הגר"מ עמוד נ"א) כתב שנתן תקון לבעל תשובה אחד לומר בכל יום עשרה דפים מספר הזהר הלשון לבר

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

אצל כל שוחרי תורת הנסתר. הללו הרוו את צימאונם בידיעת רזין עילאין טמירין בדברי ה"אדרא". פירוש מקיף זה "היה לעיניים" לכל העוסקים בלימוד האדראות.

במשך שבע שנים עסק במלאכה קדושה זו, ובשנת תרנ"א סיימה ולא גילה לאיש על פועלו זה.

רבי יהודה כתב חיבורים בתורת הח"ן, כשגולת הכותרת של מפעלו היה ספרו "בית לחם יהודה" ב' חלקים, המכיל פירוש מפורט על כל פרקי הספר "עץ חיים".

רבנו למד עם אביו את ה"עץ חיים" ואת שמונה שערים לרבנו האר"י. הוא עבר עליהם לאורכם ולרוחבם ודלה מהם הקדמות. על פיהם פירש את האדרות והעתיקים והגיהם במדוייק. רבי יהודה הוציא את ספריו "בית לחם יהודה" ביום שלישי ז' בכסלו תרצ"ג.

עוד כתב את ספרו "מנחת יהודה" בדרך פרד"ס על התנ"ך ומשפטי הרוחות וגלגוליהן – שבו מבואר כל מה שנעשה עם האדם מעת פטירתו עד שזוכה להיכנס לגן עדן, חיבוט הקבר, עניין גיהנום, גלגולים ועוד.

כמו כן חיבר רבי יהודה נוסחי תפילות ותיקונים שונים. בשנת הת"ש חיבר את "אסירי התקווה" - סדר בקשת רחמים לכל עת צרה, שלא תבוא, להחיש את הגאולה על ידי הקפות בשם האמהות הקדושות.

חיבורים נוספים:

"מתוק לנפש" על סבא דמשפטים.

"אפיקי מים" - פירוש מקוצר על "עץ חיים".

"עטרת רחל" על פרקי אבות (שם זה ניתן אחר כך על שם רעייתו

הצדקת).

בלתי שום הבנה, והן הובא בספר שבחי האר"י דפוס יפן שנתן תקון לבעל תשובה אחר ללמוד בכל יום ד' או ה' דפים, והחיד"א בשם הגדולים (מערכת ספרים ערך ספר הבהיר)

הביא משמיה דרבנו האר"י שנתן תקון לבעל תשובה לומר כל יום ה' דפים אחר, וכיוצא בו כתב הגה"ק מקאמרנא בספר נתיב מצותיה (נתיב התורה שביל א' אות ל"א), וכתב שם שגם הגה"ק מורנו הרב צבי הירש מזידטשוב נהג כן,

וכן מצינו להגה"ק מורנו הרב רבי פנחס מקאריץ (אמרי פנחס הנמ"ח ח"א עמוד רס"ד) שצריך לומר ב' או ג' דפין בכל יום, ועין עוד המעשה הנורא המוזכר בספר בן ביתי על אבות, ואין באן מקומו להאריך.

והגם דבהיותו קורא ספר הזהר לא ידע מאי קאמר, כבר כתב הרב חיד"א בספר מורה באצבעות אות מ"ד "למוד ספר הזהר מרומם על כל למוד בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שיטעה בקריאתו הוא תקון גדול לנשמה".

וכן כתב בספרו שם הגדולים מערכת ספרים שם, ועוד בשו"ת חיים שאל ח"א סימן ע"ה סוף אות ב', ומקדמת דנא כבר כתב מעין זה מהר"י צמח בספרו לחם מן השמים בסדר הלמוד דליל שבועות (דף ל"א ריש ע"ב), והרמח"ל בשלהי קונטרס דרוך עץ חיים, והמקדש מלך בספרו פסא מלך על התקונים (תקון מ"ג אות ס') כי "למוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עולמות וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פרוש מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת שלא יעשה למוד הפשט שנה תמימה", ועין עוד בספר זכירה לחיים להגאון רבי חיים פלאג' ח"ב

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

"חסדי דוד" - תחינות ותפילות לשלום ישראל ופדות השכינה.

"כתר צדיק" על חומשי התורה.

הסכמה משמים לחיבורו

בשנה תרס"ה עלה רבי יהודה עם בני ביתו לירושלים. עם בואו ביקר אותו המקובל המפורסם רבי אברהם עדס ושאל אותו מדוע אינו מוציא לאור את חיבורו "יין הרקח".

כשכולו פליאה השיבו רבי יהודה בשאלה: "מניין נודע לך הדבר?"

ורבי אברהם השיבו: "זקן בא אלי בחלום וציווה עלי לבוא לכבודו ולבקשו להשתדל להדפיס את החיבור. ואמר: 'בזכות זה יאיר לך את העין הימנית'".

רבי יהודה גילה שה"זקן" הינו רבי שמעון בר יוחאי, ולאחר שחזר לבגדד זכה להוציא לאור את פירושו "יין הרקח" בשנת התרס"ט. (סיפור הפגישה מובא בהרחבה בפרק "גדלותו").

שבתאי צבי - משיח השקר

מספר רבי יהודה:

אמנם בהיותי עדיין עוסק בעניין הרוח של ראובן משה מני הנזכר, בתוך זאת בא אלי יחזקאל עזרא בן ישראל המכונה בשם בכור ואמר לי:

"כי היום כבר כמה שנים שבאים לי הרהורים רעים בלבי בפתע פתאום, בעת היותי בתפילת לחש או בזמן שאומר קדיש או קדושה, וכאילו אחד מדבר בלבי ואומר לי: 'המר את דתך בדת הפרוטסטנטי', חס ושלום. וכל כך היה ההרהור קשה, עד שהיה מפריע אותי ופוסק אותי מלומר קדיש או עמידה.

וזה לי כמו עשרים שנה מעת שהלכתי אצל ח"ר יוסף חיים בן ח"ר אליהו נר"ו (י"א), וסיפרתי לו עניין

דף ע' ע"ד, ובשו"ת אפרקסטא דעניא סימן ע"ד.

איברא, כבר העיד הגה"ק אדמו"ר האמצעי זיע"א באגרת הקודש (נדפס גריש ספר באורי הזוהר להגה"ק הנ"ל) "שמעתי מפי קדשו ז"ל [דהגה"ק בעל התניא זיע"א] לא פעם ושתים, שכל ימיו עשה קבע ללמוד הזוהר הקדוש בשבת וכו' בעיני גדול, וכה אמר דמה שאמר ברעיא מהימנא בזוהר פרשת נשא דבהאי חבורא דספר הזוהר ביה יפקון מן גלותא כו', הינו בלמוד בעיני גדול דוקא וכו', בדקדוק הלשון בכל מלה שיהיה מכון על פי אמתות חכמת הקבלה".

ועין שם שהראה מקורו בדברי רבנו האר"י בשער רוח הקודש (שם) שמה שזכה להשגה יתר על כל בני דורו "כי כמה לילות היה נשאר בלתי שנה על מאמר אחד של ספר הזוהר, ולפעמים ששה לילות של ימי החול שבשבווע היה מתבודד ויושב על עיון מאמר אחד בזוהר בלבד, לא היה ישן כל הלילות ההם". ואכן ירא שמים יוצא ידי שניהם, מזה וגם מזה בל יניח ידו, ואשרי לו ואשרי חלקו בזה ובבא.

ועל כל אלה ועוד טובא יש לומר כי כמה גדולים מעשי כ"ק הגה"צ מהאלמין שליט"א אשר גדול זכותו עד מאד בזכוי הרבים, ויהא רעוא דתירום רישיה אכולא פרכא, ויצבה להגדיל תורה ולהאדירה באוות נפשו הטהורה, ויארץ ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל עד כי מלאה הארץ דעה את ה' במים לים מכסים בביאת גואל צדק במהרה דינו, אמן פן יהי רצון.

והנני בזה דורש שלומי ושלום תורתו באהבה רבה:

הק' יצחק מאיר מארגנשטערן

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

זה. וח"ר יוסף חיים נר"ו שלח איגרת לח"ר אליהו סלימאן מני נר"ו (ז"ל) לעיר חברון תובב"א. והשיב לו כי קליפה גדולה מלובשת בתוך לב בכור הנזכר, אין לי עסק בה. עד כאן הייתה התשובה.

וח"ר יוסף חיים יעץ אלי לכתוב מזוזה ולישא אותה על לבי, אבל לא הועילה לי כלום. בבקשה ממך, בדוק אותי אם רוח נכנס בקרבי."

ולפי שבכור הנזכר הוא אדם ישר וירא ה', נענית לבקשתו. והתחלתי לייחד אצל אוזנו הייחוד של הרוח כדי שייכנס הבל הייחוד תוך אוזנו ותוך איבריו, כי הבלא של הייחוד מפיק הבלא של הרוח.

ובהיותי מייחד לו באוזנו, התחיל בכור לצחק. אחר כך אמרתי לו: "על מה אתה מצחק?"

קללות נמרצות

אמר לי: "כי כמו בן אדם מדבר בלבי, והוא מקלל אותך קללות נמרצות ואומר: 'הלא יוסף חיים, רבו של זה האיש, יעץ עליך לישא מזוזה. נוח מזה היה לו להניח את המזוזה בבית הבושת (חס ושלום). וזה תלמידו נעשה רב ומחצה מערך רבו יוסף חיים'. ועל זה התחיל לקללך קללות נמרצות וביזויים רבים."

ואני כשמעי זאת חזרתי לייחד באוזנו כמה פעמים תכופים זה אחר זה בלא הפסק עד שנלאיתי. והוא היה מקלל ומחרף ומגדף בלבו של בכור, ולא השגחתי עליו.

שם הרוח

לסוף אמר לי בכור: "המתן עד שאשמעה מה שידבר בלבי."

אמר לו הרוח לבכור: "אמור ליהודה מה רוצה ממני". אמרתי לו: "רצוני לדעת מאיזה עיר אתה ומה שמך,

מכתב ג'

הרב מאיר שטרן

הרב דאתרא קדישא מירון ואזור מרום הגליל

טל' 046987107 046990382 ת.ד. 33

ח' שבט תש"ע.

ביבמות (צ"ז). בכורות (לא): דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בר יוחאי, כל תלמיד חכם שאומר דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפיתותיו דוכבות בקבר. ורש"י שם ביבמות וזה לשונו, שיהא שפתי נעות בקבר כאלו אני חי. ורש"י שם בבכורות וזה לשונו: והנאה הוא לו שדומה פחי.

רבינו גרשום שם דוכבות בעולם הזה ושפיתותיו דוכבות בעולם הבא. ואמרתי לפרש תוכן של "שפיתותיו דוכבות", מהו המשמעות ומה הנאה יוצא לו ולנו על ידי זה, כי אנו באים להרשב"י ומבקשים כל אחד בבקשתו הרוחנית והגשמית, ששניהם אחד, כי אי אפשר זה בלי זה, ובמה נתרצה לפני הרשב"י שיתפלל ויעתיר בעדנו שהשם יתברך ימלא בבקשתנו, וזה על ידי שאנו לומדים תורתו בבקשתנו "למדו תורתי" [גטין ס"ז] ועושים לו נחת רוח, ועל ידי זה הוא מחזיר לנו נחת רוח ומתפלל בעדנו, וכחו גדול, כמו שאמר על עצמו: יכולני לפטור את כל העולם מן הדין. וכמבאר בזוהר הקדוש (חלק ג' דף קב"ח) וזה לשונו: אכן קיומי עלמין, דעלמא מתברך בגינתן.

על פן בואו ונחזיק טובה להרב הצדיק רבי שלום יהודה גראס, כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א,

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

שְׂאוּכָה וּמְזֻכָּה רַבִּים בְּהַשְׁתַּדְּלוּתוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה לְהַפְיֵץ
"אוֹר הַזוֹהַר" וּלְהַלְהִיב אֶת לְבוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים,
לְעֵסֵק וּלְלַמֵּד תְּמִידִין בְּסִדְרָן אֶת תּוֹרַת הָרֶשֶׁב"י
בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, וּמִלְבָּד גִּדְּל הַהֲתַעֲוֹרוֹת שֶׁנִּשְׁמַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִקְבָּלִים עַל יְדֵי לְמוּד זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ לְהִתְקַרֵּב
לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה וְלִתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה
בְּאֲמֵת, לְהִטָּהֵר וּלְהִתְקַדֵּשׁ בְּקַדְשָׁהּ שֶׁל מַעֲלָה,
זוֹכִים גַּם לְעוֹרֵר הַתַּנְאֵה הַקְּדוֹשׁ הָרֶשֶׁב"י שִׁימְלִיץ
טוֹב בְּעַדְנוֹ לְפָטוֹר אוֹתָנוּ מִן הַדִּין, וְיִגְלֹוּ עָלֵינוּ מִדַּת
הַרְחָמִים, שֶׁנִּזְכָּה לְגֵאֲלָה שְׁלֵמָה בְּמַהֲרָה, אָמֵן כֵּן
יְהִי רָצוֹן.

**בה דברי ידידו עז מוקירו כְּעָרְבוּ הָרַמָּה, מְבָרְכוּ
בְּהַצְלָחָה גְּדוֹלָה בְּעִבוּרְתוֹ הַקְּדוֹשָׁה הַנ"ל:**

מאיר שְׁטֵרן

ולא תהתל ולא תשקר בי כלל. ואם תתריס לנגדי,
אני אראך את נחת זרועי עד אשר אשביעך מרורים
וייסורים קשים".

השיב הרוח לבכור: "כי כמה אנשים כמו יהודה זה
היו רוצים להגיד להם את שמי ועלה חרס בידם, כי
אני חזק מצור, ואיני ניחת מפני כל".

אמרתי לו: "אם כן, אנסה נא עוד ונראה דבר מי יקום.
ואם איש חזק אתה ומלומד בייסורים, הכן עצמך
מעתה לסבול צער הייחודים, שהם כמו אש בנעורת,
והם קשים מצער גיהנום. כי לא אעזבך עד אם תגיד
לי שמך ושם עירך באמת. וכל צער הייחודים האלו
אתה תסבול על חינום על שאינך נכנע לפני, ואתה
הוא הגורם צער זה לעצמך, ולא אני".

והתחלתי לייחד תוך אוזנו כבתחילה ולתקוע בשופר
סמוך לאוזנו בכוונות הנודעים כמה פעמים תכופים
עד שנלאה נשוא. והיה בכור צועק: "די, די, כי הוא
נכנע ורוצה להגיד שמו ושם עירו". ולא הייתי משגיח
לדבריו, כי ידעתי את מנהג הרוחות שהוא כמנהג
פרעה - כי כאשר יראו הרווחה, חוזרים להקשות
את עורפם. לכן רציתי להראות לו את כוח שמות
הקדושים. ואחר שפסקתי מן הייחודים, אז היה
הרוח עייף ויגע ושאל זמן מה כדי להינפש מיגיעו.

ואחר כך אמר לי: "למה אתה שואל על שמי ועל שם
עירי. מה כוונתך בזה?"

אמרתי לו: "כדי לתקן נשמתך שתיכנס לגן עדן ולא
תהיה עוד בכף הקלע".

אמר: "אי אפשרי לא בכך ולא בתיקונך, ואיני רוצה
ליכנס לגן עדן".

אמרתי לו: "עדיין אתה מתריס כנגדי", והגשתי את
פי אצל אוזן בכור כדי לחזור ולייחד.

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

וצעק הרוח בלב בכור ואמר שיגיד את שמו. ואמר ששמו דוד בן סבתי בן רבקה מעיר איזמיר, והוא היה מומר ונשא נשים נכריות ולא הניח זרע אחריו. וזה לו שבע עשרה שנים משנכנס בתוך בכור הזה.

ואמר לבכור: "מה לך כי נזעקת והרעשת את העולם עלי, וכי כלום אני מזיקך או עושה לך מאומה רע. ואם אתה מקפיד על מיעוט מחשבות האלו, אני נזהר מכאן ולהבא שלא אביא לך עוד מחשבות רעות. והנח אותי במקומי, כי אנה אצא ואלך, ואיזה הוא מקום מנוחתי".

אמר לו בכור: "לך לגיהנום".

אמר לו: "עדיין אין אני ראוי ליכנס לגיהנום, כי אני מחויב משום כמה עברות. ואם תבוא עוד אצל יהודה - אמותה הפעם. אך הנח אותי במקומי ולא אזיק לך עוד, והמוות יפריד ביני ובינך".

כל הדברים האלה דיבר הרוח בלב בכור, ובכור היה מגיד אלי, אך לפי שלא היה רצוני להיטפל ברוחות, לכן עשיתי לו התראה שאם יחזור להביא הרהורים רעים בלב בכור, אשלח בו יד.

והנה לא עברו עוד כי אם ימים מועטים, וחזר הרוח לסורו הרע והתחיל להביא מחשבות רעות בלב בכור.

ובא בכור וסיפר לי, והתחלתי ליחד אצל אוזנו וגזרתי עליו להגיד לי שמו באמת, ואמרתי לו: "כי המלאך הממונה על הייחודים הוא הגיד לי את שמך ושם עירך (התלתי ברוח), ולכן אני מייחד אצל אוזנך פעמים רבות עד אשר תאמר לי את שמך כמו שאמר לי המלאך".

ונבעת הרוח מדבר זה ואמר לי כי שמו צבי, ושם אמו רבקה, והוא מעיר איזמיר.

אמרתי לו: "אמור אמת, כי תחילה אמרת שאתה

מכתב ד'

הרב אברהם מרדכי יצחקי רב מקומי מושב פרת

טלפון 097963061 מושב פרת ד.ג. לב השרון

בסיעתא דשמיא, לחדש שבט, שנת "יצוה השם" ה'תש"ע, והיינו "קבלה" התש"ע - גימטריא הזוהר הקדוש.

המלצה ובכרחה, לכבוד תורתו הגאון הצדיק רבי שלום יהודה גראס שליט"א האדמו"ר מהאלמין, מזכה הרבים, בית המדרש "עטרת ישעיה" ק"ק רמת בית שמש.

ישמחו השמים ותגל הארץ. שמחתי ויגל לבי בראותי את המפעל הכפיר אשר ידו עשתה, ונעלה שמו "מפעל הזהר העולמי" - לזכות את הרבים במי ערך דברי הזהר הקדוש מתורת רבי שמעון בר יוחאי, זכותו תעמד לנו ולכל בית ישראל אמן בן יהי רצון.

הנה נודע בשערים גדל מעלת וחסיונות למוד חכמת הקבלה, כמאמר רשב"י זיע"א בזהר הקדוש [בהעלתך קנ"ג]: "והמשפילים יבינו אינון מארי קבלה דאתמר בהון והמשפילים יזהירו בזהר הרקיע, אילין אינון דקא משתדלין בזהר דא דאתקרי ספר הזהר דאינון כתבת נח דמתכנשין בה שנים מעיר ושבע ממלכותא דבהון יתקים כל הין הילוד היארה תשליכהו ודא אורה דספרא דא". ודברי גאון עזנו המקבל האלהי רבי יוסף חיים בן איש חי זיע"א [בראש ספרו דעת ותבונה]: "ישמע השומע ויבין המשפיל את אשר חכמים הגידו ואשר הזהירו

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

דוד בן סבתי, ועכשיו אתה אומר צבי. האם אין אתה שבתאי צבי הנודע שהיה מעיר איזמיר אשר עשה את עצמו משיח?"

אמר לי: "כן הוא באמת".

אמרתי לו: "אם כן, הלא אתה נפקדת בשנת תכ"ו מעלה מטה, וזה לך מאתיים שלושים ושבע שנים מפטירתך. אם כן, הגידה לי באיזה מקומות היית מתגלגל, ובמה היית נידון".

ואמר לי בלשון לעג: "לך קנה לך תכריך אחד של ניירות ואגודה אחת של קולמוסים ושב וכתוב את הדברים שעברו על ראשי. וכי אין לך עסק שאתה רוצה לעסוק בדברים כאלו, והלא עבר זמן בית המדרש, והתלמידים מחכים ומצפים על ביאתך, ועד מתי אתה מתעכב עמי".

וראיתי שהאמת אתו וקמתי לבית המדרש. שם מצאתי את ח"ר שמעון אהרן אגסי הי"ו (571) וסיפרתי לו על עניין שבתאי צבי איך הוא נתגלגל באיש אחד הנקרא בכור.

וח"ר שמעון הנזכר הלך וסיפר הדברים לפני ח"ר יוסף חיים נר"ו (571). ושניהם הזהירוני שלא אעסוק עוד עם שבתאי צבי פן אנזק, חס ושלום.

ביום השנה כאשר בא בכור אלי, התחלתי לייחד לשבתאי צבי. ושבתאי צבי חזר לקלל אותי קללות נמרצות בלב בכור, ובכור היה אומרם אלי.

דברים רכים עם הרוח

ואני פסקתי מן הייחודים והתחלתי לדבר עמו דברים רכים, דברים המושכים את הלב. אמרתי לו: "אשאלך והודיעני על מה תריבני. האם רצוני להינקם ממך על שהרעות לי בהיותך בחיים או על שציערת את אבא?"

והודיעו לכל איש ישראל לגשת אל הקדוש בעסק סודות התורה ונסתתריה עץ חיים היא למחזיקים בה", ועוד מפרשים דברי הרע"א מהימנא

נשמת משה רבינו לרשב"י [זהר נשא, חלק ג' דף קכד:]: "והמשפילים יזהירו בזהר הרקיע, בהאי חבורא דילך, דאיהו ספר הזהר, מן זהררא דאימא עלאה, תשובה, באילין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי... "וכו'.

והם דברי מורנו ורבינו קדוש ישראל הרש"ש זיע"א אשר מסר לבנו הרב חזקיה יצחק זיע"א טרם עלית נשמתו לגנזי מרומים. גם נודעו דברי חכמי הדורות במעלה הרבה של הלמוד בזהר הקדוש ותורת ח"ן שהם זכור לנשמה, ואמרו כי כל ההשגה הראויה בתורה מתחילה בלמוד הזהר הקדוש וסתרי תורה ורק אחר כך יבין שמועה במה שייגלה. לפיכך הרבו לחזק לקרא בזהר הקדוש ואפלו בגירסא, ואף על פי שלא יבין נשמתו בודאי תבין לו, ובלבד שיהא ביראת שמים וטהרת הלב והגוף.

וברוך השם זכנו השם יתברך ללמוד וללמד בספר הזהר הקדוש זה כמה שנים רבות, ובכל מוצאי שבת קדש זוכים להסתופף עם למעלה מחמש מאות לומדים קבועים בבית מדרשנו "דוד המלך" מושב פרת, מלבד שעורי ח"ן בלילות השבוע. עוד נודע מנהגנו בחבורא קדישא אשר מקבלים על עצמם מדי חודש בחודשו למוד דף ליום בכל חלקי הזהר הקדוש ובסמוך לראש חודש עורכים סיום ביומא טבא לרבנן ותלמידיהון.

וכבר זכה בבוד תורתו להפיץ בהמון את ספרו

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

אמר לי: "לאו. וכי האם הייתי בעולם בימים ההם וגם לא מאנשי עיר איזמיר אתם".

אמרתי לו: "אמור לי, האם רצוני לצער אותך בייחודים לפי שמקווה ליטול שכר טוב בעמלי מבכור?"

אמר לי: "אין זאת, כי הלא בכור הוא איש עני, ואפילו פרוטה לא ייתן לך".

אמרתי לו: "אם כן, שער בדעתך למה אני מטריח את עצמי ומתבטל מעסקי ומלימודי אם לא שאני חס על נשמתך כי היא חלק אלוה ממעל והיא מזהירה כמרגלית, רק שעל ידי העוונות עלה עליה חלודה. והקדוש ברוך הוא, שהוא עילת העילות וסיבת הסיבות, סיבב את הדבר להכניסך בגוף בכור הנזכר כדי שעל ידי כך יהיה קץ וגבול לתיקון נשמתך על ידי שאטרח לתקנך. אם כן, מה פשעי ומה חטאתי לקלל אותי קללות נמרצות?"

אמר לי: "מפני שאינני יכול לסבול צער הייחודים".

אמרתי לו: "והלא מנהג העולם אם איש יהיה לו מכה בחלל הגוף, והרופא רוצה לקרוע את בני מעיו, אפילו אם יש לו צער גדול, הוא סובל את כל הצער ההוא כדי שיתרפא ואינו מקלל את הרופא כלל, ומה גם אם הרופא הוא עוסק עמו בחינם.

ואני אין דרכי להכביר מילין עם הרוחות, יען כי רובם ככולם הם עמי הארצות ואינם מבחינים בין המיטיב להם לבין המזיק להם. אבל אני ידוע ידעתי כי תלמיד חכם גדול ורשום אתה, ויודע לשקול בדעתך בין המיטיב לך לבין המזיק לך. לכך אני מצטדק לפניך, ואני אין לי שום תלונה על קללותיך, כי ידעתי שאין נשמתך רוצה לקלל אותי, רק הקליפה החופפת עליה הם המכריחים אותה לקלל, ולכן אני מוחל וסולח לנשמתך".

"אור הזוהר" סובב ומקיף על מעלת הספר הקדוש, ומעלת הרשב"י זיע"א וזכות הלמוד בו. ועוד הרפ"ס את הספר הקדוש "תקוני הזוהר", וחלקו לשם"ה ימי השנה, למען יהגו בו הגורסים והלומדים דף ליום ויעלה להם לשנה תמימה.

וכן את יזמתו הגדולה בעידוד שעורי "אור הרשב"י" ללמוד הזוהר הקדוש בכל מקום וישוב, ומה שהיה לפני פחדשים ב-180 שעורים, עלה והתרבה כיום למנין למעלה מ-550 שעורים שהתקבלו בכל מקום. והדברים מתפרסמים בעלונים "אור הזוהר" המחזקים ומקשרים את הלומדים להיות עם אחד. ועתה עלה ונתעלה להוסיף חילים ולהרפ"ס מהדורת הזוהר הקדוש ולהפיצו בהמון בית ישראל.

"אשרי אדם שזימע לי לשקוד על דלתותי יום יום." דבר גדול הוא לזכות הרבים באור הקדוש, וסגולתו רמה ועליונה לחזק לבבות המוני בית ישראל ולבטל גזרות. ונתפרסמו דברי מורנו ורבנו המקבל האלחי הרב מרדכי שרעבי זיע"א, כי למוד הזוהר הקדוש וקבלה שעה אחת בשבת שנה ללמוד 75 שנים בימות החול! ומנין "הזוהר הקדוש" הוא גימטריא "תורה חביבה", "בן דוד משיח צדקו", "ה' עליון על כל הארץ", "ויתבוננו חסדי ה'", "ומעשה ידינו בוננהו". ובפרט בשנה הז' - ה"תש"ע - כמנין "אור חדש על ציון". לשוטטו רבים ותרבה הדעת פמים לים מכסים בכל פרי"ס התורה.

ואפריזון נמטייה להאי גברא רבא ויקרא הרב הגאון מעוז ומגדול מזבחה הרבים, אשר אותה נפשו לפעל גדולות ונצורות מזיו קדש הזוהר הקדוש לעם קדוש. ואמינא אישר חילה לאורייתא באשר השם אתו. והננו לברך מברך שחפץ השם בידו יצלח. תרב גדלתו, יפוצו

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

כה היו דברי עם שבתאי צבי בדברי ריצוי וכבוד. כי יראוני ח"ר יוסף חיים וח"ר שמעון ז"ל להתגרות בו.

הרוח רוצה שייסרו אותו

וכאשר גמרת את דברי, הוא השיב לי דברי פי חכם חן שפתיים ישק: "וגם אני לא אחד ממך, כי אף על פי שאני מצטער מן הייחוד כדמיון אדם שיש לו בקעים גדולים בבשרו, ובא הרופא ושפשף את הבקעים ההם בחומץ ומלח, עד כמה יכאב לאיש ההוא. עם כל זה בגמר הייחוד אני מרגיש בעצמי כי נתרכך עורי והתחילו הבקעים להיסתם ונעשה לי קורת רוח. והן עתה מסכים אני לדברך, ואני רוצה לייחד עלי כמה פעמים, וגם אם אזעק ואשווע, אל תיתן לבך אל זעקתי כי אני צועק מרוב צער המכאוב".

אמרתי לו: "אין די לי בזה".

אמר לי: "אם כן?"

אמרתי לו: "הלא אם אדם שיכור ומעדו קרסוליו ונפל בטיט חוצות, והוא צועק וקורא לעוברי דרך להקימו, הלא בלא ספק שגם הוא ישתדל להקים את עצמו עם העוזרים לו ולא יניח את כל משאו על העוזרים. כדמיון הזה אני שואל ממך שלא תניח את כל משאך עלי. רק אני מבער את הקליפה מעל נשמתך מצד חוץ, ואתה תתחזק עליה לבערה מבפנים, וה' הוא יעזור לנו".

אמר לי: "טוב טוב, עשה והצלח".

ואני התחלתי לייחד כמה פעמים, והוא היה צועק צעקות גדולות, ולא הייתי משגיח לקול צעקתו עד אשר נתייגעתי מן הייחודים, וגם הוא נעשה עייף ויגע מרוב הצער, ולא יכולנו לדבר דבר עד עבור זמן מה. אחר כך שאלתי: "האם מצאת קורת רוח באלו הייחודים?"

מעִינֹתַי חוֹצָה לְהַגְדִיל פְּרִד"ס הַתּוֹרָה וּלְהַאֲדִיקָה. **וְנִזְכָּה** בְּלָנוּ בְּסִיעֶתָא דְשִׁמְיָא שְׂפָל לְמוֹדֵינוּ יְהֵא לְהַקִּים שְׂכִינְתָא מְגֻלּוֹתָא בְּקִרְוֹב, אִם הַבְּנִים שְׂמֻחָה, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

בְּבִרְפַת הַתּוֹרָה:

אֲבִרְהֵם מְרֻדְכֵי יִצְחָקֵי - הַחֹנֶה פֶה פּוֹרֵת

מכתב ה'

הָרַב מֹשֶׁה נְחֻשׁוֹנֵי

רְחוּב הָרַב קוּק 12 רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן

טל' 039648512 0548481181

בְּסִיעֶתָא דְשִׁמְיָא, כ"ד אָדָר תש"ע

לְכַבּוֹד יָדִיד נְפִשֵׁי הִגָּה"צ הַמְּפָרָסִם שְׂזָכָה לְזִכּוֹת אֶת עַם יִשְׂרָאֵל וּלְהַעֲמִיד הַדָּת עַל תְּקִנָּה בְּכַשְׁרוּת, בְּשִׁחְיֻטָּה, בְּנִקּוּר, בְּטְהָרָה, וְעוֹד. וְהוֹצִיא סְפָרִים רַבִּים שְׁעַל יָדָם הִשְׁיֵב רַבִּים מְעוֹזֵן כ"ק הָאֲדָמוֹ"ר רַבִּי שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א הַיּוֹשֵׁב בְּבֵית שְׁמֵשׁ.

רְצִינֵי בְּזֶה לְהַעֲלוֹת וּלְהוֹדוֹת עַל זִיכּוּי הַרַבִּים שְׁהִנְכֵם עוֹשִׂים בְּשָׁנִים הָאֲחֻרוֹנוֹת בְּהַפִּיצְכֶם אֶת לְמוֹד הַזֶּהר בְּעוֹלָם וּבְחִיבּוֹר הַסְּפָרִים וְהַחוֹבְרוֹת הַרַבִּים הֵן לְהַלְהִיב הַהַמוֹנִים וְהֵן לְתוֹעֵלַת הַלִּימוּד הַמְּקַרְבֵת הַגְּאוּלָּה וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקִיכֶם.

וּבְזֶהר הַקְּדוֹשׁ פְּרָשַׁת נְשָׂא דָף קכ"ב בְּרַעֲיָה מְהִימְנָא מִתּוֹאֲרַר הַצְּרוֹת הַקְּשׁוֹת שְׁיִהְיֶה בְּגֻלוֹת לְפָנֵי יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ הֵן בְּגֻלוֹת עֲשׂוֹי הֵן בְּגֻלוֹת יִשְׁמַעְאֵל שְׁנִקְרָאִים בְּלֵב וְנִחַשׁ וּבְפִירוּשׁ מִתּוֹק מְדַבֵּשׁ מְבוֹאֲרַר שְׁיִשְׁמַעְאֵל נִקְרָא נְחֻשׁ וְעֲשׂוֹי בְּלֵב. וְנִרְאָה לְהַסְבִיר בִּי

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

אמר: "חן חן לכבודך, כי אני מרגיש שהוקל משא הקליפה מעלי".

אמרתי לו: "הגידה נא לי, כמה הוא עובי הקליפה שעליך".

השיב לי: "כי בלא גוזמא הוא עובי אמה".

אמרתי לו: "שאלה אחת אני שואל ממך, הודיעני את כדור השמש אם היא מתגלגלת על גבי הרקיע ככדור או אם היא מנסרת ובוקעת את הרקיע או אם היא תלויה תחת הרקיע באוויר עולם הזה".

אמר לי: "רצונך להכניס את ראשי בין ההרים (רצה לומר בין התנאים) הגדולים כדי שירצצו את מוחי. מה שתמצא כתוב למוד, ואין לי עסק בזה".

עוד שאלתיו כמה מיני שאלות, ואין אני כותב - רק את התשובות בלבד, כי מן התשובות יובנו השאלות. וכה היו תשובותיו:

גלגולי הרוח

"אני הוא שבתאי צבי, ומיתתו הייתה בחנק, ולא עשה תשובה ונקבר בקברי הנכרים. ובהיותו בחיים היו הקליפות נגלים לעיניו. והסיבה שגרמה לו להרשיע לפי שלא הייתה הורתו בקדושה. ונתגלגל בכמה גלגולים לאין מספר, והוא זכה לנפש ורוח. וכאשר התחילה להתנוצץ בו הנשמה אירע מה שאירע. ועכשיו הוא מודה שמשה רבנו ע"ה הוא אמת ונבואתו אמת ותורתו אמת".

אמנם אין דבריו אלה עושים פירות, כי כיוון שמת האדם - נעשה חופשי מן המצוות (שבת ל), וגם מתן שכרו של המצוות כבר זכה בו צדיק אחר.

ואחר חמישה ימים חזרתי ודיברתי עמו בלשון רכה וראיתיו כי נכנע מאוד והיה מתאונן מאוד על חטאתו אשר חטא. והפציר בי מאוד להשתדל

יש בחז"ל שאומרים לנחש מה הנאה יש לך שיהנה יורק ומטיל ארס, ובאמת כך רואים שהישמעאלים נהרגים ומתפוצצים כשהעיקר להרוג יהודים, ואילו עשיו לא יתאבדו ואת עצמם לא יהרגו בשביל יהודים. אלא ככלב. ועל זה מוסיף שם בזהר הקדוש "מי יוכל [בזמן שלפני המשיח להינצל באמונה] בגינם איתמר [בשבילם נאמר] והמשפילים יזהרו בזהר הרקיע" ב"האי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר וכו' ובגין דעתידין ישראל למיטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון מן גלותא ברחמי [דהיינו משה רבנו רעיא מהימנא מגלה לנו שבזכות למוד הזהר הקדוש ברוך הוא יפקוד מהגלות] וכן בתקוני זהר סוף תיקון ו' וכו' "מהאי חבורא דילך כד אתגלגלא לתתא בדרא בתרא בסוף יומיא ובגיניה [ויקרא ב"ה י'] וקראת דרור בארץ". ובספר הקדוש בני יששכר מאמר ט' איר ל"ג בעומר מסביר, שהאור הגנוז נחבא בתורה והוא מוסיף שרבי שמעון גלה את האור הגנוז ולכן מדליקים אורות ומדורות עד שיתגלה אור משיח צדקנו כמאמר חז"ל ויאמר אלוקים יהי אור זה אור של משיח ובזכות התעסקות בהאור כי טוב וכו' נזכה לברכה לחיים ולהאיר לעיני כל ישראל. וגם בבודו הוציא הספר אור הזהר ובו לקט מגדולי ישראל מכל החוגים הן מיוצאי המזרח והן מיוצאי אשכנז וליטא והן מגדולי הארמוני"ם ורבני קהילות החסידים על חשיבות למוד הזהר ומעלתה הנשגבה, וטובה מרובה המצעות ללומדיה ואשריכם שזכיתם לזה.

כמוכן יש לדעת שאמנם למוד הזהר מקרב הגאולה וכו' אבל יש תמיד ללמוד ולשאול אצל חכמים מסמכים כדי שלא ילמדו בצורה שאינה

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

נְכוּנָה.

בכבוד רב:
משנה נחשוני, ראשון לציון

מכתב ו'

**הרב נחום ראזענבערג - רב המקוואות
ובעמח"ס "אש יצאה מחשבון" -
פה ברוקלין, נוא יארק**

עמ"י עש"ו - אתרא קדישא מירון - יומא
דהילולא.

לכבוד האי גברא רבא ויקירא המפורסם לשם
ולתהלה, המאור הגדול מעוז ומגדול, חריף ובקי,
משנתו קב ונקי, מאיר עיני העולם, מגלה אור
הנעלם, ממנו ישקו כל העדרים, ובנרו יאירו כל
המחשכים, ממצדיקי הרבים, זכותו לעד בשחקים,
כבוד הרב הרבני המפורסם, כ"ק האדמו"ר מהאלמין,
הרה"צ רבי שלום יהודה גראס שליט"א, שלומו
לעד ישגיה, מנהוריה אהני לך שרגיה, רוב ברכות
וכל טוב לעד סלה.

אפתח פי במילי לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון
בר יוחאי.

כנודע לכל אשר ל"ג בעומר - יום קדוש ונורא.
ומכל תפוצות ישראל מתקבצים ועולים מירונה
לשמוח עם התנא האלוקי רשב"י ולהושע, כל
אחד אומר תהילים כפי כוחו, מתחנן מבקש בקשתו
ומיחל לישועתו, אכן יש לדעת שביום ההילולא יש
ענין גדול מאוד מאוד ללמוד בספר הזוהר שחיברו

לעשות לו תיקון ובירך אותי ואת אנשי ביתי ברוב
ברכות. ואמר כי לכבודי אינו מדבר רק אמת.

ושתים עשרה שנים נמשך חיבוט הקבר שלו, ועד
עכשיו היה מגולגל בחייתו יער, וזה תחילת גלגולו
באדם, והוא בבכור הנזכר.

והיום, שלושים שנים מעת היכנסו בו על ראש בכור
לפי שהוא משורשו. והוא נידון משעה שנייה של יום
השישי עד שעה רביעית ומחצה אצל הנוצרי בצואה
רותחת".

גם אמר: "הקדוש ברוך הוא הזמין אותי לידך כדי
שתזכה לתקן אותי".

בקשת הרוח שילמדו לזכותו

"ואתה, בכור, למוד בכל יום זוהר לעילוי נשמת
שבתאי צבי בן רבקה באשמורת הבוקר וכן אחר
הסעודה. ותטבול בכל יום ויום, ואל תירא מהרהורים
רעים. וכשיעלו איזה הרהורים רעים על לבך, אמור
פסוק: "רחש לבי דבר טוב" וכו' (תהלים מ"ה ב'), ותכוון
בשם רחש, ועוד תכוון בשם קרע שטן, ויתבטלו
המחשבות מלבך".

ומאותו היום והלאה היה שבתאי צבי מתחנן לבכור
שילמד איזה דפים יתרים מזוהר שלמד אתמול, אף
על פי שעל ידי זה הוא מתבטל מעסק המשא ומתן.
וכאשר היה יורד לבית הטבילה, היה מריץ אותו
בירידת המדרגות עד שהיה קרוב ליפול במעיין. גם
היה מעורר אותו באשמורת הבוקר לתפילה.

גם חילה את פני לייחד לו ייחודים בכל יום סמוך
לאוזנו ולתקוע בשופר וליתן עוד לבכור איזה
לימודים אחרים, באומרו כי אולי על ידי זה תיתקן
נפשו ויזכה ליכנס בגיהנום.

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

התנא האלוקי, שאז מדבק, כביכול, עם הצדיק, ושפתותיו דובבות ובודאי יושע. כמו כן כדאי ונחוץ שיקבל על עצמו ללמוד מן ספר הזוהר גם במשך השנה כולה מידי יום ביומו, וכך כל ההשפעות הטובות של יום נשגב זה תמשכנה לכל השנה.

אזכרה בימי חורפי אשר זכיתי ושמעתי מפי בעל ה"סולם" זצ"ל בעצמו,

וכך סיפר לי: כשהרשע הגדול ימ"ש רצח 6 מליון יהודים באירופה, אמרתי לכולם: "אי אפשר לנצח רשע זה, ומלחמה זו לא תסתיים אלא אם כן יקומו יהודים וילמדו זוהר הקדוש". לכן ישב בעל ה"סולם" ותרגם הזוהר ללשון ק"ש שיהי' מובן ליהודים פשוטים כפי השגתם. ואכן בסיום עבודתו, ביום שגמר התרגום על ספר הזוהר, נחל היטלר ימ"ש תבוסה קשה במלחמה, וכך ניצלו מעט היהודים ששרדו, ובנסים גלויים ניצלה ארץ ישראל מציפורניו של אותו רשע ימ"ש. - בזכות הזוהר הקדוש.

ואכן כך נכתב מפורש בזוה"ק פרשת נשא בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי- בזה הספר (הזוהר הקדוש) יצאו מן הגלות ברחמים.

בשנת תשכ"ז, עת מלחמת "ששת הימים", למדתי בישיבת וויזניץ ב"ב אצל הגאון וקדוש בעל ה"אמרי חיים" זצוק"ל, בימים דאז, יצאו 4 מדינות נגד עם ישראל: מצרים, ירדן, סוריה ולבנון החליטו להלחם נגדינו, הסכנה היתה גדולה והפחד ממש נורא - שלושה ימים לפני תחילת המלחמה כבר היו סגורים כבישי הגליל מפני פחד האויב, שמא תתקוף לבנון את הצפון. ולא הרשו לנוע בדרכים.

יציאת הרוח

אמרתי לו: "אימתי תהיה זמן יציאתך מבכור?"
אמר לי: "אל תשאלני על זה. כי כאשר אראה את עצמי ראוי והגון ליכנס לגיהנום, אני יוצא מבכור באין אומר ואין דברים".

ובאמת כן עשה, כי לא עברו ימים מועטים, והנה אין מעורר לבכור מן השינה. ובא אלי ובדקתי אותו ולא מצאתי מאומה, וכל רוח אין בקרבו.

נתן העזתי

(תלמיד משיח השקר - שבתאי צבי)

מספר רבי יהודה:

וחדשות אני מגיד, כי בשנת תרע"א ליל שני כ"ה דכסלו, בהיותי מספר לפני בני ביתי סיפור מעשה הנס של חנוכה הנכתב בספר 'חמדת ימים' הנזכר, נתנמנמתי מעט באמצע הלימוד.

וראיתי איש אחד כבן ארבעים וחמש שנה שמן ובעל בשר ויפה תואר ויפה מראה, והוא איש חלק, ואין לו זקן כי אם כשלוש וארבע שערות, אחת הנה ואחת הנה בפניו, רחוקים זה מזה. והוא עומד באחורי צד שמאלי והגיש פניו אצל אוזני ולחש לי: "אני הוא המחבר ספר 'חמדת ימים'".

ועתה שמע בקולי ונהוג כמנהגי (רצה לומר, שאהיה מאמין בשבתאי צבי שר"י, שהוא משיח ה' חס ושלום), ואני אלמדך כל ארבעת חלקי חמדת ימים ברגע אחד".

אמרתי לו: "איך אפשר להיות דבר זה שאלמוד ארבעת חלקי 'חמדת ימים' ברגע אחד", אף על פי שלא היה דעתי בחלום לנהוג כמנהגו, חס ושלום.

אמר לי: "דע, כי כאשר חיברתי ספר 'חמדת ימים', כבר הייתי נצמד לשבתאי צבי ונהוג בצנעה כמנהגו.

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

האדמו"ר מוויזניץ ביקש וקיבל רשיון מיוחד להגיע למירון, ואמר: כשאגיע לרבי שמעון אפעל כל מה שצריך. וכך עלה לציון הקדוש של רשב"י. כשנכנס לציון הקדוש לקח ספר הזוהר פתח דף ראשון ואמר: כאן כתוב "ספר הזוהר מהתנא האלוקי רשב"י", ופירש: דאם איז די לעכטיגע ספר "ספר הזוהר" וואס לערנט אונז "מהתנא" געטליכקייט "האלוק" פון וועם? פון רשב"י, [תרגום ללשה"ק: זה הספר המזאר (הזוהר) שמלמד אותנו (מהתנא) אלוקות, ממי? מרשב"י].

אח"כ ניגש לציון הקדוש נשק ואמר: כבר ניתקתי כל הקשרים של כל האומות הרוצות להרע לישראל. היאך עשיתי זאת? כי דבקתי בתנא הקדוש רשב"י. וכולנו יודעים על הניסים הגדולים שקרו במלחמה זו.

כיום כשארץ ישראל נמצאת בסכנה גדולה מאירן, מובא בגמ' על אמורא שאמר, בהגיע זמן פטירתי ראו לקבור אותי עמוק עמוק באדמה, כי לא יהיה קש בישראל שהסוס הבבלי (שהוא אירן) לא יאכל. על כן מוטלת עלינו החובה להזדרז בלימוד הזוהר הקדוש, כי עם ישראל זקוק לישועות גדולות, וכשנדבק בספר הזוהר נמתיק כל חבלי משיח.

רק צריכים שהלימוד יהיה בקדושה ובטהרה.. הגמ' אומרת ברכות נ"ב, עזרא הסופר תיקן "תפילת עזרא", ועד כמה גדולה תפילה זו, מספרת הגמ', על אדם שרצה לחטוא ח"ו, אמרה לו האשה: אם אין לך מקוה היאך תטהר? ופרש מן העבירה ולא נכשל.

עיין גמרא ברכות דף ט"ז על הפסוק "כנחלים

ולפי שהיה רצוני למשוך גם את לבות בני ישראל אחריו, דנתי בדעתי שבוודאי לא ישמעו לדברי.

ולכן עשיתי תחבולה גדולה וחיברתי את ספר 'חמדת ימים' שכולו מלא מוסר וחסידות ויראת ה', כדי שאם אחר כך אפתה את ישראל שימשכו אחרי שבתאי צבי, יקבלו את דברי באין אומר ודברים באומרים: 'איך איש חסיד וקדוש, בקי בנגלה ובנסתר כזה, יעשה מדחה לישראל, חס ושלום, אם לא דקים ליה ששבתאי צבי הוא משיח ה' באמת'. ועל ידי כך יבטלו דעתם מפני דעתי.

וזהו מה שאמרתי אליך, שאם תעשה כמנהגי, אלמדך ברגע אחד כל ארבעת חלקי 'חמדת ימים', יען כי כל עיקר חיבור הארבעת חלקי 'חמדת ימים' אינם כי אם למען שיסכימו הלומדים בו להימשך אחרי דעתי ורצוני. ואם רצונך להסכים, אם כן, הרי אתה כאילו למדת כל הארבעת חלקים, כי למה לך עוד ללמוד אותם, מאחר שנעשית בקשתי בלא לימוד, ונמצא כאילו למדת ברגע אחד כל מגמת חיבור 'חמדת ימים'.

עד כאן ראיתי ונתעוררתי.

אחר כך בליל רביעי כ"ז כסלו הנזכר, ראיתי כאילו זמן מנחת שבת, ואני מעוטף בגלימה של צמר מסיבת הקור ויושב על מצעות של צמר בחדר מיוחד. ויושב ולומד בספר "עץ החיים", וכמו עשרים ספרים אחרים כמו שמונה שערים וספרי המפרשים פתוחים מונחים מלפני ומשני צדדי כדי לעיין בהם על איזה דבר נחוץ קשה ההבנה שנולד לי באותה סוגיא. ולבי היה טרוד מאוד ונבון בהבנת העניין ההוא.

ובתוך כך ראיתי עורב אחד גדול מאוד, כפליים משאר העורבים, שהיה מבולבל מאוד ומתהפך בעפיפתו כאילו היה מוכה בראשו מן הרודפים אחריו, ובא ונחבא לו

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונים

תחת גלימתי מרוב הפחד. ואני חזרתי את פני לאחורי כדי להביט מי הוא זה הרודף אחריו.

וארא והנה שלושה אנשים ובידם מקלות חובלים שהיו מכים בהם את העורב ההוא מכות אכזריות. אכן, לא ראו אנה נמלט העורב מידם, והיו מביטים בכעס וזעם אנה ואנה לדעת את המקום אשר ברח שם העורב כדי לרדוף עוד אחריו ולהכות אותו.

והנה, נראה לעיני איש אחד שהוא פקיד על אותן שלושת האנשים ואמר להם בנוסח זה: "לעזתים לאמר בא נתן הנה". והראה להם באצבעו על העורב הנחבא תחת גלימתי, ומזה הבינותי כי עורב זה הוא נתן העזתי.

וכאשר שמע העורב שידעו הפקידים מקום מחבואו, קדם ויצא לו מתחת הגלימה וברח לו. והאנשים רדפו מהר אחריו, וכולם נעלמו מעיני, ואיקץ.

ואישן ואחלום שנית, והנה הוא יום חול, ואני מתפלל שחרית בבית הכנסת הנקרא "בית אל-מצרי", ומקום ישיבתי הוא במקום שאני רגיל לישב שם, שהוא מכוון נגד פתח בית הכנסת.

ונתן העזתי בא ועמד מחוץ לפתח בית הכנסת ופרש כפיו אלי והיה מתחנן ואומר: "ולך תהיה צדקה לפני ה' אלוקים". כלומר תזכה למצוות אם בחסדך תעשה תיקון לנפשי להושיעה ולהרגיעה מכף הקלע שאני מעונה בו, כמו שראית בעיניך את העורב ההוא.

ואני נענעתי לו בראשי לאות שאם יעזור אותי ה', אעשה לו תיקון.

תיקון

מספר רבי יהודה:

יום אחד בראש חודש טבת דשנת התרע"א קיבצתי

נטיו כגנות עלי נהר - ראיתי מהצדיק הקדוש רבי פנחס מקאריץ זי"ע בספר אמרי פנחס השלם דף קס"ד: אמר: קצת בני אדם אומרים בעבור שיושבין בכפרים ואין להם מקוה אינם רוצים ללמד זוהר, ואני אומר להם אדרבא - על דרך ששמעתי מהרב שאמר כשחל יום טוב בערב שבת אין צריך לטבול על השבת, כי מה צריך מקוה גדולה מקדושת יום טוב. (ויש לחלק בין גירסת הזוהר להעמקה בקדושת הקבלה).

וכל שכן ללימוד הזוהר הקדוש, כפי שמביא ה"מאור ושמש" פרשת אחרי, על כת ש"ץ ימ"ש, שהיו כולם צדיקים גדולים, רק שלמדו קבלה שלא בטהרה לכן נהיו אפיקורסים וכופרים בה' רח"ל. אבל אם נלמד בזוה"ק בקדושה ובטהרה נהיה משומרים מכל חטא ועוון ונביא בכך הגאולה השלימה.

הקב"ה גלגל הזכות ע"י זכאי, אדם קדוש שיש לו הזכות להמתיק לכלל ישראל חבלי משיח, הרב הצדיק רבי שלום יהודה גראס שליט"א, שמסר נפשו כפשוטו ממש לשחיטה, למקוואות, למצות, ולכל דבר שבקדושה, משיח צדקינו ודאי יראה עליו באצבעו, שסייע לביאתו.

יהו עם כלל ישראל נברכו לזכות לאריכות ימים ושנים ולקבל פני משיח צדקינו, ותחזינה עינינו בשמחה זו, בב"א.

מכברו ומוקירו כערכו הרם, עבד לעבדי ה' הרב נחום ראזנבערג, רב המקוואות

מכתב ז'

הרב מנחם מנדל טובינאס

בן הגאון מוהר"ר שמואל אב"ד דק"ק שטפנשט

כ"ז תמוז התשס"ט, לכבוד המפעל הקדוש הזהר העולמי.

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

מן הישיבה שלי שנים עשר בחורים, אשר הגדול שבהם היה בן שמונה עשרה שנים, כי אמרתי שהם הבל שאין בו חטא מדאורייתא. והלכנו וישבנו בבית הכנסת בהיכל הקודש כדי לעשות תיקון לנפשו רוחו ונשמתו של נתן העזתי.

וקודם כל דבר עשינו לו התרה בצירוף השכינה מן הקלות והנידויים והחרמות והשמטות שעשו לו חכמי ורבני דורו זיע"א.

ואחר כך התחלנו ללמוד ספר ראשון של תהלים מילה במילה עד תומו. ואחר כך הקפנו את התיבה שבה ספרי תורה, ובעת ההקפה אמרנו מזמור: "יושב בסתר עליון" וכו' (תהלים צ"א), "יענך ה' ביום צרה" וכו' (שם כ'), "אנא בכח" וכו'.

ועמדנו נגד ההיכל, שגם שם היה ספר תורה אחר, ואמרנו הפזמון של אברהם אבינו ע"ה "יה איום זכור היום", הנוהגים לאומרו בליל הושענא רבא, "שמע ישראל" וכו', "ה' הוא האלהים" וכו', "ה' מלך" וכו', "דעני לאברהם" וכו'. ואחר כך אמרנו תפילה לתיקון נפשו רוחו ונשמתו של נתן העזתי.

נוסח התיקון

"יהי רצון מלפניך, ה' אלהינו ואלהי אבותינו, אב הרחמים והסליחות, המרחם על כל העולמות. שתרחם על עמך ישראל, ועל כל נפשות רוחות ונשמות הרשעים הנדונים בגיהנום, והמגולגלים בדומם ובצומח, ובחי בלתי מדבר, ובחי מדבר. ועל כל נפשות רוחות ונשמות הערטלאין המשוטטים בעולם, והולכים מדחי אל דחי ביד מלאכי חבלה, ונקלעים בכף הקלע. ובכללם תרחם על נפש ורוח ונשמה של פלוני/ת בן/ת פלוני/ת (ופלוני/ת בן/ת פלוני/ת). אל מלא רחמים, יהמו נא רחמיך עליהם. והקל את העונש המוטל עליהם. כי אתה הוא בעל הרחמים

הנני ממחר לענות להיות נמנה לדבר מצוה, מפחד טרדות שונות.

אמרינן לפעלא טבא אישר, כבוד אדוני אבי הרב המבוק החסיד הקדוש היה מזהיר הרבה השנים והערב על למוד הקדוש זהר בשנות השמד, בימי סטלין ותלמידיו שם רשעים ירקב, נהג בקדשו להקהיל קהלות ברבים ולדרש בפניהם דברי תורה, ומצטט להם מאמרי זהר לטהר נשמתם, היו נאספים הרבה יהודים בשבתות הקיץ וישבו בארבע, ארבע וחצי שעות רצופות,

לפעמים נדירות היה השמש רבי ישראל בן רבי טוביה עליו השלום מביא לרב בום מים.

כשהיה מצטט מזהר הקדוש בעל פה, ובפנים היו מרגישים שהחשוך מתגרש.

כמו בן נהג בקדשו להושיב על ידו ילדים בני חמש שש שישמעו ויסתכלו בפנים הספר הזהר הקדוש.

היה מצטט את הגאון הקדוש משורי מעלה רבי איזיק מקומרנא זצ"ל שאמר בקדשו: "לו עמי שומע לי ישראל בדרכי יהלכו" וגו', ילדים בני שש ילמדו זהר הקדוש ויפגס בהם יראת שמים.

כמו בן נהג ללמוד ראשית חכמה עם קטנים, היה אומר שמה שאומרים לא ללמד ילד [זהר] מקורו מהמשוכילים רחמנא לצלן.

הרב מנחם מנדל טוביאס בן הגאון מורנו הרב רבי שמואל אב"ד דק"ק שטפנשט

מכתב ח'

הרב שלמה יודא שווייצער

מלפנים רב דקהל דרבי נעם בעיר התורה מאנסי

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

והסליחות. ואף על פי שחטאו ועוו ופשעו לפניך, ופגמו בעולמות העליונים ובשורשי נפשם רוחם ונשמתם. הלא אין מעצור לפניך לתקן פגם שלהם, ברחמיך הרבים ובחסדיך הפשוטים. ותמחוק את שטרי חובם מעליהם, ותשליך במצולות ים כל חטאתם.

ובכן, יהי רצון מלפניך, ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שתקבל ברחמים וברצון את תפילתנו שאנחנו מתפללים לפניך על נפש ורוח ונשמה של עבדך (אמתך) פלוני/ת בן/ת פלוני/ת. אנא, אב הרחמים והסליחות, סלח נא לחטאתו ולעוונו, ומחה והעבר את כל פשעיו מנגד עיניך כגודל חסדיך. ואף על פי שיש עדיין עליו דין וחשבון, להיות מחויב להיענש בעונשים קלים או חמורים, הלא לך ה' החסד לתת עליו חסד של חנם, ותקרע את רוע גזר דינו מעליו. ויעלה ויבוא ויגיע וייראה ויירצה לפניך שיח שפתותינו, לזכור בזיכרון טוב את כל המצוות והזכויות והמעשים טובים שעשה פלוני בן פלוני בהיותו בחיים, ולצרפם עם תפילתנו שאנחנו מתפללים לפניך. להמשיך ולהשפיע חסד וחמלה וחנינה לנפשו רוחו ונשמתו, להושיעם ולהרגיעם מכל מחבלים ומשחיתים ומקטרגים הממונים עליו לדונו, כפי העונשים אשר הושתו עליו. ולא ייזכרו לו עוד חטאותיו ועוונותיו ופשעיו אשר חטא והעווה ופשע לפניך. ושא נא לחטאים ולעוונות ולפשעים שעשה, הן על ידי עצמו, והן שגרם לאחרים לחטוא. ותתקן לו חלוק ומלבוש להתלבש ולהתכסות בו נפשו רוחו ונשמתו, ולא יהיה עוד עירום ועריה. ויהיה לו מנוחה ושלוה והשקט, יבוא שלום ינחוה על משכבותם, לאור באור פני מלך עולם. ותהיה מנוחתו כבוד בעולם העליון עם הצדיקים והחסידים שבגן עדן. ותהיה חשובה ורצויה ומקובלת לפניך תפילתנו כריח קטורת הסמים הנקטר בהיכלך על מזבח הזהב, ומלפניך

אַרְצוֹת הַבְּרִית

בַּעַת חוֹנָה פֶּה עִיר הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁדוּד, אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
בְּסִיעָתָא דְּשִׁמְיָא, כ"א אָדָר יוֹמָא דְהִילּוּלָא קֳדִישָׁא
שֶׁל הַבַּעַל "נַעַם אֱלִימֶלֶךְ" הַצַּדִּיק הַקָּדוֹשׁ רַבִּי ר' אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ עֲנַסְק זִיע"א

הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם וְכָל טוֹב סְלָה לְכָבוֹד הָאֵי גְבָרָא
רַבָּא וַיִּקְרָא כְבוֹד שְׁמוֹ תַּפְאֲרָתוֹ הָרַב הַצַּדִּיק הַמְזֻכָּה
הָרַבִּים הָעוֹלָמִי מוֹרְנוּ הָרַב רַבִּי שְׁלוֹם יוֹדָא גְרָאס
שְׁלִיט"א אַב"ד רַב"ק הָאֲלַמֵּין.

הַנָּה כְּבוֹד הָרַב הַצַּדִּיק יְדוּעַ לִי עוֹד מְגֻלוֹת
אֲמַעְרִיקָא, זֶה בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה בִּימֵי נַעֲרִיו בְּשַׁלְחָם
נֶגֶד מְזוֹזוֹת הַפְּסוּלוֹת שׁ 90% אֲחוּז בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית
הָיוּ פְּסוּלוֹת, וּפְרָסָם הָרַבָּה קוֹל קוֹרְא'ם וְעִשְׂרוֹת
סְפָרִים עַל בְּשׂוֹרוֹת הַסֵּת"ם, וְאַחַר כֵּן לָחַם עַל קִדְשֵׁת
בְּתֵי כְּנַסְיוֹת שֶׁלֹּא יִדְבְּרוּ בַּעַת הַתַּפְּלָה, וְהַדְּפִים עַל
זֶה גַם בֵּין כַּחֲמִשִּׁים סְפָרִים וְקוֹנְטְרָסִים, וְאַחַר כֵּן
בְּשִׁוּחַתְקַבֵּל בְּבֵית הַשְּׁחִיטָה הַגְּדוֹלָה לְהַתְחִיל אֶת
מְלַאכַת הַשְּׁחִיטָה נִתְבָּרַר לוֹ שְׁאִין הַשְּׁוֹחֲטִים נוֹהֲגִים
בְּשְׁחִיטָה וּבְבִדִיקַת הַסְּכִינִים כְּמִבְּאֵר בְּשַׁלְחָן עֲרוּד,
וַיֵּשׁ חֲשֵׁשׁ בְּאַכִּילַת נְבִלוֹת וּטְרֵפוֹת, אִזְ הָרִים בְּשׁוֹפָר
קוֹלוֹ כְּמֵאֲמַר הַנְּבִיא, בְּקוֹל מְחָאָה אֲדִירָה, וּבְמִסִּירוֹת
נֶפֶשׁ, וְלֹא נָח וְלֹא שָׁקֵט, וְהוֹצִיא מְאוֹת סְפָרִים עַל
עֲנִינֵי בְּשׂוֹרוֹת וְלַהֲזִיזָה עַל כָּל הַפְּרָצוֹת, וַיַּחַד עִם
לְהַבְדִּיל בֵּין חַיִּים לְחַיִּים הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק מְדַבֵּר עֲצִין
זַע"ל [בַּעַל שׁו"ת בְּאֵר מִשְׁה] יָסַד אֶת "וְעַד הַבְּשׂוֹרוֹת
הָעוֹלָמִי" לְבָדֵק אֶת מִצְבַּת הַבְּשׂוֹרוֹת בְּמַפְעָלִים שׁוֹנִים,
וְעַל יְדֵי בְּרִיקָתָם הַקְּפָדְנִית נִתְגַּלָּה בְּמַאֲפִיָּה גְּדוֹלָה
[בְּעַקְעָרִי בְּלַע"ז] בּוֹיְלֵי אֲמִסְבוּרָג, בִּיצַת נְבִלָה
שׁוֹרְכָשׁוּ מִמַּפְעֵל שְׁמִסְפֵּק בְּזוֹל, שְׁמִקְבָּצִים אֶת

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

מלכנו ריקם אל תשיבנו. חננו מלכנו ועננו, למען שמך הקדוש (יכוון בשם אראריתא), הרמוז בראשי תיבות. אנא רחמך את רוגזך יכבושו תעביר אשמותינו. כי אל שומע תפילות ותחנונים אתה. ויגולו רחמך על מידותיך, בזכרנו לפניך י"ג מידות, הכתובים על ידי משה עבדך כאמור: וירד ה' בענן, ויתיצב עמו שם, ויקרא בשם ה'. ויעבור ה' על פניו וכו'. ושמע את תפילתינו, כי אתה שומע תפילת כל פה. ברוך שומע תפילת עמו ישראל ברחמים."

המשך התיקון

ותקענו שלוש פעמים תקיעה שברים תרועה תקיעה, ואחר כך אמרו כל הציבור ביחד "מי אל כמוך" וכו' (מיכה ז' י"ח), ואחר כך הפרשנו צדקה על הנפש רוח ונשמה של נתן העזתי והדלקנו נר אחד לכבוד אברהם אבינו ע"ה.

ואחר כך חזרנו לישב בהיכל הקודש ואמרנו ספר שני של תהלים. וכאשר גמרנו ספר שני, חזרנו להקיף את התיבה, ועשינו כסדר הנזכר לעיל. וכן עשינו עד תשלום התהלים כולו עם שבע הקפות, ושבעה כורתי ברית, ושבע פעמים יהי רצון וכו', ושבע צדקות, ושבעה נרות. ואחר כך אמרנו: "רבי חנניא בן עקשיא" וכו', וקדיש על ישראל.

בדרך לגיהנום

ובליל ב' בשבט הנזכר ראיתי בחלום איש אחד שבא אלי בשליחות נתן העזתי ואמר לי פסוק זה: "שרופה באש כסוחה" (תהלים פ' י"ז), עד כאן.

והבינותי כוונתו כאילו אומר אלי שכבר נכנס נתן לגיהנום, ולא היה אפשר לו לבוא להחזיק לכם טובה, ופגע בי בדרך בעת הליכתו לגיהנום וחילה פני לבוא ולהגיד לכם כדי שלא יהיה כפוי טובה.

הביצים הנמצאות במעים של עופות הנהרגים בבתי המטבחים הגדולים, שמוזכרים בזול, שמודינא אסור להשתמש בהם אפילו בנמצאים בעופות השחוטים, שדינם בדין בשור, ואסור לשם אותם במיני מאפה, במבאר ביורה דעה סימן פ"ב ובסימן פ"ז. והנמצאים בעופות ההרוגים דינם בנבלה.

ועוד מצאו שכל המאפיות (בעקרים) הכשרים השתמשו בפלעיווער"ס שהרבה מהם באים מקדינות אחרות, ושום רב לא היה בא לשם לבדק את כשרותן. ועוד מצאו שהמתקים שמוזכרים לתינוקות של בית רבן היה ההכשר לא טוב, ועל ידי פעילות הועד נכנסו תחת הכשר טוב.

גם הוציאו ספרים שתארו שם את ההזנחה הגדולה בשור בהמה ובעופות, והירא את דבר ה' הפסיקו תכף לאכל בשור,

ורק אותם שזכר שקעו בחמשים שערי טמאה של אמריקה ומשקעים רק בזלילה וב"פרעס" אמרו שהכל רק פוליטיק, כדי שימשיכו את ה"פרעס", ולא אכפת להם אם בשור או לא, העקר שאומרים ששור. [וכידוע מכתב החזון איש זצ"ל שכתב עוד בוילנא, על אלו שלא אכפת להם אם בכלל בשור, אלא רק שיש חתימה של רב פלוני אלמוני, ולא שבאמת בשור].

ואם לא די בזה, אחר זמן נתגלה שאוכלים לא רק בשור נבלה, אלא גם חלב ודם שהם אסורי פרישות, [ככתוב בסדר ויקרא (פרק ז' כד-כו) "וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלו: כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה וכל דם לא

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

ואני ראיתי את פני השליח כאילו מצטער על שזכה נתן העזתי ליכנס לגיהנום, וכאילו אומר אלי ברמז שאין זה הנבל ראוי ליכנס לגיהנום. גם הראה לי השליח בעיני את נתן העזתי כשהיה הולך לגיהנום שהיה הולך לצד דרום העולם, והיה הולך בשמחה רבה ומתפתל בהליכתו לבדו במדבר הגדול והנורא הוא כמלך בכיפה עד הגיעו סמוך לשער גיהנום.

ובהגיעו לשם יצאו כמו חמישים אנשים מגיהנום כדי לטרדו שלא ייכנס לגיהנום. וכשהביטו בפניו וראו שברשות הוא נכנס, אף על פי שאינו ראוי לגיהנום, תמחו ואמרו לו: "כמה קשה ורוב מעללים אתה, שגם פה מצאת עילה ליכנס לגיהנום". והוא צחק ושמח בלבו על עילה זו שהמציא בחכמתו ולא חש להשיבם כלום.

ואמר לי אותו השליח כי "מרוב הפצרתכם במקום ברוך הוא, לא השיב פניכם ריקם".

ואני הצעיר הכותב, הנה באותה שנה שעשינו תיקון הנזכר, מצאוני צרות רבות ורעות עד כי קצתי בחיי. אכן, תהילות להאל יתברך שמו לעד שגבה ממני ממון וייסורים ולא גבה נפשות. הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו.

התלמיד שהשתתף בתיקון

עדות על המקרה ממבט עיניו של הרב יהושע משה, תלמידו של רבי יהודה, ששמע את הדברים מהרב וגם השתתף במעמד:

פעם אחת היינו לומדים אצל רבי יהודה בחנוכה, וסיפר לנו איך בלילה היה לומד בספר 'חמדת ימים' את הסיפור של היהודית המובא שם בארוכה. ובינתיים נתנמנם וראה בחלומו את נתן העזתי, אשר לפי השערותיו הוא היה בעל המחבר חמדת ימים.

תאכלו בכל מושבותיכם לעוף ולבהמה כל נפש אשר תאכל כל דם ונבחרתה הנפש ההוא מעמיה". [וזוה הייה תחת השגחות המהדרות של מהדרין מן המהדרין, וזה נתגלה על ידי הגאון הצדיק רבי מרדכי מלאכי זצ"ל רב בתל אביב, ששמע שם כמפקח ראשי על המנקרים ששם תחת הרבנות הראשית, שהנקור היה תחת פקוח גדול ויש עליהם ממנה מטעם הרבנות, שמבקר את מעשיהם אם הם פהלכה.

ובאמצעות הברית [אמריקה] תחת הפקוח של הקוראים לעצמם "קנאים" מאכילים בשור נבלה וחלב ודם, ומסתירים את עצמם מאחורי השם "קנאים" ובכח השם הזה מבאים גדולי וצדיקי ארץ ישראל שמוסרים נפשם על קדושת וטהרת ישראל, ונתעלמה מהם רש"י על הגמרא בראש השנה דף י"ז ע"א אפיקורוס - מבזה תלמידי חכמים.

וכן במסכת סנהדרין (דף צ"ט ע"ב): אפיקורוס: רבי ורבי חנינא אמרי תרווייהו "זה המבזה תלמיד חכם", וכן איתא במסכת שבת (דף קי"ט ע"ב):

אמר רב יהודה אמר רב כל המבזה תלמידי חכמים אין לו רפואה למכתו, אמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו אל תגעו במשיחי אלו תינוקות של בית רבן ולנביאי אל תרעו אלו תלמידי חכמים, עכ"ל.

ואף שיש לו דעה אחרת בעניני השקפה, הרי מאז שחלקו שמאי והלל, עד היום יש מחלקת בין גדולי הדור, ומכריעים לפי גדולי הרבנים שמקבלים על הצבור, וכמו דאיתא במסכת יבמות דאף שיש מחלקת פהלכה קימו "האמת והשלוש אהבו" וחס ושלום לא באו אחד את חברו בשביל שיש לו דעה אחרת ויש להאריך בזה ואין כאן מקומו להאריך.

ונחזר לפרשת הכשרות פי גם כשצעק הרב

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

ואמר לו: "למה לך לטרוח כל כך כדי ללמוד את הספר כולו? אני יכול ללמד אותו לך בחמישה רגעים, רק בתנאי אחד, תאמין בשבתאי צבי" (ימח שמו).

ורבי יהודה השיב לו: "איך יכול להיות שספר כה גדול, תלמד אותו לי בחמישה רגעים?"

אז השיב לו כי כל כוונתו בספר הזה הייתה להלהיב את העם בעבודת ה' כדי שאחר כך יאמינו בו אם יאמר להם להאמין בשבתאי צבי, וזה כל כוונתו בחיבור הספר, ולמה לו להטריח עצמו לקרוא את כל הספר?

וייקץ והנה חלום.

וחזר והתנמנם באותו לילה וראה איזה עוף פורח, ונכנס תחת כנפי טליתו, ומלאכי חבלה רודפים אחריו ואומרים: 'לעזתים יאמרו בא נתן הנה', לרמוז על נתן העזתי. אז הבין שנתן העזתי מבקש ממנו לתקן את נשמתו.

ובאותו לילה חזר וראה אותו עומד עם העניים בפתח בית הכנסת, וכשנכנס רבי יהודה, אמר לו נתן העזתי בהכנעה: 'ולך תהיה צדקה מעם ה' אלהיך'.

עד כאן החלום.

אז אמר לנו באותו יום: "בואו עמי לבית הכנסת כדי לתקן את נשמתו". והלכנו עמו לבית הכנסת "יצחק חיים", שהיה מתפלל שמה, וקראנו תהלים עם שבעה כורתני ברית ועם בקשות. ואחר כך נתן לנו קצת כסף על נשמתו.

למחרת אמר לנו כי הודיעו לו מן השמים שכבר נתקן נתן העזתי ונכנס לגיהנום, ברמזם אליו בפסוק: "שרופה באש כסוחה", והשליח היה מצטער כל כך על שמייהר הרב לתקן את נשמתו.

מלאכי ה' קולו בקול קורא במדבר אמעריקא, ויברר ה' הרב על דרכו חזרה לארץ ישראל עם הסוד הגדול והנורא שמטמטמים את ישראל בטמאות חמורות¹ ומה יעשה אם אין שומעים לו

1 וכמה נוראים דברי הזוה"ק: א. כל מה שסובל האדם בעולם הזה הוא מפני שלא נזהר במאכלות אסורות (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ב. יוצא מרשות הקדושה ונכנס לרשות הסטרא אחרא (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ג. אוי להם ואוי לנפשם כי לא יתדבקו בצרור החיים כלל ודנין אותו לאחר מיתתו באדם מגעל, כי הקדוש ברוך הוא גועלו בעולם הזה ובעולם הבא (זהר הקדוש ח"ג דף מ"א). ד. מדבק נפשו בסטרא אחרא וגועל נפשו ורוחו, ורוח הטמאה שורה עליו (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ה. נעשה פני חיה רעה (זהר הקדוש ח"ב דף קכ"ה). ו. כל מה שסובל האדם בעולם הזה הוא מפני שלא נזהר במאכלות אסורות (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ז. יוצא מרשות הקדושה ונכנס לרשות הסטרא אחרא (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ח. אוי להם ואוי לנפשם כי לא יתדבקו בצרור החיים כלל ודנין אותו לאחר מיתתו באדם מגעל, כי הקדוש ברוך הוא גועלו בעולם הזה ובעולם הבא (זהר הקדוש ח"ג דף מ"א). ט. מדבק נפשו בסטרא אחרא וגועל נפשו ורוחו, ורוח הטמאה שורה עליו (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). י. נעשה פני חיה רעה (זהר הקדוש ח"ב דף קכ"ה).

והעוון של מאכלות אסורות מעכב בנין בית קדשנו כמו שכתוב בספר האביב מהנוגע לרעת בדורנו וז"ל: ר' נתן אדלר ותלמידו ר' משה סופר מפרעשבורג מקבלים בנסתר, ר' נתן אדלר רצה לפסל השוחטים דפרנקפורט דמין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרבך תחיה וגו'

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

ערות מהרוח

סיפר רבי יהודה (כשהיה עוסק בתיקון הרוח המגולגלת בבחור אפרים בן נסים חנגיל):

שאלתי לרוח האם שמע או ראה או ידע מעניין נתן העזתי. האם נכנס לגיהנום או עודנו בכף הקלע.

אמר לי: "לא ראיתי בעיני. רק זה תשעה חודשים בהיותי בתוך הבור שמעתי קול המולה גדולה כמו שמחת חתן וכלה, ושאלתי את פי הממונים עלי: 'מה קול זה ההמולה?' ואמרו לי: 'כי נתן העזתי היום נגמר דינו מכף הקלע, ועכשיו הוא הולך לגיהנום.'"

ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הס"ם העמיד עליו רודפים קצבים והצרו לברח ותלמידו החת"ס רץ אחריו 'פרסאות. [וזה היה סוד ירידת הפעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין ורמז על זה ב"זע"ם" תצער ארץ, ראשי תבות ז'ביחה ע'ירובין מ'קנאות].

וכדי להבין קצת ביתר באור, מי החריב את ביתנו אשר עדין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדין בעווננו? ומדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום? ראה בספר "ברית מטה משה" על הגדה של פסח בדי האחרון [נדפס לפני ר' מאות שנה] וזה לשון קדשו: ועכשו שאיתרע חזקתם ראינו למפרע שדבר זה החריב את ביתנו אשר עדין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדין בעווננו. וכאשר נמצא כמה קלקולים אשר אין להעלות על הספר כי קצר היריעה מלהשתרע, וכו'. ובפרט בשחיטת הכבשים מחמת צמרו קרוב הדבר לפשע ולקלקל ומחמת שיש להם לשחט הרבה אינו מדקדקים כל כך, וממהרים לשחט, וקרוב לודאי שמאכילין נבלות וטרפות באשר נתברר... ומי שיהיה מוהמה בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בודאי מנהג אבותיהם בידם ששוחטים את דבריהם לאמר מי יתן לנו לאכל בשר ואל תקרי וישטחו אלא וישטחו שנתחייבו שונאיהם של ישראל בליה על שבקשו לאכל בשר תאווה הינו בשר נחירה ואבותינו חטאו ואינם, ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלכדים בעוונם חס ושלום, ואוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה: ואין לנו פה לדבר, ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו לנו השוחטים כמה רעות, ולא ידעו ששחטו לעצמם בספין פגומה, כמו בן יהיה מיתתם בכלל נבלה וטרפה לכל הוא הקלפה רח"ל תשליך אותם, ומכרח להיות מגלגל בכלב וכו' עיי"ש באריכות גדול.

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

ספר

איש מבית לחם יהודה הקצר

על הצדיק המקובל האלקי
רבי יהודה פתייה זי"ע"א
והוא תמצית מספר
"איש מבית לחם יהודה"

בעל ה"בית לחם יהודה" על ה"עץ חיים", וזכה לקבל הסכמה מהרשב"י על ספרו "יין הרקח" על האדרות רבא וזוטא

והלומד בו יזכה ליראת שמים ולהיות בעל תשובה אמיתי, ויתלהב לבו להגות בספר הזוהר הקדוש, ויאמין בשכר ועונש שהוא אחד מי"ג עיקרים להרמב"ם ויקבל הצלה רוחנית בזה ובבא, ושב ורפא לו. ויתמיד בלימוד התורה בכל פרד"ס חלקיה, ובזה כל אחד יקיים דברי התנא האלקי שנו מידותיי – למדו תורת (גיטין סז, א). ועל ידי למודינו זה נזכה "דהתנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי ע"ה יתעטר וישב בגוון כמלך בראש (אור החמה).

ובספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי (זוהר נשא קכ"ו). בעגלה ובזמן קריב אמן.

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
ט"ו באב תשע"ה לפ"ק

אפלו בחמורות שבחמורות עד שגנח מכאב לב תדבר אל ועד הפשרות הם לא יעברו על זה בשתיקה ושלחו אותו אל הרב שלום יהודה גראס וספר לו הכל. ותכף יצא בדבר לרחוב ובעתונים והודיע להגאון הצדיק מקאשוי זצ"ל. והוא הושיב בית דין ובררו את הדבר שכן הוא, ואז יצא עם מכתב לתלמידיו שלא לאכל בשור בהמה ובעל פה אמר הרבה פעמים שעד ביאת המשיח לא יהיה בשור בהמה בשורה, [ונכמו בן אמר הרידב"ז על ירושלמי כשולחם לפני מאה שנה נגד הקצבים בשיקאגוי, אמר: שבארצות הברית לעולם לא יהיה בשור בהמה בשורה] וזה הכל הודות לפעלותיו הכבירים של מזכה הרבים העולמי הרב הצדיק רבי שלום יודא גראס שליט"א, ומי יודע כמה זמן היה עובר ואם בכלל שהיה מתגלה אי פעם.

וידוע שעל ידי בשור פגול יצאו מן הדת לערף ג' וחצי מיליאן יהודים רח"ל, כמבאר בשו"ת דברי חיים" (יד"ח"א סימן ז) שאין עברה במאכלות אסורות שמטמטם הלב הישראלי, ובעזונותינו הרבים ראינו על ידי זה יצאו מן הדת כמה קהלות בארץ לזע"ז שאכלו ונתפטמו בנבלות וטרפות על ידי השובי"ם הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן הקהל (עיי"ש דבריו החוצבים להבות אש).

וב"דגל מחנה אפרים" (פרשת עקב מכתב מהרמב"ם זצ"ל) ששבעים אלף איש כפרו בתחית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שניצאו מהדת ובא עליהם מלך והרג את כלם רח"ל.

וידוע דהעניש בחבוט הקבר על האוכל מאכלות אסורות: כתב בספר אור צדיקים (פרק י"ט),

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

מבוא

ישתבח ה'בורא ו'יתפאר ה'יצר יחד
לבם המבין אל כל מעשיהם" (תהלים לג, טו):
וכתב בספר דעת ותבונה וז"ל"ק: גם נתבאר ענין
היצר הטוב והיצר הרע שבאדם מה ענינם, כי הם
ב' יצירות נתוספו באדם זולת נשמתו, והם אור
מאור המלאכים ונקרא יצר הטוב, ואור מאור
הקליפות הנקרא יצר הרע חוץ אל יצר הטוב
וקליפה אליו.

אך הנשמה עצמה של האדם פנימית
מכולם, ולהיותה פנימית וגם כי היא נקראת
עצמות האדם, לכן יש בידו בחירה להטות למקום
שירצה, כי גדול הוא מהן. האמנם עיקר נטיתו
אל היצר הטוב, כי הוא קדוש כמוהו, וגם כי הוא
יותר סמוך אליו, אך הגוף עיקר נטיתו אל היצר
הרע, כי שניהם מצד הרע, וגם שהן סמוכין יחד.
והנה בבחינה זו היא קטטת החומר עם הנשמה,
כי כיון שהנשמה אינה פועלת המצות אלא על ידי
הגוף אשר נוטה יותר אל היצר הרע, בבחינה זו
יש קושי גדול להכניעו. הרי נתבאר כי בבחירת
הנשמה יכולה להטות אל היצר הטוב, אך להיותו
צריך לפעולות הגוף יש לו טורח גדול להכניע
היצר הרע, והבן כל זה היטב איך אחר הפטירה
אין עונש לא לנשמה ולא לגוף עד שיתלבשו יחד,
כבהיותן בחיים, עכ"ל. (ספר דעת ותבונה למרן
הבן איש חי הרי"ח הטוב שער החצר הפנימית).

כמו מעשה הזנות והריגת בחורי וילדי ישראל
שמונסי להסתיר במוסדות התורה ובהעלמת הרבנים
זה ארבעים שנה, ואם אחד הרים קולו להזהיר את
העם, יצאו נגדו באלו היה אחד מן הריקים בהוצאת
כתב פלסטר עליו, וזה גרם שרוצח חסידי טרוויסקי
וחאמאסי ירה בו להרגו, ובדרך נס נצל.

וזה לשון קדשו: דע פי מי שלא היה מדקדק
במאכלים בעולם הזה ולא היה נזהר להבחין בין
אסור להתר, ואפלו אינו אסור מפרש בתורה אלא
מחכמינו ז"ל. ענשו שלאחר מותו בא הממנה על
חבור הקבר ומכה על בטנו בשרביטו של ברזל ואש,
עד שפרסו נבקעת ויוצא פרשנדא, ואז מהפכין
אותו על פניו ומכים אותו, ואומרים לו בלע מה
שהוצאת, השם ישמרנו ויצילנו מדין הקשה הזה
ומדכוותיה, ובפרט באסור בשור בחלב שהוא עון
חמור, עד כאן לשונו.

וכבר אמרתי בדרשה מה שמעתי בשם הרה"ק האלקי
רבי אהרן רקח מבעלז זי"ע: כי כל כחו של הרשע
הגרמני ימ"ש בא על ידי שאכלו מאכלות אסורות
שהיו שוחטים קלים ומזה נולד עמלק הגרמני, והיה
במדה כנגד מדה מפני שלא השחזו הספינים בדבעי,
השחזו את התרב של הבעל דבר שהוא שור של עמלק
ועל ידי זה היה בכחו לשחט מיליוני יהודים רח"ל,

וכן הכשילו עשרות אלפי יהודים עשרות שנים בנבלות
וטרפות - בעיר קראקא בשהיה הרב הקדוש בעל
"מגלה עמקות" הגאון הקדוש המקבל רבי נתן נטע
שפיירא זצוק"ל אב בית דין קראקא - מארע מסעיר
שהתרחש בתקופת הגאון הצדיק ר' נתן נטע שפיירא
זצ"ל בעל "מגלה עמקות" זצ"ל, והרב הקדוש בעל
"מגלה עמקות" נתן תקון גדול להבעלי תשובה.

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

המקובל האלוקי רבי יהודה הלך והעמיק בתורת הנסתר, ועוד בימיו של רבי יוסף חיים נודע כעושה נפלאות. היה בעל מידות נעלות, אהוב ומקורב ביותר על הבריות והגיע למדרגות גבוהות באהבת השי"ת ובאהבת ישראל. כל ימיו התרחק משררה ומכל מיני הנאות וחי בצמצום ובהסתפקות במועט.

בשנת תרמ"ב, בהיותו בן עשרים ושלוש, החל רבי יהודה להתעמק בחכמת הקבלה. לאחר שעיין בספרי הקבלה ולמד את תורת הנסתר על בוריה, החל לעסוק גם בקבלה מעשית.

שבע שנים תמימות למדו רבי יהודה ותלמידיו את הספר הקדוש "עץ חיים", שהוא יסוד היסודות של "קבלת האר"י". הם למדו בעיון עמוק ובהבנה רחבה עד שהיו בקיאים בכל פרטי העולמות העליונים ובכוונת השמות והתפילות בעל פה. לאחר שסיימו את ה"עץ חיים" בפעם הראשונה במשך שבע שנים רצופות, חזרו עליו שש פעמים נוספות במשך כתשע שנים.

כדרך חכמי האמת נהג רבי יהודה להסתיר את עצמו ונזהר לא להתפרסם, אלא שבשמים רצו אחרת. ונאמר (משלי יא ב) "ואת צנועים חכמה", שאין לגלות החכמה אלא למי שהוא צנוע במעשיו, עכ"ל. - ויש לפרש צנועים - לחלק המילה - "ענו צמי", שמי שהוא ענו וצמא לדבר ה' ורוצה לדעת סודות תורתו הוא ראוי וצריך ללמוד הסודות וכל הפרד"ס - ולכל זה בוודאי יזכה על ידי שיהגה בלימוד הזוהר הקדוש.

וזכה הצדיק הקדוש מהר"י פתייה זי"ע לראות מחזה אלוקים מלאכים ונשמות ותיקוני

נְחֻזֵר לְהֵרֵב גְּרָאס, שְׁהוֹדוֹת לְפַעְלוֹתָיו הַכְּבִירוֹת בְּסוּר מְרַע לְאַפְרוּשֵׁי מְאִיסוּרָא זָכָה לְעֵלּוֹת לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וּפְיָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל הִתְחִיל לְעוֹרֵר לְ"וַעֲשֵׂה טוֹב", בְּתַעֲמוּלָה עוֹלָמִית, וְנִתְלַבֵּשׁ בּוֹ נִיצוּץ מִנְשָׁמְתוֹ שֶׁל רֵשֶׁב"י הַקְּדוֹשׁ לְהִדְפִּיץ וּלְהַפִּיץ הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ וְתַקְוֵי זֶהָר וְאוֹר הַזֹּהַר וְעוֹד הִרְבֵּה סְפָרִים עַל הַזֹּהַר בְּחֻנָּם, לְעוֹרֵר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד תּוֹרַת הַרֵשֶׁב"י הַקְּדוֹשׁ, שֶׁמִּסְגָּל לְיִרְאַת שָׁמַיִם וּלְקִרְבַּת הַגָּאֻלָּה, כְּמוֹבָא בְּסְפָרִים אֲלוֹ.

וְדַבֵּר גְּדוֹל עֲשֵׂה, בְּפֶרֶט בְּדוֹר הָעָכוֹר הַזֶּה וּבְפֶרֶט בְּאַמְרִיקָה שָׂרְבוּ בּוֹ מִהַקְּוֹרָאִים עֲצָמָם קִנְאִים, "עוֹשִׂים מַעֲשֵׂה זְמֵרִי וּמִבְּקָשִׁים שֹׁכֵר כְּפִנְחָס", וְלֵאחֹר שֶׁנִּתְפַּטְמוּ בְּנִבְלוֹת וְאַסוּרֵי בְּרִיתוֹת [שֶׁהֶאֱטָלִיזִים - ה"בּוֹטְשֵׁעֶרֶס" הַטְּמָאִים, מְלַעֲיִטִים אוֹתָם], שֶׁהֵם הֵכִי גְרוּעִים, כְּמִבְּאָר בְּמִסְכַּת סוֹטָה (דף כב:): אָמַר לָהּ יִנְאִי מִלְכָּא לְדְבִיתִיהּ אֵל תִּתְרָאִי מִן הַפְּרוּשִׁין וְלֹא מִמִּי שְׂאִינָן פְּרוּשִׁין אֲלֵא מִן הַצְּבוּעִין שְׂדוּמִין לְפְרוּשִׁין, שֶׁמַּעֲשִׂיהֶן כְּמַעֲשֵׂה זְמֵרִי וּמִבְּקָשִׁין שֹׁכֵר כְּפִנְחָס.

וְרָאָה בְּרֵשׁ"י שֵׁם: אֲלֵא מִן הַצְּבוּעִים - בְּלוֹמַר שְׂאִין מְרָאִיתָם כְּתוֹלְדוֹתָם אֲלֵא צְבוּעִין מִבְּחוּץ וְאִין תּוֹכֵן כְּבָרָם. שֶׁמַּעֲשִׂיהֶם כְּמַעֲשֵׂה זְמֵרִי - שֶׁהֵן רֵשָׁעִים וּמִבְּקָשִׁים שֹׁכֵר כְּפִנְחָס אוֹמְרִים לְבְרִיּוֹת לְכַבְּדֵן כְּפִנְחָס, וְאֵיכָא דְמִפְרָשׁ לָהּ לְעֵנִין צְנִיעוּתָא. וְאֵלוֹ הַצְּבוּעִים וְהַחֲנִפִּים וְהַטְּמָאִים חוֹשְׁבִים עֲצָמָם בְּצַדִּיקִים, הֵלֵא בָּאִים לְבֵית הַכְּנָסֶת וּמְנִיחִים עַל רֵאשֵׁם הַטְּמָא תְּפִלִּין, וְעוֹשִׂים צְדָקָה וְעוֹשִׂים כְּנִבּוּכְנָאֶצֶר מְלֵךְ בְּבַל שֶׁ"חֲטָאוּ בְּצַדָּקָה יִפְרָק", אֲבָל הֵם נְטִמָּאִים בְּקִלְפַת עֲרִיּוֹת, וְשׁוֹרָה עֲלֵיהֶם רוּחַ הַטְּמָאָה שֶׁל הַסְטֵרָא אַחֲרָא, [כְּמִבְּאָר בְּזֹהַר הַקְּדוֹשׁ פְּרֻשֵׁת מְשֻׁפְּטִים (דף קב"ה ע"א וע"ב), וְכֵן כְּתַב הַגֵּר"א

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

המגולגלים ולקבל תשובות מבית דין של מעלה באופן שכל דורו היו משתוממים לראות לאיזה דרגה הגיע והיה מדבר עם העולמות העליונים ורואה הכל בעיניו ממש כדבר איש אל רעהו. וכינס חלק מחזיונותיו בספרו מנחת יהודה - רוחות מספרות כדי שיתעוררו היהודים וידעו שמשא אמת ותורתו אמת ויש שכר ועונש בגן עדן וגהינם. והלומד בספר זה בוודאי יתחזק ויתגבר להכניע את היצר הרע ויגביר כח הנשמה הקדושה עם היצר הטוב, ויזכה לירש טובה וברכה בזה ובבא.

טעמו וראו כי טוב ה'

כתב בספר נתיב מצוותיך (נתיב היחוד שער ב' אות ג'): וזה לשונו: ודע שכל ספר הזוהר וחיוב למודו וחיוב לימוד של כתבי מרון האר"י הכל מצות עשה "לדבקה בו". ובנתיב התורה (שביל א' אות י') כתב "בעסקו במתיקות לשון הזוהר ובאור של סודות התורה" מתוקים מדבש" מתוקים ונדאי, "טעמו וראו כי טוב ה'", בכל אלא יתמתקו הדינים וממש יתהפך ברגע לאיש אחר, בלב רחב ושמח, ובזה ממתיק הדינים וכורת ומשבית הקלפות עפ"ל. ובספר סור מרע ועשה טוב (דף ס' ס"א): כתב, ספר הזוהר כולו יראת שמים ומוסרים גדולים בשעור קומה, איך לקדש כל אבר וכל שפירה ממש לעבודת הבורא ברוך הוא וברוך שמו, עפ"ל.

ובתפארת שלמה (ל"ג בעומר) וזה לשונו: מבואר

ביו"ד סימן פ"ז בהגהותיו ב' פעמים שומצין על ענין בעשר בחלב את הזוהר הזה, אך מצוות אלו מאוסים לפני הקדוש ברוך הוא, שנעשו עם קלפת עריות, כמו שכתוב באור החיים הקדוש (בסוף פרשת אחרי).

על כן לאחר שזכה באמריקה לגרש את הרע על כל פנים מאותם היראים את דבר השם שנתעוררו על ידו והחלו להזהר בכשרות המאכלים זכה על ידי זה לעזור ללמד את ספרי הזוהר של הרשב"י הקדוש ולהכניסם בלב רבים ולקרב הגאולה.

על כן אנו מאחלים לו שיצליח בעבודתו הקדושה, ואם יעבר בממדי כחות הגדולים להכניס יראת שמים, יכולים אנו להכין עצמנו לקבל פני משיח צדקנו, שיתגלה במהרה בימינו.

בברכת חג כשר ושמח ובברכת כל טוב: שלמה יודא שווייצער

מכתבי ברכה על הסיפור הנורא

של הנער בן 15

מכתב ט'

מכתב לכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א מטורונטו

גדולה הסרת טבעת יותר מארבעים

ושמונה נביאים ושבע נביאות

לכבוד האדמו"ר שליט"א,

אני לא יכול להבין מעומק לבי מה כל הרעש וההתנגדות לילד "נתן" שחלם על משיח. למרות שבטלה הנבואה, אבל אז מה?

בגלל הסרט הזה הרבה אנשים עושים תשובה!

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

בספרים הרמז בזה, (דברים פרק לא כא) "כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זֵרְעוֹ" סופי תבות יוחאי, מאשר כי הוא היה משורש נשמתו של משה רבינו ע"ה רציא מהימנא וזכותו עומד לנו, להיות לעזר לכל הבאים לטהר, אשר בשם חסיד יקרא, לזכר נשמתו על ידי לימוד הזוה"ק, ומבאר בזה"ק (במדבר קכ"ד:): בזכות ספרא דא יפקון מן גלותא, וזה הרמז בראשי תבות בפסוק (שמואל א פרק ב' ט') "ר'גלי ח'סידיו ו'שמר" גימטריה "זוהר" כי הוא השמירה המעלה בכל הענינים לזכר נשמתם וזכותו עוזנו עומד עמנו תמיד בבחינת צדיק יסוד עולם, עכ"ל.

ובספר בני יששכר (ל"ג בעומר), כתב, רבי שמעון בן יוחאי קראוהו "בוצינא קדישא", כי על ידו נתגלו באתגליא סודות התורה, הוא סוד האור כי האור הגנוז בתורה, על כן נקרא ספרו הקדוש זוהר, אור המבהיק מסוף העולם ועד סופו אור הטוב הגנוז בתורה, עכ"ל.

הרוצה לזכות לארח את הרשב"י בביתו
ילמד זוהר הקדוש - הרשב"י זי"ע יושב אתנו
בלומדינו תורתו

כתב המקובל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע אֶזְקֵנוּ שֶׁל הַחֵיד"א בְּשֵׁם הַמְּקוּבֵּל הַרֵב (1) וְהַמְשֵׁךְ הַפְּסוּק אומר: זֵרְשָׁעִים בַּחֲשֵׁךְ יָדְמוּ לְרִמּוֹז שְׁמֵי שְׁלֵא רֹצֵה לְלַמּוֹד זוהר הקדוש אין לו את האור של הזוהר והפסוק קורא אותו רשע היושב בחשך. ודומם ואינו לומד. עכ"ל ספר בדי ערבות.

איך אפשר לקרר את האמבטיה ולעשות מעשה עמלק ולמנוע בניו של הבורא יתברך מלחזור בתשובה?

הגמרא במסכת מגילה יד אומרת "אמר רבי אבא בר כהנא גדולה הסרת טבעת יותר מארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות שנתנבאו להם לישראל שכולן לא החזירום למוטב ואילו הסרת טבעת החזירתן למוטב".

הגמרא מעידה לנו שהיה לנו מעשה בין שני רשעים הכי גדולים בעולם, מעשה של אבי אבות הטומאה, מעשה של שקר וכזב, ובגלל התוצאה שלה שהחזיר את ישראל לאביהם שבשמים היא עצמה יותר חשוב בעיני ה' יותר מארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות.

צריך לדעת ולחשוב היטב הדק והדק היטב את האחריות לכל אלו שרצו לחזור בתשובה, ועכשיו ששמעו שהכל שקר כבה אשם.

כולנו מצפים לישועה, וכולם מרועה אחד נתנם תתחזק ותמשיך לקרב את הלבבות לשם שמים.

נ.ד. טוראנטא

מכתב י'

לכבוד כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א

ישתבח הבורא ויתעלה היוצר, אשר חשב מחשבות לבלתי נידח ממנו נידח, ושלח לנו עיר וקדיש מן שמיא נחית, פצצת אטום מן השמיים, שמחזירה אלפים בתשובה.

הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו. מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהילתו. ברוך הוא וברוך שמו. ברוך

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

כבוד ה' ממקומו. תהילות לאל עליון ברוך הוא ומבורך.

כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי המעשה על שכתמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אביעד שור שלום. (ישעיהו ט ה)

רמז לילד ונתן. ותשע"ו.

והנה קמו קנאים, ומקררים מעשה עמלקים, ודורשים ברבים, כי זה מעשה משוגעים, ומטורפים, ומוציאים שם רע על הצדיקים. והורידו את הסרטונים יותר משהיה פעמים. והעם נאנחים, לולא התמהמנו כי עתה שבנו זה עשר פעמים.

וישר כח לאדמו"ר שליט"א אשר ניצב כעמוד ברזל, נגד כל המונעים. ועשה עשרה ספרים, להצדיק את הצדיקים.

ויישר כח להרב רמי לוי שליט"א שהביא את הילד הפלאים, ויקרא שמו פלא, נתן מן הנביאים. וניצב איתן נגד כל החולקים, המוצאים לעז ולעגים. ועמד בכל הניסונים.

ואפילו שאחד אמר בתשובה למה שכ"ק האדמו"ר שליט"א אמר שלא להאמין במומחה כי הוא אוכל נבילות וטריפות.

כי מי שהביא את הילד גם אוכל נבילות וטריפות. **אבל** לא ידע שהרב רמי לוי שליט"א שמע בקול האדמו"ר שליט"א ולא אוכל כבר בשר חצי שנה. וזה ממש הוצאת שם רע!!!

ואין לנו אלא לברך שהחיים על המזגמר, ולהודות לה' אשר שומר ושומר, ולהניצל מהסוד הרע ומר. ברוך שאמר.

אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשכנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרוותיו בראש, וישב בגוון, עכ"ל"ק.

הקדמה

יהודים ה'תקבצו ו'למדו ה'זוהר הקדוש המסוגל לכל מרפא ולפעול ישועות ולקבלת התפילות, וכדברי הקדוש הצדיק המלוב"ן רבי יעקב אבוחצירא זיע"א בספרו "בגדי השרד" על הגדה של פסח (עמוד קי"ב על הפסוק "שומר פתאים ה' דלותי ולי יהושיע"). וזה לשונו: נחזור לענין ראשון שפירש להשלים המזמור על הדרך הראשון שפירשתי "שומר פתאים ה' דלותי ולי יהושיע", הנה כתבנו דכשחושב האדם תמיד שהשכינה בין עיניו כמו שנאמר "שויתי ה' לנגדי תמיד", הקב"ה מדיח מעליו כל המקטרגים והמשטינים ומקבל תפלתו, ובכל עת שהוא קורא לו הוא עונה. ועל זה יש להקשות כי לא שייך הדבר הזה כי אם ביודעי סודות ה' לעשות יחודים למעלה וכמו שאמר נמי דוד המלך ע"ה "קרוב ה' לכל קראיו לכל אשר

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

בברכה, והכרת הטוב לה' יתברך, לנער הפלא,
לרב רמי לוי שליט"א, ואחרון חביב לעט"ר שליט"א.
מ.ה. בית שמש

מכתב י"א

שלום לכב' הארמו"ר מהאלמין

תודה רבה לארמו"ר שכתב והפיץ את הספר "שלא ידח ממנו נידח" עם סיפור העדות המזוות קליני של הנער - זה זכות גדולה לכל עם ישראל לזכות לראות הסרטון ולקרוא ספר זה ולהתחזק.

דברי הילד מאד נגעו ללבי והרשימו אותי מאד וזה גרם לי להתחזק בתורה ומצוות, ולהקפיד על כל מצווה, ולייקר מאד את המצוות, שערכם גדל בעיני מאד... כל מצווה יהלום... דבר שמביא לי עכשיו יותר שמחה בעבודת השם.

ניכר שכל דברי הילד אמת לאמיתה!! והוא מדבר מתוך החוויה האישית עמוקה שחווה בעולמות עליונים - וסוף סוף אפשר להוכיח לכל הספקנים.. שיש עולם הבא!! וכן..! עכשיו מתברר שיש מי שחזר משם!!

תודה רבה על התמלולים באנגלית ובעברית והתרגומים לשפות נוספות של עדות הנער, שהארמו"ר דואג להפיץ ולזכות כל יהודי בעולם, וממש לאפשר לנו הצצה אל העולמות העליונים, ולקבל דברי חיזוק מכל מה שכתוב בספרים הקדושים.

אשריכם מפעל הזוהר העולמי - שאתם מזכים את מיליוני היהודים בעולם לפתוח להם פתח לחזור בתשובה, כי "לא ידח ממנו נידח". ובאמת, התקרבות של כל יהודי יקרה היא מפז, ולפני ביאת משיח, הקב"ה פותח בפנינו את כל האפשרויות כדי

יקראוהו באמת", והאמת הוא, שיודע סודות ה' לעשות יחודים במרכבה העליונה, ואם אינו יודע, דבר פשוט הוא דהחיצונים דוחים תפלתו לחוץ, ואם כן, היכי אמרינן עכשיו דכשיהיה האדם משווה ה' נגד עיניו ענהו ה' בכל עת שהוא קוראו, ומדחה מעליו כל המשטינים, ולזה בא דוד המלך ע"ה להשמיענו דהקב"ה בוחן כליות, וכשרואה שהאדם כוונתו לעבוד אותו בלבב שלם, ודואג לדעת סודו ויחודיו כדי לעובדו כראוי, ועדיין לא השיגה ידיעתו, כגון זה הקב"ה מחזיק בידו ומגין עליו מן החיצונים, ונותן בלבו חכמה ובינה לדעת סודות התורה ויחודה, וזה שאמר הכתוב כאן "שומר פתאים ה'", הפתי ידוע הוא שאין לו דעת, ולגבי יחוד ה' כל זמן שאין האדם יודע הסודות כדי לעשות יחודים עדיין פתי הוא, ויש עליו קטרוג מן החיצונים, אמנם כשרואה הקב"ה שהאדם נתן דעתו ולבו לחקור ולהבין סודות התורה כדי לעבוד ה' בשלימות, מאותה שעה שנתן דעתו הקב"ה שומרו ומגין עליו, ועונה אותו בכל עת שהוא קוראו, כמו שנאמר לדניאל (דניאל פרק י' י"ב) "וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אֵל תִּירָא דְנִיָּאל כִּי מִן הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר נָתַתָּ אֶת לְבָבְךָ לְהִבִּין וּלְהִתְעַנּוֹת לִפְנֵי אֱלֹהֶיךָ נִשְׁמְעוּ דְבָרֶיךָ וְאֲנִי בְּדַבְרֶיךָ", הרי מבואר דכשנתן לבו להבין ולהתענות נשמעו דבריו, ולזה אמר עכשיו "שומר פתאים ה'", הם שעדיין לא הבינו בסודות התורה וביחודים, אבל נתנו דעתם להבין, מאותה שעה שנתנו דעתם

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

להתחזק. כל אחד במקומו ודרגתו. וניכר שממש מביא לנו מחיי העולם הבא לעולם הזה.. לפני ביאת משיח. **אני** מזדה מאד לכבוד האדמו"ר, ואין ספק שמאות אלפי אנשים חייבים לכבודו את תורתם העמוקה, כי בעצם הצלת את נפשם מנפילה לבאר שחת לנצח נצחים, תורה לכבודו שנלחם נגד כל המקטרגים שכופרים באמת, ואגב לא כל אחד ואחד טורח להביא דברים של תורה אל הכתב, אבל בטוחני שמכתב זה מייצג אלפי תורות שיהודים רבים מרגישים בליבם ברחבי העולם ומודים לכבודו.

**כבוד רב
אסתר. ג**

מכתב י"ב

לכבוד כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
הנה זכינו שמשמים שלחו לנו בחזרה נער, שיספר ויגלה לנו דברים נוראים.

יישר כח גדול לעט"ר אדמו"ר שליט"א על החיזוק הגדול שמחזקינו בכל עת, ובפרט שהביא מקורות מחז"ל הקדושים מהגמרא הקדושה ומהזוהר הקדוש, ודברי הנביאים, וספרי מוסר, לדברים שהנער ראה.

אשרי חלקם של מזכי הרבים
וכבר גילה לנו הנביא "ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה".

ובודאי שכוחו של כ"ק אדמו"ר שליט"א גדול מאוד בשמים.

ברכה והצלחה: מ. י.

שומרם ה' ומגין עליהם ומחזיק בידם עד שיבינו. ואומר דוד ע"ה, וגם אני "דלותי ולי יהושיע", דהיינו עכשיו אני דל מידיעת הסודות כראוי, ואני מתפלל ומתחנן לפניו יתברך שיושיעני מן הדלות הזו, ויאיר עיני בסודות תורתו כדי לעשות רצונו כרצונו. והנה ד'לותי ו'לי י'הושיע ר"ת יו"ד, ויו"ד היא בחכמה שהוא אבא, ומשם הוא עיקר סודות התורה, ורמז הדבר הזה כאן, להודיע שעל ענין זה הוא מבקש שיתגלו לו סודות התורה. עוד, יהושיע אותיות יהו"י ש"ע, משום דהזוכה לסודות התורה באמיתות כראוי, זוכה להארת ש"ע נהורין. ואמר כשאזכה לסודות התורה כראוי ולש"ע נהורין, אז באותה שעה אומר לנפשי "שובי נפשי למנוחייכי כי ה' גמל עלייכי", עכ"ל.

רואים מדבריו הקדושים כמה חיוב גמור הוא ללמוד ולדעת סודות התורה כדי להנצל מן החיצונים, ולכל הפחות לבקש ולרצות לדעת וזהו בודאי על ידי שבתחילה ילמד כסדר זוהר הקדוש ותטהר נשמתו ותבער בלבו אש אהבת ה', וחשקת לימוד התורה הקדושה, בזה בודאי ירצה לפני אדון כל, ויזכה שייפתחו לפניו שערי החכמה העליונה, וכמו שסידר מרן הבן איש חי לימוד בסעודת ליל הסדר על פי דברי הזוהר הקדוש (הובא בלשון חכמים חלק א' סימן נ"ד) שכח אכילת המצה היא לעשות קטטה [מלשון מצה ומריבה] עם הסטרא אחרא והחיצונים, וכן

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

מכתב י"ג

לכבוד מו"ר האדמו"ר מהאלמין שליט"א,
יישר כחך על כל העבודה שלך. כל חייד עסקת
בזיכוי רבים וקירוב לבבות בלי בקשת שם וכבוד
ובלי כסף.

כל העולם יודעים כולל יהודים, גוים, נערים,
וזקנים, ואפילו חרש שוטה וקטן שהעולם הזה
עומד לשנות בשינוי גדול.

כלו כל הקיצין!

כל האומות מתגרים זה בזה

כלו כל הפרוטות שבכים

יוקר השערים

האמת נעדרה

חוצפה יסגי וכו' וכו'...

כלל ישראל! תדעו לכם! כל נביא אמת שעמד
לנו והזהיר אותנו, לא שמענו! ואפילו משה רבינו,
ואליהו הנביא!

האדמו"ר הקדוש פעם אמר לי.

"האם אתה יודע למה אני קורא לעצמי אדמו"ר?
אמרתי לו "בגלל שחברת למעלה מאלף ספרים
ויותר מאלף גדולי הדור כתבו לך מכתבים והסכמות!

ענה לי "לא לא, חס ושלום!

"אני לא אדמו"ר ולא כלום!"

"רציתי לקרב את ביאת המשיח, ולא שמעו
אלי. אז קראתי לעצמי אדמו"ר והיום שומעים לי.

איזה ענוה!!!!

חייבים לשמוע בקולו ולעזור לו בכל מכל
כל!!!!!!!!!!!!

ממש עבודת הקודש!!!

נ.ד. טוראנטא

גלגולי נשמות ותיקונם

היא לרפואה, רפואה גופנית ורפואה נפשית, וכל
האוכל מצת מצוה זוכה להארת החכמה העליונה
ולדעת ולהבין את סודות התורה שזה העיקר
לדעת ולהבין את פנימיות התורה הקדושה.
[וזה לשונו הקדוש: חגא דפסחא דרועא ימינא
כמה חביב אנת ויקיר ... האי לחמא איקרי מצה
בגין דקא משדדת ומברחת לכל סטרין בישין
דעבידא בהו קטטה... בך אכלין ישראל מיכלא
דאסוותא, בך אכלין מצה דאיהי אסוותא למיעל
ולמינדע ברזא דמהמנותא, דא איהו נהמא
דאחכימו בה ישראל חכמתא עילאה דאורייתא
ועלו בארחהא. [עיין שם באורך]. וכן הוא בזוהר
הקדוש פרשת תצוה (דף קפג ע"ב), שכתב ששני
לחמים אכלו ישראל כשיצאו ממצרים, א, מצה,
ב, מן², ובשניהם סגולה לדעת סודות התורה,

(כתב "מגלה עמוקות" שהמן הוא כנגד הלוחות
2 כי לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן. ולכן נזכר כ"ח
פעמים מן בתורה כנגד כ"ח לוחות שנזכרו בתורה. יד
פעמים בפרשת כי תשא וי"ד פעמים בפרשת עקב.
עכ"ל (עיי"ש אופן ק"ע). - ואפשר לרמוז בזה. דהמן
נותן כוח לקבל את סודות התורה וכן הלומד סודות
התורה. בוודאי נותן כוח ועילוי לפמליא של מעלה.
ומקיים בזה הפסוק "ועתה יגדל נא כח ה'". ויש בנותן
טעם כל המשך הפסוקים שמה המתקיים על ידי לומדי
הזוה"ק: (במדבר פרק יד פסוקים יז-כא) וְעַתָּה יִגְדַל
נָא כַח אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְאֹמֶר. ה' אֲרָךְ אַפְּיִם וְרַב
חֶסֶד נִשְׂא עֹון וּפְשָׁע וְנִקָּה לֹא יִנְקָה פֶקֶד עֹון אָבוֹת עַל
בָּנִים עַל שְׁלֵשִׁים וְעַל רִבְעִים. סֵלַח נָא לְעֹון הָעָם הַזֶּה
כַּגְדֵּל חֶסֶדְךָ וְכַאֲשֶׁר נִשְׂאָתָה לְעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד
הַנֵּה. וַיֹּאמֶר ה' סֵלַחְתִּי כְדַבַּרְךָ. וְאוֹלָם חֵי אֲנִי וַיִּמָּלֵא
כְבוֹד ה' אֶת כָּל הָאָרֶץ. שלומדי הזוהר הקדוש מרבים

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

מכתב י"ד

לכבוד האדמו"ר מהאלמין שליט"א

תודה רבה לכם על הספרים הנפלאים שראיתי במייל שלי, ששלחתם אלי, אם נוציא אותם לאור יהיה אפשר להפיץ אותם בהרבה תיבות דואר של אנשים.

מ. ג.

מכתב ט"ו

ב"ה, שלום וברכה לכב' האדמו"ר מהאלמין

אני רוצה להודות לכבודועל הספר "לא ידח ממנו נידח" ששינה את חיי... אני מרגיש שגן עדן ירד אלי מהשמיים להחיות את נפשי הריקה.

אין מילים שיכולים להביע את גודל התודה שאני מודה לכבודו, שעכשיו קבלתי טעם גדול לחיי.

עד היום לא הבנתי בכלל מה אני עושה בעולם הזה, למרות שברוך השם, לא חסר לי דבר, והיה לי טוב... אבל הייתי חי בלי משמעות.

אף פעם לא הבנתי.. בשביל מה אני חי כאן? רק כדי לאכול ולשתות ולהנות!?! די! נמאס מהכל!.. ראיתי את הכל וחוויתי את הכל! אני כבר לא נהנה ממה שיש לי! אנשים אחרים מקנאים שיש לי הכל!... אבל בעצם אני מרגיש שאין לי כלום!! כי אני עצוב מבפנים!! איך יכול להיות שיש לי הכל ואני עצוב???? עכשיו הבנתי!! אין לי את הנשמה!!!, אני רק מתעסק עם תאוות הגוף שלי במקום למלא את הנשמה. מלאתי את הנשמה בחצץ ואבנים,

ואמר הרשב"י במכילתא "לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן" (הובא ברש"י דברי הימים ב, לא, ד), ובזוהר בקדוש פרשת בשלח (דף סב ע"ב) כתב: בהיא שעתא נטיף טלא קדישא... ומהוא טלא דנהורא עילאה קדישא הוה נגיד נחית מנא לתתא... והוא מנא הוה סליק ריחין דכל בוסמין דגינתא דעדן... ומברך למלכא קדישא עילאה, וכדין מתברך במעוי, והוה מסתכל וידע לעילא ואסתכי בחכמה עילאה, ועל דא איקרון דור דעה, ואלין הוו בני מהמנותא ולהון אתיהבת אורייתא לאסתכלא בה ולמנדע ארחא. עכ"ל הזוה"ק, (עיי"ש באורך). ומבואר שכאשר אכלו את המן היה מתברך במעיים וקבלו אור רוחני וראו מה שלמעלה וזכו לחכמה העליונה ועל זה נקראו דור דעה, והם היו בני האמונה, ולהם ניתנה תורה להסתכל בה בפנימיותה ולדעת דרכיה. ומוכח מדברי הזוה"ק שעיקר נתינת התורה ניתנה לאלו שלומדים סודותיה.

ובאור החיים הקדוש פרשת ויחי (מט, יא) כתב שכוחו של הגואל העצום מלך המשיח הוא, הרחמים והחסדים מי"ג מדות הרחמים ומעוררים את כל עם ישראל לתשובה ואז זוכים ל"יְאֹמֵר ה' סְלַחְתִּי לָךְ כְּדָבָרְךָ". ועל ידי זה תמלא הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים "וַיִּמְלֵא כְבוֹד ה' אֶת כָּל הָאָרֶץ" ותתבטל מלכות הרשעה וערב רב כח דליה מן הארץ. נכמבואר במהרה"ו הקדמת עץ חיים]. ואז יבוא משיח ברחמים וחסדים. כמו שאמרו חז"ל. (סנהדרין דף צ"ח א) אמר רבי אלכסנדר רבי יהושע בן לוי... כתיב וארו עם ענני שמיא כבר אנש אתה... זכו עם ענני שמיא.

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

שצריך שיתעסקו ישראל בינה של תורה, וביאור הדברים שילמדו את פנימיות התורה הנקראת "יינה של תורה" (גם יין גימטריה סוד).

וידוע המעשה עם החכם באשי של בבל "הרב הלל" זיע"א (הסבא של הגאון הצדיק רבי יעקב הלל שליט"א ראש ישיבת "חברת אהבת שלום" בירושלים) שהיה תלמיד חכם חשוב צדיק וגאון גדול, אך לא למד קבלה, וכשהיה בערך בגיל שבעים, אמר לו הצדיק חכם סלמן אליהו בעל "כרם שלמה" על העץ חיים (אביו של הראשון לציון המקובל הגה"צ הרב מרדכי אליהו זצ"ל) דע לך אם לא תלמד חכמת הקבלה תצטרך לחזור בגלגול וגם אם בפעם הבאה תהיה חכם באשי וגאון גדול, וגם אז לא תלמד קבלה, לא יעזור לך כל תורתך, ותצטרך לחזור בגלגול אפילו ג' פעמים עד שתלמד חכמת הקבלה. ומיד שמע לו והאריך ימים למעלה ממאה שנים³ ונעשה

3) חכם יהודה פתייה זי"ע – מגלה מה שכתב בסוד: החפץ בחיים יתחיל ללמוד קבלה: מרבינו זצ"ל שמענו שלא פעם יעץ לתלמידי חכמים גדולים שהיו חולים שיקבלו על עצמם לעסוק בתורת הח"ן וללמוד קבלה. וסיפר בנושא זה שזוכר בקטנותו הלך ביחד עם חכם יהודה פתייה זצ"ל ואביו זצ"ל לבקר את אחד מחו"ר בבל רבי שלמה י. זצ"ל שהיה פוסק ומורה הוראה בבגדד כששכב על מיטת חליו. כשעמדו לצאת הגיש ח' יהודה פתייה לרבי שלמה י. פתק קטן והתעכב עמו מעט ויצא. לאחר שיצאו שאל אביו ח' יצחק את ח' יהודה מה כתבת לו בפתק? ענה לו ח' יהודה. כתבתי לו שמצד לימוד הפשט התיקון שלו נגמר. ואם חפץ בחיים הרי שיתחיל ללמוד קבלה. אך רבי שלמה לא רצה. ונפטר לאחר יומים. ולכן היה מייעץ להם רבינו עצה

בנחשים ועקרבים... במקום להחיות אותה בתורה ומצוות.

נוכחתי.. שככל שהיה לי יותר תענוגות, כך נעשיתי יותר ריק, ומסכנה היתה הנשמה שלי... צעקה לשמיים!!!

עכשיו אסתקח את כל התענוגים שהיו לי בחיים, והיו לי הרבה מאד!!! הם לא מתקרבים למאות אחוז.. ממה שהרגשתי שבעקבות הסרט שלמוות קליני של הנער בן 15, והספר הזה. כי לא ידח ממנו נידח.. בשבילי זה היה גאולה לנשמה. הבנתי שיש בורא לעולם, והבנתי שמי שהוא החכם.. האמיתי. זה כל אלה שעושים ומקיימים תורה מצוות, ולא כל אלה... העשירים... ורודפי הכבוד... כי שם למעלה בשמיים... הסיהיו כמו האספסוף שבעולם הזה... וזה מה שהיה יכול לקרות לי.. אם לא הייתי רואה את הסרט וקורא את הספר של כבודו.... וצוחק מי שצוחק אחרון.

ועכשיו קבלתי טעם חדש לחיי, טעם של התחדשות, טעם של משמעות, עכשיו אני רוצה למצוא מקום שאפשר ללמוד בו תורה... זה החיים האמיתיים!!! וזואו.. אני נורא מתרגש!!!

תודה לכבוד עולם, תודה לך האדמו"ר... על שליחותך הגדולה.

בברכה,
א.ו.
הרצליה

מכתב ט"ז

לכבוד מורנו ראש מפעל הזוהר העולמי

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

לאחרונה ראיתי שכתה"ר מוציא הרבה ספרים על דברי הנער בן ה-15 עם הרב הצדיק המזכה הרבים ומחזיר בתשובה גדול - והנער שראה מהנעשה במעולם העליון שחווה מות קליני. זה מחזק אותי, בעקבות זה התחלתי לשמור שבת ולהניח תפילין ולשמור המחשבות, חילכם לאורייתא, ונא להתפלל גם על קרובי שגם הם יתחילו לשמור שבת

**תודה רבה
א. הכהן**

מכתב י"ז

שלום וברכה לכבוד קדושת האדמו"ר מהאלמין שליט"א

רציתי לשתף את כבוד האדמו"ר בשמחה העצומה שהרגשתילאחר שקראתי את הספר "שלא ידח ממנו נידח" רציתי לרוץ החוצה ברחובות ולצעוק שיש בורא לעולם, ויש עולם הבא... ושכולם יתחילו להתעורר, ולהבין שיש מנהיג לעולם!

עכשיו מתברר לי שהכל אמת והתורה אמת, והדבר הכי חשוב זה לעשות מצוות ומעשים טובים, והכל השארזה הבל הבלים.

מרוב התרגשות ושמחה, אני לא נרדם בלילות... לא יודע מה לעשות, אני מנסה לעזור עכשיו את אשתי וכל המשפחה... שיבינו שיש באמת בורא לעולם!! הם בינתיים צוחקים עלי... אבל אני אתן להם לקרוא את הספר של האדמו"ר.. ואני בטוח שירגישו כמוני.

איפה הייתי עד היום?? הייתי ישן!!! חבל לי עלכל השנים שעברו עלי... אנא האדמו"ר תנחה

חכם גדול בקבלה. ובאמת כבר כתב זאת החכם הצדיק המקובל הקדוש רבי יהודה פתייה זיע"א בביאורו על הפסוק (איוב פרק לג כט) "הן פל אלה ופעל אל פעמים שלוש עם גבר", שמי שלא לומד את תורה הסוד מוכרח לחזור בגלגול אפילו כמה וכמה פעמים ועוד הביא את הפסוק (ירמיה פרק כב י) אל תבכו למת ואל תגדו לו בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו", כי מי שמת וכבר חוזר בגלגול עוד באמצע הלוויה שבוכים עליו, ולכן אומר אל תבכו למת כי הוא כבר חזר לעולם הזה, אלא בכו להולך זה שלמד תורת הסוד כי רק הוא זוכה לגן עדן העליון, עד כאן תוכן דבריו.

זו. ואמר רבינו שהציע הצעה זו לכמה גדולים ומי ששמע הבריא. (קונטרס "זכר שמואל" קיום לדמותו של הגה"צ המקובל חכם שמואל דרזי זצוק"ל)

על ידי לימוד הזוהר זוכה לאריכות ימים: מרבה תורה מרבה חיים (אבות ב' ז'). נראה לפרש בס"ד. דידוע דאורות המוחין נקראים חיים (עץ חיים שער כ"ט פרק ט'). והלומד תורה בחלק הסוד שבה. ממשיך אורות המוחין שנקראים חיים. וזה שאמרו מרבה תורה. מרבה דייקא. שלומד גם בחלק הסוד שבה. אז מרבה אורות המוחין שנקראים חיים. (בן איש חי הלכות שנה ב' הקדמת אחרי) - (הערת המחבר: ולפי זה מובן הוראת רבי יהודה פתייה זי"ע לחולים ולכל אחד ללמוד תורת הסוד שבזכותה יאריכו ימים).

4) ובפסוק שאחריו (ל) כתוב: להשיב נפשו מני שחת לאור באור החיים. לומר לך שאם ירצה להשיב את נפשו ולהצילה מרדת שחת צריך לקבל את אור התורה אור הגנוז וללמוד תורת הזוהר הקדוש.

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

אותי איך להתחזק... אני רוצה לקיים את כל התורה... בבקשה... מה עושים? אני מרגיש כמו ילד קטן, שהביאו לזוהר סיני....

בברכה: צ. ה.
פתח תקוה

—◆◆◆ מכתב י"ח ◆◆◆—

לכבוד הרבנים החשובים "הזוהר העולמי" בית שמש

אור העולם בהיר וצח מתגלה בספרים הקדושים, אור עצום נחזה ובא, אור גדול מפציע ומופיע.

"אור" בגימטריא "רז", והוא סוד קריאת הזוהר אפילו בגירסא שמסוגל לכל העניינים הטובים.

תודה תודה, ושוב פעם תודה!!

מחכים לספרים הבאים!!

ג. בן דוד

—◆◆◆ מכתב י"ט ◆◆◆—

אל הצדיקים מפעל הזוהר העולמי

נכנסתי היום בבוקר לבית המדרש ושאלתי מי ראה את הסיפור של הילד שהיה בעולם העליון וחזר לכאן.

כמה אנשים אמרו שהם ראו.

וכולם אמרו שהכל נכון, ורואים ממש שזה ברור כשמש אמת לאמיתה.

ומכל זה רואים כמה חובה קדושה ללמוד תורת הסוד, וכאשר לומד בגירסא אלו הסודות, מטהר את נפשו, ומזה יבא לו הבנה בכל חלקי התורה הקדושה, עד שגם יזכה ללמוד בהבנה את תורת הסוד. ומכל מקום עצם הלימוד מזכך הוא, ובעולם הבא בודאי ילמדוהו את הפירושים העמוקים.

על כן הגשנו לכם כאן את הקונטרס הזה, שיהא מצוי אצל כל אחד, ויִלְמְדוּ בכל עת, ובכך יתלהב לבו ללמוד את כל פרד"ס התורה ויקבע שיעורים בזוהר הקדוש מידי יום ביומו ובכך יהא לו חלק בנסתר הנסתרות שלימדנו הרשב"י זיע"א. ומשמיא קא זכי לנו להביא את גדלות מעשיו של המקובל האלוקי רבי יהודה פתייה זי"ע, למען יהא יד כל ישראל מגעת בו כמו שאמרו חז"ל, חייב אדם לומר מתי יגיעו מעשי למעשי אברהם יצחק ויעקב, ופירשו יגיעו מלשון נגיעה שיהיה לו שייכות עם הדבר, כן עחל ידי שיקרא בספריו הקדושים יהיה לו שייכות ונגיעה לעולמות הרוחניים כדי לחזק את נשמתו, לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראינו, לפדות השכינה הקדושה מגלותה, ובזכות זה יקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ במהרה דידן, בביאת משיח צדקינו ברחמים.

על כן מצוה גדולה⁵ לפרסמו ובכך נוטל שכר

5 א. הצדיק אינו נותן שינה לעיניו ביום ובלילה עד שמוכיח הרשעים ומביאם שישובו בתשובה. (זוהר הקדוש. חלק א. כ: ב. אילו היו יודעים בני העולם גודל השכר להחזיר

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

כנגד כולם, כדאיתא בספר חסידים, ובספר קב הישר דכל מצוה שאין לה דורשים כל המתעסק בה נוטל שכר כנגד כולם. [ועיין בספרנו גדולת תתק"ס פרקים יט, כ, כא בענין מצות זיכוי הרבים ושכרה]. וזכה הצדיק הקדוש מהר"י פתייה זי"ע להתגלות הרשב"י שראה בזיו פניו ממש, והתגלה הרשב"י להמקובל האלוקי רבי אברהם עדס זי"ע וביקשו שישפיע על מהר"י פתייה שידפיס ויוציא לאור את פירושו יין הרקח על אידרא רבא וזוטא ויעזור לו בזה.

על כן הלומד והוגה בספריי מהר"י פתייה בוודאי משמח את הרשב"י ויש לו שייכות וחלק בלימוד תורת הרשב"י ומקיים את דבריו כדאיתא בגמרא (גיטין סז, א), "וכן אמר רבי שמעון לתלמידיו בני שנו מידותי", ופירש רש"י, לימדו תורתך. חובה קדושה עלינו לקיים רצון התנא האלקי הרשב"י זיע"א, אשר עליו אמרו בזוהר הקדוש (ויצא קנו, א) רבי שמעון דנהיר כל עלמא באורייתא וכמה

חבירו למוטב היו רודפים אחריו תמיד כמו שרודף אחרי כסף וזהב. (זוהר הקדוש פרשת תרומה קכח. ב – קכט. א).
ג. מצוה שאתה רואה שבני אדם נוהגים בה קלות ראש ומעט המה שמקיימין אותה. הנה מצוה זו בודאי ממתנת ומצפה עד כי יבחר בה איש כשר וישר להזהר בה. ולעורר רבים על מצוה זו לקיימה באהבה לכבוד קוב"ה וכו'. (זוהר הקדוש פרשת תרומה. קב הישר פרק ס"ד). ד. כל מצוה שאין לה דורש ואין מי שיבקש אותה תדרשנה לפי שהיא כמת מצוה. – ומצוה שאין לה רודפים רדוף אחריה לעשותה. שהמצוה מקטרגת ואומרת כמה גרועה אנכי שנחלמתי מכל וכו'. (ספר חסידים אות ק"ה).

רק אחד אמר שיש כאלה שטוענים נגד, ממילא התקרר מזה ולא צריך לעשות תשובה רק עולם כמנהגו נוהג.

רואים מזה את האמת, כי האמת צועק בלב כל כל ישראל, ותודה לכם על פירסום האמת.

יחזקאל ש.

מכתב כ'

**לכבוד עטרת ראשינו האדמו"ר מהאלמין שליט"א
אחדשה"ט באה"ר**

ראיתי את עשרת הספרים הנפלאים והאדירים "כי לא ידח ממנו נידח" וחשוב מאוד להדפיסם בעשרות אלפים עותקים ולהפיצם בכל העולם, להגדיל תורה ולהאדירה יישר כח!

**הכ"ד באה"ר בברכת התורה: א. ל.
בני ברק**

מכתב כ"א

לכבוד מפעל הזוהר העולמי

שלום וברכה!

הנה התחזקתי מאוד מספרי הזוהר הקדוש, וימלא פי תהילה שנמצא בדורינו ספרים נפלאים כאלו. **תודה** רבה על הספר סולם הזוהר, אני אומר את זה כל יום ורואים ישועות גדולות.

בחדר לידה הרופאים אמרו שהאם והתינוק בסכנה, ויש לנתח. התקשרתי לכ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א, ואמר תיקח לרופא את רשב"י, תאמר את פתח אליהו, תיקון ל' תיקון מ"ג תיקון מ"ח, אחד אחרי השני כל הזמן, עד הלידה, ותראה

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

בוצינין נהרין בגיניה (עכ"ל). וכתב המקובל האלקי רבי אברהם אזולאי זיע"א (בשם המקובל רבי אברהם גלאנטי זיע"א) וזה לשונו: אפילו עוד היום אחרי שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא "אתער" – בא רבי שמעון מגן עדן מעוטר כמלך בעטרותיו בראש ויושב בגוון, עכ"ל.

וכמה נצרך לדורינו זה דרא בתראה לרבי שמעון בר יוחאי ע"ה שישב בינינו, וימליץ טוב בעדינו ובזכות זה ניגאל במהרה ברחמים. וכתב רבינו יוסף חיים זיע"א בספרו חיים והשלום על התהלים (ע"ד, י"ג) זה לשונו: "שברת ראשי תננים על המים", נראה לי בס"ד על פי מה שכתבו המפרשים (דבש לפי מערכת מ' אות ג): לעתיד ישבר נו"ן דנחש ודשטן ויהיה מ"י, ואז הוא אותיות משי"ח, וזהו "שברת ראשי תננים" – לנו"ן של נחש ושטן "על המים" - בזכות התורה שיש בה מי ים, עכ"ל. ובזכות תורת הזוהר ששורשה מהבינה הנקראת מ"י נזכה לגאולה השלמה בביאת משיח צדקינו ברחמים, "ובספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", במהרה בימינו אמן כן יהיה רצון.

6 (כוונתו דמשיח עם הכולל גימטריה שטן, "ושברת ראשי תננים" לשון רבים המרמז על נחש ושטן שעל ידי התורה הנקראת "מי" ישבר את ראשם ומזה יצמוח משיח בן דוד בב"א.

ניסים ונפלאות. ולא יצטרכו ניתוח. **וכך** עשיתי, ואמרתי לרופאים שהרב לא מרשה לעשות ניתוח, והתחלתי לומר פתח אליהו ובפעם הראשון שגמרתי הכל, נכנס רופא גדול ובדק ואמר הכל בסדר, לא צריך לנתח, ומיד אחר כך נולד התינוק בשעה טובה ומוצלחת.

תודה על הספרים הנפלאים: ר. ד.

נ.ב. עוד רציתי להודות לכ"ק הארמו"ר על הספר של הציצית, ועל הספרים "כי לא ידח ממנו נידח" שגמרתי עכשיו לקרוא את החלק העשירי, תודה. אשרי חלקכם שזכיתם לעזור את הציבור, בענין הסיפור הזה של הילד בן 15.

מכתב כ"ב

לכבוד מפעל הזוהר העולמי

תודה רבה על כל הספרים של הזוהר הקדוש שזכיתם להוציא לאור, ותודה רבה על הספרים "כי לא ידח ממנו נידח", שמחזירים בתשובה הרבה אנשים.

שמחנו מאוד.

י. קליין

מכתב א'

וואי!!!!!! אני לא מאמין!!!! באמת משיח בפתח!!! משיח בא!!!! אנחנו צריכים להתחזק, הארמו"ר מהאלמין מחזק אותנו!!! תוציא עוד ספרים על הנער בן 15 ואל תפחד מהערב רב!!!

אנחנו איתך לאורך כל הדרך

מ.ו.

מכתב כ"ג

אל: כ"ק הארמו"ר מהאלמין שליט"א

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

הטורח בכל עוז. נכפיל ברכה לאדמו"ר שליט"א שיזכה להמשיך להרבות גבולי הקדושה, בעוז ובתעצומות.

כברכת: מ. וו.

מכתב כ"ו

לכבוד "חיים על פי הזוהר"

שמעתי את הדרשה של כבוד האדמו"ר מהאלמין ברדיו אלפיים, שדיבר נגד ישיבה אנשים ונשים בתערובות ואפילו בדרשות.

ועד היום לא ידעתי עד כמה זה עבירה גדולה, ומהיום אני יזהר בזה מאוד.

נא להעביר את תודתי לכבוד האדמו"ר על שהאיר את עיני.

מ. בן-חיים

מכתב כ"ז

לכבוד מפעל הזוהר העולמי

ברכתי שגורה לכם מעומק הלב, על שאתם מחזקים אותי תמיד.

ח. ווייס

מכתב כ"ח

לכבוד מרן האדמו"ר מהאלמין נשיא ומנהיג מפעל הזוהר כאן בארץ ישראל ישיבתו בבית שמש ומצודתו פרוסה על ירושלים ועל כל ארץ ישראל ועל כל העולם.

אנחנו מבקשים כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ, ואנחנו כבר באמצע, רק עוד קצת צריך עוד קצת צריך, תמשיכו בעבודתכם כי פצצת האטום כבר

גלגולי נשמות ותיקונם

דברי רבי יהודה

ונפשי יודעת מאוד, כי כל אדם הוא משתוקק, ונפשו מתאוה לדעת, מה ייעשה בגופו ונפשו אחר יציאתו מן העולם הזה, עד הגיעו אל המקום מנוחתו בגן עדן העליון, עם נשמות הצדיקים והחסידים.

ולכן אמרתי אני אל לבי להעלות על ספר, ממה שמצאתי בזוהר ובדברי האר"י ז"ל, וממה ששאלתי מרוחות הערטילאין שנכנסו בבני האדם, ובאו אלי לרפאותם. והייתי שואל מאותם הרוחות כמה מיני שאלות, ממה שנעשה בהם אחרי פטירתם. רק שלא היו יודעים עוד את גיהנם ואת הנעשה בו, כי עדיין לא זכו ליכנס לגיהנם.

רק אחד מהם שאחר שנתקן והלך לגיהנם, אחר כך על ידי התפילה שנתפללתי לפני הקב"ה, חזר ובא אלי וסיפר לי על מדור העליון של גיהנם שהיה נידון בו ואיך סדר הנידונים שם.

גם סיפר לי ממה שעתיד להיעשות בו אחר יציאתו מגיהנם בעת הליכתו לגן עדן, כפי מה ששמע ברמז מבית דין של מעלה, אבל בפנימיות גן עדן עדיין לא ידע, ולא שמע מזה מאומה, כמו שנבאר בעזרת השם.

וזה החלי בעזרת צורי וגואלי.

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

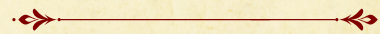
הצעיר יהודה משה ישועה פתייא יצ"ו

לעילוי נשמת זקננו הגאון המקובל
רבי יהודה (פתייא) בן ר' משה ומרת חנה
זצוק"ל

נלב"ע כ"ז במנחם-אב תש"ב. תנצב"ה

לעילוי נשמת אבי מו"ר (חתן נכדת זקננו)
ר' אליעזר (דביר) בן ר' שאול ומרת מזל ז"ל
נלב"ע כ"ז חשון תשס"א. תנצב"ה

לעילוי נשמת דודי - סב אשתי (תלמיד זקננו וחתן
נכדתו)

ר' עזרא (יפה) בן ר' צלאח ומרת חנה ז"ל
נלב"ע כ"א ניסן תשנ"ח. תנצב"ה

לעילוי נשמת דודתי - סבת אשתי (נכדת זקננו)
מרת מרגלית (יפה) בת ר' שמעון ומרת עזיזה
ע"ה

נלב"ע ד' אלול תש"ס. תנצב"ה

לעילוי נשמת גיסי (מצאצאי זקננו)
הבחור ינון (בקשי) ז"ל בן ר' שלום ומרת
תמר שליט"א

נלב"ע ט"ו בטבת תשס"א. תנצב"ה

בדרך ורק אנחנו נינצל.

מפעל הזוהר תחזקו, אל תערצו ואל תחפזו
אפילו יש כמה שיוצאים נגדכם תתחזקו אתם
רק מתחזקים מזה, אתם מקבלים את כל המצוות
שלהם אל תערצו.

אני רוצה לראות עוד ועוד חיבורים בנושא של
נער בן 15 אני שולח את זה לכל הקבוצה שלי
ובולם שולחים לי לינקים, וואו!!! כולם מתפלאים
כולם מקבלים על עצמם ללמוד זהר כל יום

משה ג.

מכתב כ"ט

לכבוד האדמו"ר מהאלמין נא לכתוב עוד הרבה
ספרים ופרשנויות וחיבורים על דברי הנער בן 15
זה מחזק אותנו מאוד!! זה מקרב אותנו לגאולה

בתקוה להבנה: י. ג.

מכתב ל'

בְּסִיעָתָא דְּשְׁמַיָא, לְסַרְרָא וְאַתָּה תְּצַוֶּה ה' תְּשׁוּעָה

לכת"ר וְהָדָר, מְקִים עֲלֶיךָ שֶׁל תּוֹרָה בְּמִפְעַל
הַזֶּהר הָעוֹלָמִי, כ"ק הָאֲדָמו"ר מְהַאֲלָמִין הַגַּה"צ
רַבִּי שְׁלֹום יְהוּדָה גְּרָאס שְׁלִיט"א, נַעַם הַשִּׁית
בִּישׁוּעָתוֹ.

מְבַקְשִׁים אָנוּ לְהַבְיַע אֶת בְּרַפְתֵּי הַלֵּב לַכַּת"ר
הָאֲדָמו"ר שְׁלִיט"א, עַל פְּעֻלֹת הַנְּמַרְץ בְּהַפְצַת אֹר
הַרְשָׁב"י בַּזֶּהר הַקְּדוֹשׁ, בְּסַפְרֵי הַיְקָרִים וּבְמִפְעָלָיו
הַכְּבִירִים - עַד שֶׁכָּל מְקוֹם וְאֶתֶר זֹכֶה לְהִיט מִזֶּהר
בְּאֹר לְמוֹד הַזֶּהר.

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונים

לעילוי נשמת בת דודנו (נכדת זקננו)

מרת שמחה (עובדיה) בת ר' שאול ומרת
חביבה ע"ה

נלב"ע י' תמוז תשע"א. תנצב"ה

ובזה בודאי מתכוונן עלינו מאמר התפלה: "אור
חדש על ציון תאיר ונזפה בלנו במהרה לאורו". והוא
כידוע ומפרסם מאמר משה רבנו רעיא מהימנא
לרשב"י זיע"א כי "בהאי ספרא יפקון עם ישראל
מגלותא ברחמים מהרה" (נשא קבר:).

זכור אזכר את אשר זפני השי"ת לקרוב אצל
מו"ר הגה"צ הרב יוסף צובירי זצ"ל זיע"א בעל
ספר "אמונת ה'" על מעלת הזהר הקדוש ותורת
הסוד והקבלה. ומהיותו בן 16 שנים!!! מנאוהו כל
חכמי תימן ללחם מלחמת הקדש נגד המערערים
והמריעים על מעלת הזהר הקדוש, והוא אשר
בשליחות מרנן ורבנן חכמי תימן זיע"א כתב את
הספר הנ"ל תחלה בעלום שמו מפני גילו הצעיר,
ורק בארץ כעבור שנים רבות פרסם שמו במחבר
הספר. וב"ה זכיתי בעתק מן הספר, והוא בלו מזאר
במלחמת קדש להוכיח צדקת הזהר הקדוש מרשב"י
זיע"א, ומעלתו וחשיבותו לעם ישראל ולעולם בלו.
וכמעשהו עלי ספר, בן היה בהנהגתו כל חייו ממש,
מוסר נפשו בתקיפות של קדשה לחזק את מעלת
הזהר והלמוד בו.

וכן אזכר את מו"ר המקבל הרב סעדיא ב"ר יחיא
נחום זיע"א, שהיה הוגה תדיר בזהר הקדוש, ומאורו
היה פועל ישועות ונפלאות. ובדרפם היה נוהג מו"ר
אבי יחיא בן עזאד עזאמי זיע"א, שהיה הוגה בזהר
הקדוש, ופעמים רבות שמעתי מפה קדשו התפעלות
רבה על ספרי הזהר הקדוש עם פרוש מקדש מלך,
שהיה יקר המציאות וכל מי שזכה בו היה בזכה
במנת חלקו בגן עדן עלי אדמה.

ובאמת, נשית לבנו פי בזה סדר סדר חק-לישראל,

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

כתיבת הספר

לפני כשלושים שנה נכנסתי למרן רבי יעקב ישראל קנייבסקי זצוק"ל "הסטייפלר" וביקשתי את ברכתו לכתיבת ספר על זקני המקובל רבי יהודה פתייא זצוק"ל.

קיבלתי את ברכתו ל"ברכה והצלחה".

לאחר יותר מחצי שנה נכנסתי שוב למרן "הסטייפלר" בנושא מסוים, ובאותה הזדמנות הוספתי גם פתק ובו ביקשתי ברכה לכתיבת הספר על זקני.

כשהגיע מרן "הסטייפלר" לפתק זה, השיב לי את הפתק ואמר: "על זה כבר בירכתני".

הצורך בכתיבת הספר נובע מ"היעלמם הזוחל" של היהודים שחיו בתקופתו של רבי יהודה, ואתם נעלמים הסיפורים המופלאים על גדלותו ועל עוצמתו.

ועוד, מסיפורי רבי יהודה אפשר ללמוד הרבה על הנהגתו של הקדוש ברוך הוא בעולמו, על התנהלותו עם הצדיקים ועל הנעשה עם האדם לאחר פטירתו.

פניית דודי בנימין פתיה שיחי', נכד רבי יהודה, בן לבנו הגדול הר' שמעון (ואח אמי שתחי'), ובקשתו מאחי הרה"ג ר' יהודה דביר (מח"ס "בית לחם יהודה" על הש"ס ו"בית היין" על פירוש הרמב"ן על התורה ודרשותיו) שניטול על עצמנו את המשימה של כתיבת ספר זה על זקני-זקננו, על פעליו ועל ספריו, זירזה אותנו לצאת לדרך.

ואנו נרתמנו לעסוק במלאכת קודש זו.

העורך

והוסיף בו החיד"א זיע"א גם מאמר בזהר הקדוש, למען יהגו בו הכל ויהיה שווה נפש לכל, ויהיו תדירים בו בכל יום ויום.

ובזה דרך בוכב מייעקב במפעלו העצום של כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א, להמשיך בדרך של גדולים אלה וכל גדולי הדורות, אשר פעלו רבות ותקנו סדרי למוד בזהר הקדוש למען יהגו בו הכל. ובנדאי עקר מגמתם להגדיל תורה ולהאדירה בקרוב הגאלה השלמה.

ובזכות כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א זכינו גם אנו לקבע סדר למוד קבוע בשעור הקהלותי בשבת קדש: תחלה - כל אחד זוכה לעצמו להגות בעמוד מספר "תקוני הזהר", באפן שביחוד משלימים כמה וכמה דפים בכל שבת. ואח"כ ממשיכים למוד והרחבה בספר "אור-הזהר", לדעת את אשר קראו חכמי ישראל במעלת הזהר, ומדברי קדש אנו מלקטים עקרי יסודות שהן לנו מפתח-הקדמות לזהר הקדוש.

זכני השי"ת ואתבונן: זהר בגי' 218 = שווה בגי' "אלהי עולם ה'", והוא עקר תכלית למוד הזהר הקדוש לידע ולהודע באמונת אמן זו. וכן שווה בגי' "הוא בן עולם הבא", היינו כל האזכה והוגה בזה"ק הוא בן העוה"ב. שווה בגי' "וה' היה עמנו", ובגי' "והל' אז טובה כפולה", ובגי' "חסד עולם".

זהר בגי' 218 ועם הכולל 219 = שווה בגי' "עם דוד המלך", היינו מ"ש במאמר הרע"א מהימנא הנ"ל פי למוד הזוה"ק מקרב ביאת משיח בן דוד צדקנו.

הזהר בה' הידיעה בגי' 223 = שווה בגי' "איך עוד מלבדו", והוא היסוד הנודע מכלל הלמוד בתורת ח"ן. שווה בגי' "בכסופי גאלה" כנ"ל במאמר הרע"א מהימנא על קרוב הגאלה בכל פרק ובכל תבה שזוכים

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

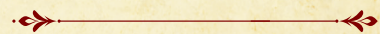

שמו של רבי יהודה

שמו מופיע בספריו ובכתב ידו במספר אופנים, כגון: יהודה, יאודה, יהודה משה, פתיה, פתייא, כאשר ברוב כתביו שיצאו בימי חייו כתב את שמו "יאודה פתייא. בפי העם היה שגור שמו כ"חכם יהודה".

הוחלט לכתוב את שמו בכריכה "יהודה פתייא", ולצורך רצף הקריאה בספר מופיע שמו בקיצור בתואר "רבי יהודה".

מתוך מכתבי הערכה שנכתבו ע"י גאוני וחכמי הדורות

הרב הגאון צבי פסח פראנק

הרב הראשי ואב"ד לירושלם עיה"ק תובב"א

ב"ה ירושלים ת"ו יום ג' י"ט סיון תשט"ז

הספר "מנחת יהודה" שנדפס בשנת תרצ"ג במדינת בבל בעיר בגדד ע"י מחברו הרב הגדול אמון מוצנע ואור המופלא מוהר"ר יהודה משה יהושע פתייא ז"ל.

הספר הוא שוה לכל נפש סובב הולך על פרשיות התורה וכמה וכמה ליקוטים על פסוקי תנ"ך וביניהם כמה פתגמין מילין חסדאין ועובדות וסיפורין שיש בהם בכדי להעיר לתורה ולתעודה.

להגות בזוה"ק. "שְׁוֹה בְּגִי" כִּי אֲנִי ה' אֶלְהִיכֶם".
הַזְהַר הַקְדוּשׁ שְׁוֹה בְּגִי 223 + 415 = 638. שְׁוֹה בְּגִי "ה' עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ". וְשְׁוֹה בְּגִי לְשִׁמּוֹת שְׁלֹשׁת הָאָבוֹת "אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב". שְׁוֹה בְּגִי "בְּרִית ה'", לְהוֹרוֹת כִּי עֵקֶר בְּרִית ה' עִמָּנוּ הִיא עַל אֲבֵן הַשְּׂתִיָּה הַזֶּה שֶׁבְּלִמּוֹד הַזֶּה"ק, וְהֵינּוּ שְׁוֹה בְּגִי גַם "כִּי אוֹת הוּא לְעוֹלָם". שְׁוֹה בְּגִי "וּבְשִׁירֵי דְוֹד עֲבָדָךְ" וּבְגִי "לְמַשִּׁיחַ צִדְקָנוּ" וּבְגִי "בֶּן דְּוֹד מְשִׁיחַ צִדְקָךְ". וּבְכָל זֶה שְׁוֹה גַם בְּגִי "וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ" בֶּן יְהִי רְצוֹן. וְעַל בֶּן יְבָרַךְ כ"ק הָאֲדָמוֹר שְׁלִיט"א מִמְּקוֹר הַבְּרָכוֹת, לְבָרִיאֹת גּוֹפָא וְנִהוּרָא מַעֲלִיא, לְהַמְשִׁיךְ חֵילוֹ בְּמַפְעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, לְמַעַן יִתְבַּסֵּם הָעוֹלָם כְּלוֹ מְאוֹר הָרֶשֶׁבַ"י שְׁעַקְרוּ לְקִיָּם "וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד".

סִימָן הַתְּבוּנָה בְּפִרְשָׁה, וּבְאַמַּת נְכוּן הוּא לְהַתְגַּלוֹת בְּכָל פִּרְשָׁה וּפְרָשָׁה. וְהַשְּׁבוֹעַ: "תְּצִוָּה" (501) = הַזְהַר (223) + אֹר הַגְּנוֹז (278). וּבְלִמּוֹד "אֹר הַגְּנוֹז הַזְהַר" (501) יִתְגַּלֶּה בַּע"ה = שְׁוֹה בְּגִי "אִם הַבְּנִיִּים שׁוֹמְחִים" עַל עֲלוֹי הַשְּׂכִינָה, בְּגִי "דַּע אֶת ה'", וּבְגִי "כִּי קְדוּשׁ אֲנִי".

בִּיקָר וְהַדָּר הַזְהַר הַקְדוּשׁ וְזִכּוֹת הָרֶשֶׁבַ"י זִיע"א
בְּשֵׁם הַחֲבָרִים הַלּוֹמְדִים בְּבִיהֵמ"ד מוֹרְשַׁת הַתּוֹרָה
בְּנִימְיָנָה:

מִשָּׁה עֲמִיאֵל

מכתב ל"א

בְּסִיעֵתָא דְּשִׁמְיָא, יוֹם ג' לְסֵדֶר "וְאֵלֶּה הַמְשֻׁפְּטִים אֲשֶׁר תַּשִּׁיחַ לְפָנֵיהֶם" - כ"ה שְׁבַט יוֹמָא דְהִילּוּלָא דְמֶרְנָא הָאֲדָמוֹר רַבֵּי יִשְׂרָאֵל סְלִנְטֶר זְצוּקְלָלָה"ה.

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

הרב המחבר היה ידוע לאיש צדיק מרא דרזין שיגע הרבה בלמוד הנסתר שכן מוכיח עליו ספרו הגדול "בית לחם יהודה" שהוא ביאור גדול על הספר "עץ חיים" לקדוש ה' האר"י זצ"ל.

**כעתירת הבאעה"ח למען המצוה
נאם צבי פסח פראנק**

הרה"ג פנחס עפשטיין

ראב"ד בעיה"ק ירושלים תובב"א
מח"ס מנ"ח על מסכת סוטה מנ"ב, או"ת, ועוד

ב"ה, ירושלים עיה"ק ת"ו שנת תשכ"ב

היה גברא רבא, בקי ומודע בשמו הטוב, צדיק ותמים בדרכו מורנו הרב יהודה משה פתיה, ו"יין הרקח" הוא פירוש נחמד, הולך וסובב על האי ספרא עמיקתא וקדישתא, להתנא האלקי רשב"י והחבריא זיע"א.

וראוי להדפיס אדרא רבא והאדרא זוטא "ונכנס יין יצא סו"ד ה' ליראיו" בפירוש יקר וחשוב ובקיאות רב בגנזי המקובלים. הספר החשוב הלזה שהוא מרפא לנפש וקילורין לעינים עיני דשפיר חזו בכל עידן ועידן ומצוה רבה לשתות מ"יין הרקח" האלה הכותב וחותם לכבוד קדושת האדרא רבא היקר.

פעה"ק ירושלים לסדר "קדושים תהיו"

שנת התשכ"ב

נאם פנחס עפשטיין

ראב"ד ירושלים הערות החרדיות יכב"ץ

לכבוד הגאון הצדיק האדמו"ר מהאלמין שליט"א.

אחר דרישת שלומי הטוב, בטרם אעלה על הפתח מלים מזעיר, אמרתי ללבי לא עת לחשות עתה, וכמאמר הרשב"י עליו השלום בהקדמה לאדרא, עת לעשות לה' הפרו תורתך.

וכידוע דברי קדשו של בעל ההילולא. [הגאון רבי ישראל סלנטר זי"ע], דבדורנו אנו אין אפשרות להיות צדיק נסתר דהעקר הוא זכוי הרבים, ואפילו על חשבון עליות רוחניות.

ואדרבה, ידוע מאמר הגאון העצום מרנא דראשי הישיבות מורנו הרב רבי שמעון יודא הכהן שקאפ זצוקלה"ה, דכל עליתו הרוחנית היתה על ידי שנתן מעשור מזמנו לאחרים - מעשור רוחני - וכנראה שגם בזה מבטח עשור בשביל שתתעשר, כמובא בהקדמה לספרו שערי ישר עין שם. וכבר למעלה בקודש מובא על הקדוש רבי שמעון לביא זיע"א, בעל פתם פז ומחבר השיר בר יוחאי הידוע, שבדרך הלוכו לארץ ישראל להתעלות בקדשתה, עבר בקהלת טריפולי ומצאם נבוכים ללא מורה רוחני, גנז את רצונו הקדוש ונשאר שם ללמדם תורה ומצוות, ושם נגנז ארון הקדש.

אשר על פן, בעת יאמר ליהודא וישראל, אדר כגבר והחליץ חושים, כי לא עת מחשים.

בעת אשר קול דודי דופק בגעגועים, הוא קודשא בריך הוא, להעלות מבור את השכינה הקדושה אשר היא בגלות עתה עם כנסת ישראל.

יהיו לרצון אמרי פי בעזרת צורי וגואלי.

וראוי לפתח בדברי רבי שמעון בר יוחאי עליו

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונים

בית הדין הגדול לכל מקהלות האשכנזים

פעייה"ק ירושלם תובב"א

מיסודם של רבותינו הגאונים רבי שמואל
סלנט ורבי צבי פסח פרנק זצ"ל

ב"ה יום א' בהר ט' לחדש אייר כ"ד
למטמונים תשכ"ב

נודע ביהודה ובישראל שמו של הרב הגדול
המקובל מארי דרזין, מופלא בנסתר ובנגלה,
כמוהר"ר יהודה בן הרב משה פתייא זצ"ל.

הרב הגאון הצדיק ז"ל זכה לחבר ולהדפיס
בחיי ספרי קודש, בפרד"ס מקור החכמה
והבינה העליונה, ספרים חשובים המאירים
כספירים ומתנוססים כאבני נזר בהיכל חכמת
הקבלה "בית לחם יהודה" ביאור גדול על
ספר "עץ חיים" למהר"ו זצ"ל, שהוא מפענח
נעלמים ומאיר עיני חכמים, המסתופפים בצל
עץ החיים, ועוד כהנה וכהנה.

הכו"ח למען תורת אמת
הבד"צ פעייה"ק ירושת"ו
נאם יצחק יעקב וזכטפוגל ראב"ד
נאם אברהם דוד ראזינטאל
נאם שרגא פייבל פראנק

השלום בתקונים תקון כ"א דף ג"ן:

ביה זימנא ויונה ירד אל ירכתי הספינה דא
שכינתא תתא, פירוש: שבאשר ישראל יורדים,
השכינה הקדושה יורדת עמהם, ועוד מאן רב החובל
- ההוא דאיתמר ביה אם חבל תחבל שלמת רעה,
חבל בבית ראשון תחבל בבית שני וכו', יפרש כנפיו
עליהו בשבתא ויומין טבין וכו' ובגין דא קום קרא
אל אלקיה דאיהי שכינתא עלאה דאיהי תיובתא
דילך וכו' עין שם. הרי מבאר שם דמתרין בארם
שיזיהר שלא יגרם לגלות השכינה [זאת אומרת,
לכל אחד בצורה פרטית ובודאי להעלותה כללית
לתקון השלם]. כמו שהיה בבית ראשון ובבית שני.

ועוד, יש תוספת ועליה לשכינה הקדושה
בשבתות וימים טובים. ובגודאי למוד הזהר הקדוש
בשבת קודש מעלה את השכינה הקדושה מעלה
מעלה, ולפי זה מובן גדל הפעל הנעשה בלמוד
בשבת קודש שנוחשב כפול אלף כמו שמביא הבן
איש חי ובשמחה מכפיל הכל שוב באלף [אורחות
צדיקים, שער השמחה] ואין לה שמחה גדולה יותר
מלמוד זהר הקדוש בשבת שעולה לערך מליון
שנה, מבהיל על הרעיון!!!

ובהמשך שם "בההוא זימנא וימן ה' דג גדול
לבלע את יונה", דא גלותא קדמא דאתמר ביה
ויונה ירד אל ירכתי הספינה, ודא הוא אנכי ארד
עמך מצרימה וכו' עין שם דבריו ותראה נפלאות,
ועוד וימן ה' דג גדול דא סמ"ך מ"ם, דגה דא נחש
פלוגית בת זוגיה, מההוא רב חובל דאיהו ערב רב
דאתמר ביה וגם ערב רב, וטחול הוא שחוק הכסיל
עליה אתמר כי בעס בחיק פסילים ינוח, לבלע את
יונה דא נפשא וכו' עין שם [לפי גירסת הגר"א].

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

הגאון הרב עבדיה הראיה

חבר בית הדין הגדול לערעורים ומועצת הרבנות הראשית לישראל

ר"מ ומנהל ישיבת המקובלים "בית אל" וישיבת "שלום עבדו"

מחבר ספר "ישכיל עבדי" שישה חלקים ועוד.

ב"ה, פעיה"ק ירושלים ראש חדש אייר תשכ"ב

אותו צדיק הרב המקובל האלקי, כמוהר"ר יהודה פתייא זצוק"ל, הנודע ומפורסם בקדושתו וחסידותו, ובספריו הקדושים, "מנחת יהודה" על פרשיות התורה, וענין החלומות ופטרונם וכו'. ובפרט ספרו הגודל, "בית לחם יהודה", ביאור גדול על כל ספר עץ החיים הקדוש למהרח"ו ז"ל, אשר לא זו מתחת יד החכמים המקובלים, ההוגים בספר "עץ חיים", שהוא מאיר עיני חכמים, ומפענח נעלמים, ביאור רחב על כל מלה ומלה.

כן ספרו "יין הרקח", על שתי האידרות, "מתוק לנפש" ביאור על "סבא דמשפטים", ועוד כהנה וכהנה בשאר חלקי התורה, אשר בהם גילה חכמתו ובקיאותו בכל חלקי פרד"ס התורה הפלא ופלא. הן הן יתנו עידיהם ויצדקו, אשר כל רז לא אניס ליה, וכל חזון לא נעלם ממנו, אשרי ואשרי חלקו שזכה וזיכה את רבים, חן ערכו מי ימלל, ענותן כהלל, אין גומרין עליו את ההלל.

הלא למפורסמות אין צריך ראיה, מי לא

ובהמשך שם ובזמנא דנפקו ישראל ממצרים קטיל מנייהו סגיאיך - באור שהסיגים הם הרשעים מתו במצרים, ובגלותא בתראא עתיד הקדוש ברוך הוא לקטלא לון - באור, את הרשעים שהם הערב רב.

ובהמשך - כגוונא דא בגלותא בתראא - שיגאלו ממנה על ידי למוד - הזוה"ר - ביה - רמוז - הו"ה ר"ז - שאם ילמדו בספר הזהר - דאיהו אור דפורקנא בתרייתא - על ידי זה יאיר לנו הקדוש ברוך הוא את אור הגאולה האחרונה - לקיים בימי צאתך מארץ מצרים ארצנו נפלאות - שיזכו לעמק סודות התורה כמו שכתוב: גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך - ודא איהו כל הבן הילוד היארה תשליכהו - שילמדו את פנימיות אור התורה וכו'.

עוד שם: דבר אחר: וימן ה' דג וכו' בהוא זימנא ויאמר ה' לדג ויקא את יונה ברוחקא דראגה דלהון דדואגין מן עניותא - מהדחיק הגדול שדואגים מפני העניות - מהדחיקא - שדחיק זה ישלים הסאה של הגלות - יפקון מן גלותא, הדא הוא דכתיב ואת עם עני תושיע - כשיהיו בתכלית עניות [כמאמר חז"ל תכלה פרוטה מן הכיס] אז תושיע אותם, עין שם.

וכל הרואה דברי הזהר הקדוש שם, משתומם לראות איך הכל רמוז, שגלות אחרונה זו דערב רב, היא גלות דרוחקא ולצנוותא.

ויש לנו עצה אחת וברורה, לרוץ לרבי שמעון בר יוחאי על ידי למוד ועסק בספר הזהר הקדוש, שבזאת מבטיח לנו הרשב"י שנצא ברחמים מהגלות, ולא צריך נסיון [ולא נסיון של ענין]. וכידוע דברי המקבלים, מורנו הרב רבי חיים ויטאל, הרש"ש, הפעל שם טוב, והבן איש חי ועוד, דעתיד למוד

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

ידע גודלו וטובו, הודו והדרו של הרב המחבר הקדוש זצוק"ל. ספריו הקדושים הן הן עדיו, כל רואיהם יכירון, דברי אלקים חיים, כולם ברורים, כולם קדושים, יוצאים מפה קדוש ועליון, זך השכל והרעיון, קדוש מבטן והריון.

נאם המדבר לכבוד התורה ולכבוד הרב המחבר הקדוש

עבדיה בהמהר"ש הדאיא

הרה"ג רבי שלמאן חוגי עבודי

אב בית הדין בירושלים מלפנים רב ראשי
בבגדד

מי לא ידע ומי לא שמע על אותו צדיק גור אריה מורנו ורבינו הרה"ג המקובל רבי יהודה פתיה ז"ל אשר זכיתי והייתי אחד מתלמידיו, וכן נתגלגלה לי עוד זכות לומר כמה מלין, אף כי חלש עטי מלכתוב אחד מאלף על אותו צדיק מורי ורבי, אשר ידוע בספריו ובפירושו ובעיקר ספר "בית לחם יהודה" על "עץ חיים" של האר"י ז"ל. "מתוק לנפש" על ה"סבא דמשפטים", "יין הרקח" על האדרא רבא וזוטא "מנחת יהודה" וכו' ועוד ספרים אשר לא יצאו לאור.

והרי למפורסמות אין צריך ראייה כי ספריו הן הן עדיו.

כעתירת שלמאן חוגי עבודי

זה להתפרסם ולהגלות, ועל ידו תגאל השכינה הקדושה ותבוא הגאולה.

ובתורה דברי גם זאת אזכירה, דברי מורנו הגאון הצדיק רבי שמואל דרזי זצלה"ה

דהרוצה להאריך ימים יחזיק בעץ החיים, כלומר ללמד בתורת הסוד ובזה יארכו ימיו, וקבלה זו מפי מרנא רבי יאודה פתי"ה זי"ע נאמרה וכך הוה גם למעשה כמה וכמה פעמים [הובא דבריו בקונטרס זכרון].

ומעשה בהכם אחר שחלה ולא אבה לשמע, ואכן לאחר כמה ימים שבק חיים לכל חי רחמנא ליצלן.

וכל גדולי הספרדים שלבם היה רחב באולם - השיגו כל מעלתם על ידי למוד הזהר הקדוש תמידים בסדרם.

ובידיע שכל הקהלות הקדושות בחאלב, עירק, מצרים מרוקו ועוד, תמיד היו חבורות חבורות שלמדו שעות בכל לילה ובכל יום באהר הקדוש, ובפרט בדור האחרון, בדורו של מרנא הבן איש חי זיע"א, על כל מעשה מצוה למדו עניני הזהר הקשור למצוה, ובכל סעודה בשבת קדש ובזמנים טובים, וכן באזכרות על נפטרים, למדו זהר הקדוש סבא דמשפטים והאדרות, ובברית מילה וכל שמחה - כי זאת ידעו, שאין לנו בתורת הרשב"י לפתח הלב ולטהרת הנשמה, ולפני כל תפלה - פתח אליהו זכור לטוב [שהובא בהקדמה לתקונים]. ולכן אנו מתעוררים ומתחזקים להוסיף עוד ועוד לומדים באהר הקדוש, כי הוא הפותח והוא הסוגר, ועל ידי למוד הזהר הקדוש רואים ברכה בלמוד הנגלה בידוע ובמרגש בחוש, ומתרבים חרדושי תורה ונפתחים

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

הרה"ג רבי יעקב מוצפי

ראב"ד לעדה הספרדית החרדית בירושלים

הספרים הקדושים של התנא הקדוש רשב"י וחבריו זיע"א אדרא רבא ואדרא זוטא עם פירוש הנחמד מזהב ומפז רב ומתוק לחיך, כולו דבש ומרפא לנפש וכו', הידוע ומפורסם בספריו הקדושים של הרב הגדול המקובל האלקי, הנודע בשערים בנגלה ובנסתר, כמוהר"ר יהודה פתיה זצוק"ל, הנקרא "יין הרוקח" כשמו כן הוא, מחבר "בית לחם יהודה" על "עץ חיים", ו"מנחת יהודה", ו"חסדי דוד" וכו'.

כוח"מ המצפים לישועתן של ישראל
נאם יעקב מוצפי

הרה"ג יעקב עדס

חבר בית הדין העליון בירושלים

ובן להרה"ג המקובל האלקי רבי אברהם עדס זיע"א

הצדיק הקדישא ופרישא המקובל האלקי כמוהר"ר יאודה פתייה זצוק"ל מחבר הספר "יין הרוקח" על האדרא רבא ואדרא זוטא, ו"בית לחם יהודה" על "עץ חיים" של האר"י ז"ל, "מתוק לנפש" על ה"סבא דמשפטים", ו"מנחת יהודה" ועוד.

הספר הזה נדפס ע"י מעשה רב שהיה עם מעלת אבא מורי ועטרת ראשי הרה"ג המקובל האלקי הקדישא ופרישא כמוהר"ר אברהם עדס זצוק"ל.

מעִינות החכמה כי ממנו תוצאות חיים. כמבאר ברבי חיים ויטאל וברמח"ל והגר"א והחי"ד א הקדושים, ועין עוד ב"אור הזהר" באריכות.

ואחר כל זאת - הנה זכינו בדורנו אנו יש מפעל כביר ועצום - "מפעל הזהר העולמי" - שמפיץ ומגלה את הלמוד הקדוש הזה, והעומד בראשו כבוד קדשת הארמו"ר הגאון הצדיק מהאלמין שליט"א.

אשר מצוה להתחזק ולהתחבר לקדש, להפיץ ולהרבות עוד חילים לקדשה. ובירועני שהארמו"ר שליט"א הידוע ברב חבוריו הקדושים ומהפכת העולם שעשה בענין פשרות המאכלים וכשרות הסת"ם וספריו הרבים לזכוי הרבים, ובענין קדשת הברית וקדשת בית הכנסת, וספריו שֶׁכָּרְ וְעָנֵשׁ ועוד ספרים, והכל לשם שמים. אִזְרַּךְ כָּל חֵילוֹ - ימים וְלֵילוֹת מִמֶּשׁ, בְּמַעוֹט מֵאֲכָל וּמַעוֹט שִׁנָּה - הַעֲקָר לְאִרְזֵי הַגְּאֻלָּה שֶׁתְּבוֹא בְּמַהֲרָה בְּרַחֲמִים וּבְאַהֲבָה.

ויסד כמה שעורים בזהר הקדוש, וטופח על מנת להטפוח, שמרגישים ממש כל כּלל ישראל את רחמי השם יתברך על ידי רבוי למוד הזהר הקדוש, ובפרט פרסום דברי הבן איש חי ז"ע והרב מרדכי שרעבי ז"ע, שֶׁלְמִלּוּד בְּשִׁבְתָּ קִדְשׁ עוֹלָה אֶלְף פְּעָמִים יוֹתֵר מִבְּיוֹם חַל, וְדַבְרֵי הַפְּסָא מְלֻד, שֶׁשֶׁעָה בְּזֵהר הַקִּדְוֵשׁ עוֹלָה לְשָׁנָה בְּלִמּוּד הַפְּשֻׁט. כָּל זֶה מְלֵהִיב לְבוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּמִיּוֹם לְיוֹם מְרַבִּים חֵילִים וּמְתוֹסְפִים שְׁעוּרִים לְאִין מְסַפֵּר, עַד שֶׁכָּל הָאָרֶץ תִּמְלֵא זִיְהָרָא עֲלָא, וְעַל יְדֵי כָּל הַלּוֹמְדִים וְהַמְלַמְדִים בְּזֵהר הַקִּדְוֵשׁ תְּבוֹא הַגְּאֻלָּה בְּשִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה בְּח"ן וְאַהֲבָה.

ומצוה רבתי לעזר ולסייע להדבק בקדשה למפעל

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

וגם אני הדל הייתי מקבל ברכתו של המחבר
זצוק"ל, וברכתו היתה עושה פירות.

כה דברי החתום בברכה פעיה"ק ירושת"ו
י"א ניסן התשכ"ב

הצעיר יעקב הרס עדס ס"ט

קדוש זה בכל הכח, כמו שהבאנו בראשית דברי, דברי הגאון רבי ישראל סלנטר זי"ע, דעת לעשות לה' הפרו תורתך, ומי פתי לא יסור הנה, לאחז בחבל הצלה בדור זה.

ועל ידי בן נזכה להבטחת הזוהר הקדוש ברעיא מהימנא [נשא קב"ד] דיפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בנו הפסוק "ה' בדר ינחנו ואין עמו אל נכר" במהרה בימינו אמן.

בברכת התורה, חד זעירא דמן חבריא:

מאיר חיים בן אאמו"ר רבי משה יום טוב זלה"ה - בן אאזמו"ר רבי יוסף זלה"ה

נ.ב. ואספר נס הצלה שהיה לסבי זצ"ל, מרבני קהלת "אהבה ואהבה", בעודו במצרים, בתקופת המלחמה העולמית, כשהגרמנים ימח שומם נכנסו למצרים באחת הנסיעות ברפכת, הכריזו שכל היהודים ירדו כאן בתחנה הקרובה, ומי שלא ירד אחת דתו להמית.

סבי זצ"ל עשה עצמו כלא משים ולא ירד בתחנה, ואלו כל היהודים ירדו - אך כל מי שירד נהרג, ואלו סבי, שהרגיש כאלו מן השמים מזרים לו לא לרדת, וכך נצל.

אחר הודעי דסבי זצ"ל היה לומד בסדרן חברותא באהר הקדוש עם הרב חמויי זצ"ל, וכן למד עם יבדל לחיים טובים מרן הגאון רבי עובדיה יוסף שליט"א קבלה זוהר הקדוש - אשר גדלותו בנסתר אינה ידועה לרבים - פי רבה היא!

בודאי עמד לו זכותו של הרשב"י הקדוש להצילו. דזהו ידוע ומפרסם, שהרשב"י הקדוש ובכח תורתו

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונים

רבני ביה"ד בבגדד

(על אגרת ששלח רבי יהודה פתייא אל הגב' פרחא אשת סלימאן בן דוד ששון, כבקשה למימון וטיפול בהדפסת הספר "בית לחם יהודה", היו חתומים רבני ביה"ד בבגדד ולהלן המלצתם:)

גם אנן ב"ד דחו"ל באנו להודיע אודות החכם השלם כמוהר"ר ח"ר יאודה משה פתייא הי"ו הנז"ל, שכבר יצא מוניטין שלו בעולם בחבורו הנפלא "יין הרקח" על האדרא קדישא ונהנין ממנו עצה ותושיה וכל שכן וקל וחומר בחבורו זה ("בית לחם יהודה") על ס' "עץ חיים", אשר כמעט יד הכל ממשמשת בו, וביאורו זה הוא רב התועלת ולמתעסקים בחכמת האמת והיה פריו למאכל.

כי על כן נא בבקשה מלאי את מבוקשתו ולהדפיס לו את ביאורו כחפצו ורצונו, וזכות התנא רבי שמעון בן יוחאי ומרן האר"י הקדוש ורבנו ר' שלום שרעבי ז"ל יעמוד לימינה ולהדר עז"ר ובימיה תושע יהודה וירושלים וישראל ישכון לבטח, כיר"א.

כה דברי החותמים פה בגדד יע"א בשלשה ועשרים לחודש שבט התרפ"ז ברוב עו"ש.

- ששון כצורי יחזקאל עזרא יצ"ו**
- מאיר יוסף גבריאאל אליהו יצ"ו**
- הצעיר רפאל יצחק חיים יצ"ו**

הקדושה מלמד זכות ומגן ומציל.

וְדַרְשׁוּ דוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת - מֵאֲשֶׁר שְׁמַנָּה לְחֶמְדוֹ, מֵאֲשֶׁר רְאִישֵׁי תְבוּת מְלֻמּוֹד אֶמְרֵי רַבֵּי שְׁמַעוֹן - שְׁמַנָּה לְחֶמְדוֹ - הֵן בְּרוּחַנִיּוֹת וְהֵן בְּגַשְׁמִיּוֹת, וְכָל הַדְּבוּק בַּחַיִּים יִפְתָּב לְחַיִּים.

בְּבִרְכָה: הַק' מֵאִיר חַיִּים

מכתב ל"ב

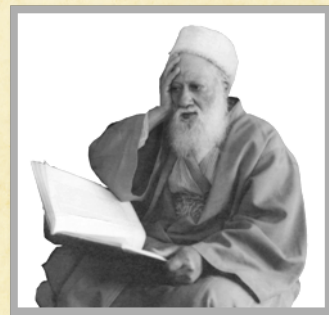
בְּסִיעָתָא דְּשִׁמְיָא, מוֹצְאֵי שְׁבֵת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר "אֲדָם כִּי יִקְרִיב מִפֶּם קֶרְבָּן לַה'" תש"ע לְבְרִיאַת הָעוֹלָם פֶּה ק"ק בֵּית שְׁמֶשׁ.

כְּבוֹד הָאֲדָמוֹר מְהַאֲלָמִין רַבֵּי שְׁלוֹם יְהוּדָה גְרָאם שְׁלִיט"א: מְגַלְגְּלִין זְכוּת עַל יְדֵי זְכָאֵי, מִצְוָה גּוֹרֶרֶת מִצְוָה, לוֹחֵם מְלַחְמוֹת הַשֵּׁם עַל בְּשָׂרוֹת וְחִינּוּד וְכִיּוֹצֵא בְּזָה, וְכַעַת "צְדִיק פֶּתַחַר יִפְרָח" אִנּוּה לְמוֹשָׁב לו" בְּתוֹךְ הָעִיר בֵּית שְׁמֶשׁ.

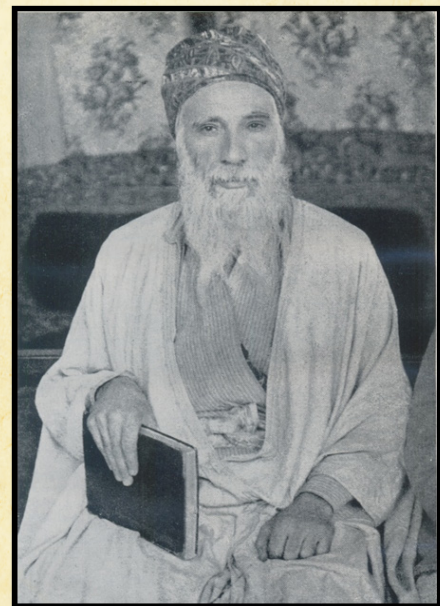
טוֹבִים מְאֹרוֹת שְׁבָרָא יוֹצְרֵינוּ, וְזָכָה דוֹרְנוּ כְּמִבּוֹאֵר בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ פְּרָשַׁת וַיֵּרָא אֲשֶׁר בְּאֶלְפֵי הַשִּׁישִׁי בְּכָל שְׁתֵּין שָׁנִין תִּתְעַלֶּה הַמַּלְכוּת שֶׁהִיא חֲכָמָה תִּתְאַהֵב חֲכָמַת שְׁלֹמָה מְדַרְגָּא לְדַרְגָּא עַד שִׁיתְפַּתְחוּ מִבּוֹעֵי הַחֲכָמָה, וַיִּתְקַיֵּים רִמְזוֹ הַכְּתוּב בְּשִׁנַּת שֵׁשׁ מֵאוֹת לְחַיֵּי נַח יִתְפַּתְחוּ מִבּוֹעֵי הַחֲכָמָה וְגו', עֲלֵה הַשְּׁחָר וְהָאִיר תְּבַל עִם מְאֹרֵי יִשְׂרָאֵל מְגִינֵי הָאֲמוּנָה הָרַב הַמְּקוּבָל הַקְּדוֹשׁ הָאֱלֹקִי רַבֵּי מֵשֶׁה חַיִּים לְצִאטוֹ, הִרְה"ק הָאֱלֹקִי רַבֵּי חַיִּים בֶּן עֶטֶר, וְהִרְה"ק אֹר יִשְׂרָאֵל מוֹרִינוּ בְּעַל שֵׁם טוֹב, וְהִגְאֹן הַחֲסִיד מוֹרִינוּ אֲלֵיהוּ מוֹיִלְנָא זי"ע וְעַל יְדֵי בְּאוּרֵיהֶם בְּסִפְרֵי הַזֵּהר וְכִיּוֹצֵא בּוֹ, וַיַּעַן כִּי סִפְרֵי הַזֵּהר הַקְּדוֹשׁ מוֹרָם וְנִשְׁגָּב וְגִבּוֹה מִמְּדַרְגַּת הָעַם בְּזִמְן הַזֶּה, קָרְבוּ אֶת הַמְּאֹרוֹת

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונים

רבי שמעון אהרן בר אבא אגסי היה רב ומקובל בבבל, נולד בשנת תרי"ב ונפטר ביום ח' באב

רבי שמעון נקשר מילדותו בקשרי ידידות ורעות עם רבי יהודה ויחד עסקו בפשטי התורה וסודותיה. גם רבי שמעון שימש כמגיד שיעור ב"מדרש בית זילכה", וברבות הימים כיהן הוא כראש הישיבה.

אֵלֵינוּ, (ולא לחינם עוֹרְרוּ גְדוּלֵי הַדּוֹרוֹת עַל לִמּוּד חֲכַמַת הָאֱמֶת כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב בְּתַקּוּנֵים (תַּקּוּן ל' דף עג:): אֶפְלוּ כָּל אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרֵייתָא כָּל חֶסֶד דְּעֵבְדִין לְגִרְמֵיהוּ עֵבְדִין, בְּהַהוּא זְמַנָּא (תְּהִלִּים עח טל) וַיִּזְכּוּר כִּי בְּשׁוּר הַמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב, לְעֵלְמָא, וְדָא אִיהוּ רוּחָא דְּמִשְׁיחָא. [תַּרְגוּם לְלִשׁוֹן הַקֶּדֶשׁ]: אֶפְלוּ כָּל אֵלּוּ הָעוֹסְקִים בְּתוֹרָה כָּל חֶסֶד שְׁעוֹשִׂים לְעֵצְמָם (הם) עוֹשִׂים. בְּאוֹתוֹ זְמַן (פְּתוּב) "וַיִּזְכּוּר כִּי בְּשׁוּר הַמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב", (רוּצָה לֹאֵמַר שְׂלֵא יָשׁוּב לְעוֹלָם, וְזֶהוּ רוּחַ שְׁל מִשְׁיחָ).

וי לֹוֹן מָאָן דְּגִרְמִין דִּיזִיל לִיה מִן עֵלְמָא וְלֹא יָתוּב לְעֵלְמָא, דְּאֵלִין אֵינּוֹן דְּעֵבְדִין לְאוּרֵייתָא יְבִשָּׁה, וְלֹא בְּעָאָן לְאִשְׁתַּדְּלָא בְּחֲכָמָה דְּקַבְּלָהּ, דְּגִרְמִין דְּאִסְתַּלַּק נְבִיעֵו דְּחֲכָמָה דְּאִיהִי ל' מִינָהּ, וְאִשְׁתַּאֲרַת ב' יְבִישָׁה. [תַּרְגוּם לְלִשׁוֹן הַקֶּדֶשׁ]: אוֹי לְהֵם מִי שְׁגוּרְמִים שְׁלִיף מִן הָעוֹלָם וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם, שְׂאֵלוּ הֵם שְׁעוֹשִׂים אֶת הַתּוֹרָה יְבִשָּׁה וְאֵינֵם רוּצִים לְעַסֵּק בְּחֲכַמַת הַקַּבְּלָהּ, שְׁגוּרְמִים שְׁמִסְתַּלַּקַת מִמְּנָה נְבִיעַת הַחֲכָמָה שְׁהִיא ל'.

והב' נִשְׂאֲרַת יְבִשָּׁה. וִי לֹוֹן דְּגִרְמִין עֲנִיּוּתָא וְחֲרָבָא וּבִיזָה וְהֵרָג וְאֶבְדוֹן בְּעֵלְמָא. [תַּרְגוּם לְלִשׁוֹן הַקֶּדֶשׁ]: אוֹי לְהֵם שְׁגוּרְמִים עֲנִיּוּת וְחֲרָב וּבִזָּה וְהֵרָג וְאֶבְדוֹן (בְּעוֹלָם). - עַל כֵּן בּוֹאוּ וְנַחְזִיק טוֹבָה וְנַחְזִיק אֶת כְּבוֹד הָאֲרָמוֹ"ר שְׁלִיט"א וְיִישֵׁר כּוֹחוֹ וְחִילוֹ וְיִזְכֶּה לְקַבֵּל פְּנֵי מִשְׁיחַ צְדָקְנוּ עַל יְדֵי הַפְּצַת סֵפֶר הַזֹּהַר כְּרִצּוֹנוּ הַטְּהוֹר, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב בְּזִהַר הַקֶּדֶשׁ "וְהַמְשׁוּבִילִים יִזְהָרוּ בְּזִהַר הַרְקִיעַ" "בְּהַאי חֲבוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֹּהַר וְכוּ' וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעֵם מְאִילְכָא דְּחִיִּי דְּאִיהוּ הָאֵי סֵפֶר הַזֹּהַר יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחְמֵי [דְּהֵינּוּ הַזֹּהַר עֲצָמוֹ אוֹמֵר שְׁבִזְכוּת לְמוֹד הַזֹּהַר הַקֶּדֶשׁ כְּרוּךְ הוּא יִפְקוּן מִהַגְּלוּת] וְכֵן בְּתַקּוּנֵי אַהֵר סוּף תַּקּוּן ו' וְכוּ' "מְהַאי חֲבוּרָא דִּילָךְ כִּד אֲתַגְּלִיא לְתַתָּא בְּדָרָא

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

ימות המשיח ועולם הבא

כותב רבי יהודה:

"ושמרת את המצווה" וכו', "היום לעשותם". פירש רש"י ז"ל: "היום לעשותם ולמחר לעולם הבא ליטול שכרם", עד כאן לשונו. כי שכר מצוות בהאי עלמא ליכא, כדאמרן בסוף חולין (קמב.): 'הרי שאמר לו אביו עלה לבירה' וכו'."

ודע כי עולם הבא שכתב רש"י ז"ל, ששם נוטל שכרם, הוא על זמן תחיית המתים שהיא הנקראת בשם עולם הבא או בשם לעתיד לבוא, כדתנן בפרק ו' דאבות (משנה י"א): "בשכבך תשמור עליך בקבר, והקיצות היא תשיחך לעולם הבא". מבואר מזה שהקיצת השכינה מן הקבר שהיא התחייה קרי לה עולם הבא.

והכי נמי אמרינן בסנהדרין (דף צ' ע"א): "ואלו שאין להם חלק לעולם הבא - האומר אין תחיית המתים מן התורה" וכו'. ואמרינן עליו בגמרא: "וכל כך למה? הוא כפר בתחיית המתים, לפיכך לא יהיה לו חלק עמהם".

מבואר מזה שעולם הבא הנזכר במשנה מפורש בברייתא שהוא על זמן תחיית המתים, וכן משמע ממ"ש שם (בדף צ"ב ע"א): "אמר רבא: מניין לתחיית המתים מן התורה? - שנאמר: 'יחי ראובן ואל ימות' וכו' (דברים ל"ג ו'), 'יחי - בעולם הזה, 'ואל ימות' - בעולם הבא".

והכי נמי אמרינן על חזקיהו מלך יהודה: "כי מת הוא ולא יחיה" וכו' (מלכים ב' כ' א'), ואמרו רז"ל (ברכות י.): "אמר לו ישעיה כי מת הוא בעולם הזה, ולא יחיה לעולם הבא" וכו'.

בְּתַרְאָה בְּסוֹף יוֹמָיָא וּבְגִינְיָה [וְיִקְרָא כ"ה י'] וְקָרְאֵת דְּרוּר בְּאַרְץ.

כְּעֵתִירַת:

הָרַב שְׁלֵמָה דְּדוֹר פִּישָׁר, מַחְבֵּר סֵפֶר אַרְיֵגַת שְׁבִיעִית, בֵּית שְׁמֵשׁ

מכתב ל"ג

לכבוד מנהלי מפעל הזוהר העולמי
שלום וברכה!

כל הכבוד לכם על הפצת הסיפור על הילד מעולם העליון שגילה לנו הרב הצדיק רבי רמי לוי שליט"א עם הילד מה שגילו לו בעולם העליון.

שמעתי שיש כמה אנשים שאמרו נגד זה, שכאילו זה לא נכון. אני רוצה לשאול שאלה פשוטה איך יכול להיות שבן אדם ילך ויאמר ויפרסם דבר שלא בירר ולא ישב אצל בית דין לדון על זה אם זה אמת או לא, ואיך יכולים לצאת ולבזות אנשים שרוצים לקרב את עם ישראל.

הלא כתוב שמוע בין אחיכם.

אני מתפלא מאוד איך שאדם יכול לפתוח את הפה ולבזות רבנים בלי שישב לדין תורה שמוע בין אחיכם, האם התורה הפקר אצל אנשים ח"ו.

הלא בזה תלוי כל גאולת ישראל כל אחד ששומע את הסיפור הזה תיכף מתעורר לתשובה.

והלא גם הוא רוצה יהודים יחזרו בתשובה. וכתוב שלפני ביאת המשיח כולם יחזרו בתשובה, ויש

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

שכר מצוות בעולם הבא

כותב רבי יהודה:

מכל מקומות אלו מבואר שעולם הבא הוא עולם התחייה, ושם בעולם הבא הוא נטילת שכרם של מצוות. וכמו שכתב רש"י: "ולמחר" - לעולם הבא - "ליטול שכרם". ושם הוא בעולם הבא תשלום הגמול העיקרי ולא בגן עדן.

כי גן עדן אינו עשוי כי אם לשמור את נשמות הצדיקים אשר שם עד שובם להחיות ולחזור לגופם אשר עזבו בקבר בעולם הזה. כי גם הארץ היא שומרת את עצמות גופם עד אשר ישובו לחיות. ואין בגן עדן תשלום גמול ושכר מצוות.

כי מה שכר יש לגוף הנקבר על מה שטרח כל ימיו בתורה ומצוות ביחד עם הנשמה? וכי זהו תשלום הגמול שנשאר כמה שנים בקבר, ואחר כך חוזר לעפר, וכי זו תורה וזו שכרה, והלא גם גופי הרשעים הם שוכבי קבר באין הפרש (באין הבדל).

אבל באמת עיקר תשלום השכר והגמול של המצוות הוא בעולם הבא, שהוא בזמן תחיית המתים, שאז באותו זמן גם הגוף הוא מחובר עם הנשמה, ושניהם הם מקבלים השכר ביחד כמו שקיימו את המצוות ביחד. ומטעם זה אין קיבול השכר בגן עדן אלא בעולם הבא מפני שגם הגוף ייטול שכרו.

ועוד אפשר ליתן טעם אחר על מה שאין קבלת שכר המצוות בגן עדן, והוא משום דקיימא לן (קידושין מח:): אין השכירות משתלמת אלא בסוף.

כבר את הדאע"ש בארץ רח"ל, ויש לנו רק עצה אחת, והיא, לשוב אל אבינו שבשמים כמו שרחל אמנו צועקת ובוכה "קול ברמה נשמע רחל מבכה על בניה... ושבו בנים לגבולם".

בתורה גדולה להרב רמי לוי שליט"א ולנער בן 15 שבזכותם נפתח לי העינים מה שאני צריך לעשות בעולם והתחלתי לחזור בתשובה.

ואני בטוח אם קל שבקלים כמוני, שעברתי על כל כך הרבה עבירות בשאט נפש, וחייתי חיי תאוות, ועבירות שעברתי רחמנא לצלן, וברוך ה' ע"י הסיפור הזה התחלתי לחזור בתשובה.

גם כן דיברתי עם החברים שלי בנסיעה לעבודה ברכבת לתל אביב, דיברנו שם הרבה אנשים על הסיפור הזה, ולפלא כולם אמרו כמו שאני אומר. כולם מתחילים לחזור בתשובה. וכל אחד מתחיל באופן אחר. אחד ציצית, אחד תפילין, אחד שבת, כל אחד מתקדם, ודיברנו על עיקרי היסוד עד שכולנו נחזור בתשובה.

ואני אמרתי להם שהדבר הראשון שהתחלתי לעשות, והכי חשוב, שבת, טהרת המשפחה, ותפילין כל יום.

אין לי זמן להאריך במכתבי זה כל מה שאנשים סיפרו לי, כי אני צריך כבר להיכנס לעבודה, אודה לכם מאוד על שזכיתם להחזיר אותי בתשובה ואת משפחתי וחברי, ונכנסנו לחיים אמיתיים.

בכבוד רב

י. בן שלום

נ.ב. אחד מהאנשים על הרכבת שאל אותי שאלה, אני לא יודע איך יתכן שיש אנשים שאומרים נגר זה, זה דבר שמחזיר יהודים בתשובה. והלא אחד

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

מכ"ד דברים המעכבים את התשובה, זה המעכב את הרבים מלעשות תשובה, ואעתיק מספר יסוד התשובה דף לח, וז"ל:

אל יאמר האדם חטאי הם רבים עד אין מספר איך אפשר שיהיה לי כפרה ויטיאש מן התשובה

וזה לשון ה"ברית אברהם": אל יאמר האדם חטאי הם רבים עד אין מספר, איך אפשר שיהיה לי כפרה ויטיאש מן התשובה, וכמו שאמרו ישראל: "כי פשעינו אתנו ובם אנחנו נמקים ואיך נחיה", כי מי שליבו נוקפו ואין תשובתו שלימה אומר כן, אלא יחשוב בדעתו, כי הוא יתברך רב חסד ורב סליחות, כמו שאמר הנביא: "חי אני נאום ה' כי לא אחפוץ במות המת כי אם בשובו מדרכיו וחייה

שובו שובו מדרכיכם הרעים ולמה תחטאו בית ישראל", וכמו שכתוב: "הלא אם תטיב שאת", ותרגום אונקלוס פרש: אם תוטיב עובדך ישתבוק לך ואם לא תוטיב עובדך ליום דינא חטאך יהא נטיר, וכבר ידעת כי אנשי נינוה ואחאב ומנשה כי הגדילו לעשות רע וקבל אותם הקדוש ברוך הוא.

ואמרו חכמינו זכרונם לברכה: "שובה ישראל עד ה' אלוקיך" - אפילו כפרת בעיקר, ומה שאמרו בגמרא ר"ה ג' תות לי"ה פושעי ישראל: בגופן יורדין לגהינם ונדונין בה י"ב חודש, גופן כלה ונשמתן נשרפת ורוח מפזרתן תחת רגלי הצדיקים, אבל פושעי עכו"ם בגופן והמינים והמוסרים והאפיקורסים, שכפרו בתורה ובתחיית המתים, ושפרשו מדרכי ציבור, ושנתנו חתימתם בארץ החיים, והוא פרנס המטיל אימה יתירה על הציבור שלא לשם שמים, ושחטאו ושהחטיאו את הרבים, כגון: ירבעם וחביריו - יורדין לגהינם ונידונין לדורי דורות. גהינם כלה והם אינם כלים, וכתבו התוספות כל זה מיירי בדלא עשו תשובה באחרונה, אבל אם עשו תשובה באחרונה

ולכן כל זמן שהתורה והמצוות נוהגים בעולם, אין הצדיקים נוטלים שכרם אפילו אחרי פטירתם, כי אולי ישובו בגלגול על חיסור איזה מצווה, אבל לעתיד לבוא בזמן תחיית המתים, שאז יתבטלו המצוות מכל וכל, כמו שכתוב במסכת נדה (סא ע"ב) בעניין כלאיים בבגד המת, שהוא מותר, דקאמר עלה רב יוסף: "זאת אומרת מצוות בטלות לעתיד לבוא".

וכתבו התוספות ז"ל, שאף על פי כשיחיה לעתיד, יעמוד במלבושו שנקבר וכו'. וכן כתב רש"י ז"ל במסכת עבודה זרה (דף ד' ע"ב) על מה שאמרנו שם, "היום לעשותם" ולא למחר לעשותם וכו'. ופירש רש"י ז"ל שאין מצוות לעתיד לבוא.

לכן עד זמן עולם הבא הוא סוף גמר מלאכתם, ואז מתחיל אחר כך תשלום הגמול כדאמרן.

המצוות לעתיד לבוא

כותב רבי יהודה:

וטעם שהמצוות בטלות לעתיד לבוא, נראה לעניות דעתי, לפי שלא ניתנו התורה והמצוות כי אם כדי לצרף בהם את הבריות, כמו שאמרו רז"ל (ויקרא רבה פרשה י"ג ג') על פסוק: "אמרת אלוה צרופה" (משלי ל' ה'), וכמבואר בעץ חיים (בשער כ"ו פרק א'), ובשער הגלגולים (ריש הקדמה ד', ובהקדמה י"א דף י"ב ע"ב).

וכיוון שנצרפו הבריות ונבדלו הזוכים לעולם הבא ממי שאינם זוכים, כמו שכתוב במסכת ראש השנה (דף ט"ז ע"ב): "שלושה כתות ליום הדין" וכו', תו לא צריכין התורה והמצוות.

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

אין מזכירין לו שום דבר מרשעו, שנאמר: "ורשעת הרשעים לא יכשלו בה ביום שובו מרשעו", ואפילו אותן כ"ד דברים המעכבים את התשובה אינם מונעים אותם, אלא אם עשו תשובה, הרי זה משובח, ונקרא "בעל תשובה" גמור, ויש לו עולם הבא, עד כאן.

שורש גדול אל התשובה - יחשוב בליבו דרכיו ויפשפש במעשיו כפי כוחו

כתב בעל "באר מים חיים": שורש גדול אל התשובה ביום טהרתו בהתנדב אדם רוחו ולבו להיות עבד לבוראו. בהקיצו יחשוב בליבו דרכיו ויפשפש במעשיו כפי כוחו, אף פסיעה אחת עד זמן האוכל, ואם יעבור ויכשל באיזה חטא, יקנוס עצמו לצדקה כפי כוחו והשגת ידו, ויתודה מיד על הדבר, והיודי הזה ירחיקנו מכל עוון, כי אם יבוא לידי עבירה יתרחק ממנה, כי יאמר: איך אעשה הרעה הגדולה הזאת להתודות עליהם ואהיה כטובל ושרץ בידו.

הגיע עת האוכל ופשפש ולא מצא, יהא מודה ומשבח לבורא ברוך הוא שעזרו וזיכחו להיות בתשובה כמה שעות בעולם, וכאשר עשה מהבוקר ועד חצות, כן יעשה עד אכילת הערב, וקודם האכילה יתודה, אחר כך ירגיל עצמו עד זמן השכיבה ככה יעשה עד חודש או שנה מיום תחילת תשובתו, עד שיהא קבוע ומוחזק בעבודת הבורא לנהוג כל הימים, עד כאן.

מכתב ל"ד

לכבוד כ"ק הארמו"ר מהאלמין שליט"א, אחרשה"ט ברוב כבוד ויקר וגדולה,

בשבח והודאה להשם יתברך שזכינו שיהיה שליח משמיים, ממש באר מים חיים, לזכות להכתב כל הכתוב לחיים בירושלים. שישארו רק הצדיקים

גלגולי נשמות ותיקונם

ואף על גב דקיימא לן שהתורה לא תשתנה בשום זמן, חס ושלום (רמב"ם הלכות יסודי התורה פרק ט' א'), אין זה מקרי שינוי, כי כבוד תורה במקומו מונח, ולא נעשה בה שום שינוי, רק שהצדיקים נעשו חופשיים ממנה כיוון שמתו. דאמרינן (שבת ל.): "כיוון שמת אדם, נעשה חופשי מן התורה ומן המצוות". דאף על גב שחזרו וחיו, אינם חייבים עוד כיוון שכבר נצרפו.

הגמול המעותד לצדיקים

כותב רבי יהודה:

ודע שזה תשלום הגמול המעותד לצדיקים לעתיד לבוא, אינם מושג ונודע כלל. ועליו נאמר: "עין לא ראתה אלהים זולתך" (ישעיה ס"ד ג'), כי הוא רוחני ואינו גשמי. ועליו אמרו בגמרא ברכות (דף י"ז ע"א): "עולם הבא אין בו לא אכילה ולא שתייה... אלא צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה".

ואף על פי דאמרינן לעיל שהצדיקים שבעולם הבא הם בגוף ונפש, עם כל זה גופם מתקיים מהנאת זיו השכינה כמו שנתקיים גוף משה רבנו ע"ה בעומדו בהר סיני ארבעים יום וארבעים לילה. וכמו שכתוב בשבעים הזקנים: "ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו" (שמות כ"ד י"א), ותרגם אונקלוס: "והווי חדן בקרבנהון כאלו אכלין ושתין", שהרי גם גופם של צדיקים הוא יגע וקיים התורה והמצוות כמו נשמתם, ולכן גם הוא נוטל שכר טוב בעמלו שנהנה מזיו השכינה כמו הנשמה.

וזהו דלא כמו שכתב הרמב"ם ז"ל (בפרק ח'

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

מהלכות תשובה הלכה ב'), וזה לשונו: "עולם הבא אין בו גוף וגווייה אלא נפשות הצדיקים" וכו', וכבר השיג עליו הראב"ד ז"ל.

ואפשר דהרמב"ם סבר כי מה שכתוב בגמרא ברכות הנזכר לעיל, דעולם הבא אין בו לא אכילה ולא שתיה וכו', הכוונה היא על גן עדן, וסבר שגם גן עדן נקרא עולם הבא על שהוא בא אחר הפטירה, ושם אין גוף רק נשמות לבד, אבל בעולם הבא שהוא בזמן התחייה, איהו נמי מודה שיש שם גוף.

האלף השביעי

אמנם יש לשאול, והוא כי מאחר שעולם הבא שהוא תחיית המתים כדאמרן הוא נעשה קודם אלף השביעי, כדמשמע ממסכת סנהדרין (דף צ"ב ע"א) דקאמר התם: "תנא דבי אליהו, צדיקים שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיותן (קודם אלף השביעי) אינן חוזרין לעפרן (באלף השביעי), שנאמר: 'והיה הנשאר בציון, והנותר בירושלים, קדוש יאמר לו' (ישעיה ד' ג)".

ואם תאמר, אותן (אלף) שנים שעתיד הקדוש ברוך הוא לחדש בהן את עולמו (כלומר להחריב בהן את עולמו ולחזור אותן לחידושן הראשון שהיו תהום ומים), שנאמר: "ונשגב ה' לבדו ביום ההוא" (שם ב' י"א), שלא יהיה רק ה' "לבדו ביום ההוא", כי יומו של הקדוש ברוך הוא הוא אלף שנים (תנחומא שמיני ז', שו"ט כ"ה – סנהדרין צז. – בראשית רבה פרשה ח אות ב'), וזהו "ביום ההוא". וכדאמר רב קטינא שם (בדף צז ע"א): "שית אלפי שנה הוי עלמא וחד חרוב", שנאמר: "ונשגב ה' לבדו ביום

שעליהם יאמר "קדוש". וישארו רק הקדושים. כמו שפירשו המפרשים.

והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הפתוב לחיים בירושלם (ישעיה ד)

ונראה שהתקיים בנו - והיה כי יבא איש עוד, ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה, כי שקר דברת בשם ה' ודקרהו אביהו ואמו ילדיו בהנבאו. (זכריה יג) **שממש** נלחמים כאן נגד הקדושה ונגד האמת. ומסירים את הסרטונים ורבנים מדברים נגד. אבל האמת תנצח, והקב"ה יחזיר כל יהודי בתשובה, ויציל כל יהודי.

וישר כח לאדמו"ר שליט"א שכתב וקיבץ עשרה ספרים, כנגד עשר ספירות, מקורות ומראי מקומות, מקבילות הלולאות, לחזק את הקדושה.

ותודה רבה להרב רמי לוי שליט"א שהביא את הילד, ודרש נפלא.

ה' ישלם שכרכם, ונזכה לגאולה שלמה בקרוב ברחמים.

ד.ב

מכתב ל"ה

ב"ה, לכבוד כבוד האדמו"ר מהאלמין

אני רוצה לשתף את כבוד הרב, ולומר לו שאחד מהימים הכי גדולים של חיי מלכד החתונה שלי, היה היום בו ראיתי את הסרט של הנער בן ה - 15 - וקראתי מהספר של האדמו"ר. זה היה עבורי כמו חתונה שנייה. זו היתה מעין חתונה וברית ביני ובין בורא עולם.

בזכות הסרט הבנתי שיש בורא לעולם!! יש דין

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

ויש דיין!! אי אפשר להמשיך לחיות עם איך שאני חי, כאילו הכל הפקר. והכל מקרה, כי זו התפיסה הרווחת של רוב האנשים, כי בעולם הזה כולם רוצים כמה שיותר להנות!... כי הריחיים פעם אחת!!.. ולכן "נאכל ונשתה כי מחר נמות". צריך לשחוט את המשפטים השקריים האלה... שכל העולם ניזון מתפיסות השגויות הללו.

זה מאד שימח אותי לדעת שיש עולם הבא!!!... ואם רק "נאכל ונשתה" כל החיים ולא נדאג למחר של העולם הבא... אז באמת נמות... רק מהצער שבאנו לעולם זה... בלי לעשות את תפקידנו... ונחזור כלעומת שבאנו!!! איזה צער יהיה לנשמה.

אני בוכה מרוב אושר.. שראיתי את הילד מתלהב ואומר איזה מעלה גדולה יש לברכה אחת בשמיים!!!... איזה מעלה עצומה יש למי שלובש ציצית!!!... איזה מעלה עצומה יש לבעלי תשובה בגן עדן!!!... אפשר להיות אריש לזה?? מאז התחלתי לברך עלהאוכל... ואני מברך בשמחה עצומה!!!... אני שמח שאני עושה נחת לה', אני מתכוון ללבוש ציצית... הבנתי שכל שנייה ללבוש ציצית זו מצווה.. אני מרגיש שאוצר נפל עלי מהשמיים, זכיתי ב"מפעל הפיס"...

אני יכול להיות מיליארדר בעולם הבא... חבל שלא ראיתי את הסרט הזה לפני שלושים שנה... עכשיו אני מרגיש את החיים שלי מתחדשים... כמו ילד קטן שמגלה לראשונה... עולם מופלא סביבו.

באותו יום שראיתי את הסרט מצד אחד הרגשתי שמחה גדולה אבל מצד שני מחוייבות גדולה... כמו בר מצווה... רק שההבדל שעכשיו אני מקבל את

ההוא", צדיקים מה הן עושין? (כלומר, היכן הם עומדים מאחר שאין ארץ).

הקדוש ברוך הוא עושה להם כנפיים כנשרים, ושטין על פני המים, שנאמר: "על כן לא נירא בהמיר ארץ" וכו' (תהלים מ"ו ג). מבואר מזה כי תחיית המתים היא קודמת לאלף השביעי שהוא "בהמיר ארץ".

וזמן מלך המשיח היא קודמת לתחיית המתים, כי בזמן מלך המשיח עדיין הקרבנות נוהגים כמו שאנחנו אומרים בתפילת המוספין, ועדיין יש אכילה ושתייה שתוציא הארץ גלוסקאות (שבת ל:) כי אין בין עולם הזה לימות המשיח רק שעבוד מלכויות בלבד (ברכות לד:).

וכמבואר בשער הגלגולים (הקדמה י"א), ועיין בספר בני אהרן (שם אות ל"ה), וכן אנחנו אומרים בברכת המזון: "הרחמן הוא יחינו ויזכנו ויקרבנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא", כי בתחילה יהיו ימות מלך המשיח, ואחר כך יהיה עולם הבא. ומאחר שחיי עולם הבא קודם אלף השביעי כדאמרן, אם כן כל שכן שיהיה זמן ימות המשיח קודם אלף השביעי.

ימות המשיח

כותב רבי יהודה:

ומעתה יש לשאול, והלא בעוונותינו הרבים עבר עתה מאלף הששי תרצ"ג שנים, ולא נשאר בידינו רק ש"ז שנים, ועדיין אפילו למשיח לא זכינו. ואם כן, אימתי ימלוך מלך המשיח, ואימתי יהיו חיי העולם הבא?

ועיין בספר הברית (חלק ב' במאמר י"ב פרק ט')

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

המחוייבות לא מתוך כפייה, אלא מהלב שלי, אני רוצה לקבל עול תורה ומצוות! מתוך אהבה לבורא עולם... ולא מתוך עול!

אי אפשר לברוח מהאמת!... בלב עמוק ידעתי את האמת, אבל כל החיים ברחתי ממנה כמו ילד קטן, כי לא רציתי מחוייבות... והסרט הזה והספר של האדמור... העמידו והציבו אותי מול האמת!!

תודה לך האדמו"ר, שכתבת את הספר, שעכשיו אני קורא אותו והוא בשבילי כמו מים קרים לנפש עייפה, אני חושב שחובה להפיץ את הסרט והספר - לאלפי יהודים, כי אני התחזקתי מאד מזה, ולבטח ולבטח, כל שאר עם ישראל שמייחלים לזה, אני מרגיש שהשעה דוחקת, המשיח בפתח, וצריך להזדרז ולחזור לאבינו שבשמים.

בברכה,

מ. ג.

מכתב ל"ו

למה רגשו רבנים וריקים ופוחזים יהגו ריק, על ה' ועל צדיקיו ושליחיו ונביאיו

לכבוד מזכה הרבים היחיד בדורו, אשרי העם שככה לו, עד ביאת משיח צדקנו יאיר נר"ו,

השם הגדול, מעוז ומגדול, חריף ובקי, וזרחה לכם יראי שמי, הרה"צ רבי שלום יהודא גרוס מהאלמין שליט"א,

שלום עליך רבי ומורי,

שהקשה שם קושיא זו, ותירץ על פי מה שכתב הרב המפרש שעל "ספר התמונה", שלעתיד לבוא יתארכו הימים והלילות, כי בכל שבעה ימים ישנה השמש מהלכו וישהה בכל הקפה שבע פעמים מאשר היה בשבוע שלפניו, וכן יוסיף תמיד בסוד שבעה ימים.

ואני בעניותי דחיתי דבריו בספרי "בית לחם יהודה" שעל "עץ החיים" (בפרק ב' דף של"ו) בדיבור המתחיל: 'אמנם הבחינה השביעית' וכו', ושם כתבנו תירוץ אחר, והוא כי רב קטינא לא אמר: "דשית אלפי שני הוי עלמא" וכו', כי אם על העולם הזה בלבד, ולא על ימות המשיח, וכל שכן שלא אמר עולם הבא, כי שניהם אינם מכלל עולם הזה.

דהכי מוכח ממימרא דשמואל בברכות (דף ל"ד ע"ב), דאמר: "אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שיעבוד מלכיות בלבד" וכו'. ומדקאמר 'אין בין עולם הזה', ולא קאמר 'אין בין הזמן הזה לימות המשיח' וכו', נראה מזה שימות המשיח אינם מכלל עולם הזה.

והכי נמי מוכח ממאי דאמרינן (ברכות יב:): "וחכמים אומרים, 'ימי חייך' - העולם הזה, 'כל ימי חייך' - להביא לימות המשיח". וטעם שלא הכניסו רבנן ימות המלך המשיח בכלל עולם הזה שהוא שתא אלפי שנה, היינו טעמא משום דלא פסיקא להו לרבנן כמה שני הוו מלך המשיח, כי הוא מחלוקת התנאים והאמוראים כדתנן בסנהדרין (דף צט ע"א):

"רבי אליעזר אומר שבעים שנה. רבי אומר ימות המשיח ארבעים שנה. רבי אלעזר בן עזריא אומר שבעים שנה. רבי אומר שלושה דורות. רבי דוסא אומר ארבע מאות שנה. רבי

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

ברוך שומר הבטחתו לישראל ברוך הוא. ה' הבטיח: "הנה אני שולח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והנורא והשיב לב אבות על בנים, פן אבוא והכיתי את הארץ חרם"

והנה זכינו, ובחסדי ה' יתברך, נשלח שליח מן השמיים, לעורר ולהודיע, כי קרב יום ה' הגדול והנורא, ויש להתעורר ולעשות תשובה, פן אבוא והכיתי את הארץ חרם!!!

והנה קמו כמה, ויצאו לקרר את תנועת התשובה אשר קמה, אשר צמאה נפשם ובשרם כמה, ועשו מעשה קורח ועמלק וכמה, לכבות את שלהבת האש אשר עלתה ברמה, והרליקו את אש המחלוקת, למה?

ולא עוד אלא שיש איזה אחד, שקפץ בראש ולענה ומחזה, אשר מימי קדם הוחזק צדיק ומזכה, ועכשיו מיהו ואיזה זה? עומד ומבזה, ופוער פיו לבלי חוק, הכזה ראית או כזה? וכבר אמר עליו גדול הדור זיע"א הקדי"ח תבשיל"ו ברבי"ם (בגמטריא... עם האותיות והכולל) מזה ומזה, וקהילותיו פז"ה, ודיבר קשות נגד רוז"ה, ונשאל אותו מה אתה רוצה???

ומילין לצד עילאה ימלל, ואת שם הקדושים אשר בארץ המה חילל, והוציא שם רע על החיים והמתים, דברים רעים ומכוערים, וחירף וגידף את הצדיקים, את האדמו"ר מהאלמין. והמבזה את החכמים נקרא אפיקורוס ומין! וראוי לשורפו במים חמין!!! ודברי הנער צודקים והוא אמין, משמאל ומימין!

אך שפת אמת תיכון לעד, ורבים עושים תשובה

אומר שס"ה שנה. תני אבימי ימות המשיח שבעה אלפי שנה. רב יהודה אמר שמואל ימות המשיח כמיום שנברא העולם ועד עכשיו (פירוש, עד היום שיבוא). רב נחמן אמר כמימי נח ועד עכשיו."

לכן משום הכי לא הכניסו רז"ל את זמן ימות המשיח בכלל עולם הזה, וכל שכן את שנות עולם הבא הבאות אחר זמן מלך המשיח. ואמרו: "שתא אלפי שני הוי עלמא וחד חרוב", כאילו חד החרוב בא סמוך לאחר אלף השני, ואין ימות המשיח ועולם הבא מפסיקין ביניהם.

ודבר זה הוא דומה בדומה לשבעת העולים לספר תורה ביום השבת, שהגולל ספר תורה הוא נקרא שביעי. כי אף על פי שיזדמן לפעמים כמה אורחים עולים בין שישי לשביעי, עם כל זה כיוון שאינו דבר מסוים וניכר כמה הם אינם נחשבים לא מכללות השישה ולא מכללות הגולל ספר תורה.

כמו שמצינו בשבת ראש חדש וחנוכה, שכל האורחים העולים בספר הראשון אחר השישה עולים, אף על פי שקורא כל אחד ואחד מהם שלושה פסוקים חדשים, עם כל זה אין אחד מהם נקרא שביעי, כי אם הקורא בספר השני דווקא, לפי שהוא האומר קדיש.

כן בעניין זמן ימות המשיח וחיי העולם הבא הבאים בין האלף השני לאלף השביעי, כיון שאין שנותיהם מסוימים ולא נודעים כמה שנים, הם לא צירפום רז"ל לא עם הששת אלפים ולא עם האלף השביעי.

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

עולם הבא אחר (נוסף)

ודע, כי לפי פירוש רש"י ז"ל בסנהדרין (דף צ"ב ע"א), צריך לומר שיש עולם הבא אחריתי, והוא בא אחר אלף השביעי והחרוב. וגם יש תחיית המתים אחרת, שאז כל אותם הצדיקים שחיו אחר ימות המשיח כדאמרו, הם חוזרים ומתים בזמן אלף השביעי החרוב, ונשמתם תהיה נגזזת בשמי מרומים, וגופם יהיה פורח על פני המים כל אותם אלף השביעי החרוב. רק שאינם חוזרים לעפרם כי אין ארץ להיקבר בה גופם.

ואחר אלף השביעי יחדש הקדוש ברוך הוא את עולמו, ושם ינחו גופות אותם הצדיקים, ויחזיר הקדוש ברוך הוא את נשמתם בהם, וחוזרים וחיים.

שכן כתב רש"י ז"ל על מאי דאמרין התם (סנהדרין צב.): "תנא דבי אליהו, צדיקים שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיותן (אחר ימות המשיח), אינם חוזרים לעפרם". ופירש רש"י ז"ל: "אינם חוזרים לעפרם" בין ימות המשיח לבין עולם הבא, אלא הבשר מתקיים עליהם עד שישובו ויחיו לעתיד לבוא.

ורצה לומר כי אף על פי שלאחר שיחיו, יחזרו וימותו באלף השביעי החרוב, מכל מקום אינם חוזרים לעפרם באלף השביעי שהוא בין ימות המשיח לבין עולם הבא שהוא באלף השמיני, אלא הבשר מתקיים עליהם כל אותו האלף השביעי עד שישובו ויחיו לעתיד לבוא באלף השמיני. מבואר מפירושו שיש תחייה אחרת, ויש עולם הבא אחר.

וכן הוא בזוהר (שמות דף י' ע"א), וזה לשונו:

בד בבר, כי לא יזנח ה' לעד, ואש הקודש תוקד עדי עד, והצדיק במקום בעל התשובה לא עמד, ומשיח יתגלה מיד!

על כאן באתי לחזק את ידיכם, ויד הנער נתן נר"ו יאיר, ויד הרב רמי לוי שליט"א ויד כל מזכי הרבים, אל תערצו מפניהם, ה' עמכם גיבורי החיל, המים הזידונים לא יכולו לכבות את אש התשובה, כי לא ידח ממנו נידח!!!

ונא להדפיס את הספר כמה שיותר עותקים וכמה שיותר מהר, לפני שהזמן יגמר, וגם לעשות דיסקים מהרצאת הנער והספר, ולהודיע לכולם - לא תשתחוהו לאל אחר!!!

ובני ישראל יוצאים ביד רמה, ותרגום אונקלוס ברי"ש גלי, רשב"י. ובספרא דא יפקון ביה מגלותא ברחמי!

בכבוד רב,

י"ש מאי"ן

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

מכתב ל"ז

שלום לכב' האדמו"ר מהאלמין שליט"א

אני הגדרתי את עצמי כחילוני עד לא מזמן. ואני בשנה האחרונה התחלתי להתחזק... ואני לא מאמין למה שאני רואה ושומע... איך אפשר להתקרב לדת? כאשר אני רואה כאלה מלחמות וקנוניות בקרב הרבנים הגדולים?.. איך רבנים גדולים מבזים את אחיהם הרבנים בפרהסיא? איפה דרך ארץ? איפה אהבת ישראל? אני לא מבין גדול בתורה. אבל ידועה האמרה... "שדרך ארץ קדמה לתורה" וגם אם אתה חושב אחרת, יש דרך להתנגד, לומר שאתה לא מסכים! רק למען האמת... אבל, להשאר באהבה עם היהודי השני, "קנאת סופרים תרבה חכמה", ולא לפגוע אחד בשני.

איפה החוקים של לשון הרע?... זה נראה כאילו איבדו את התורה... נפלה עטרת ראשינו...

יש נער בן 15 שמטוב ליבו שיתף את עם ישראל באירוע של מוות קליני שהוא חווה, וטרח ובא להעיד על מנת לזכות את כל עם ישראל שהתעוררו לתשובה... כי אין דבר יותר חכם מאשר ללמוד מניסיונם של אחרים... ומה יצא מזה? מלחמות ולשון הרע, בין רבנים גדולים, השמצות, הוצאת דיבה... זה הורס הכל!.. זה לא עושה נחת בשמיים, הקב"ה רואה כאלה מלחמות בין מי שאמורים להיות צדיקים גדולים... אז איך ישלח את המשיח?...

ככה אנו מכינים את עצמינו למשיח?... אני רואה שרבנים מסויימים במקום להכין את עצמינו לגאולה... מכינים בור ריק מלא עקרבים ונחשים,

"עד דיהא שבת לה' לאלקטא נפשין בתענוגי קדושה כל ההוא אלף שביעאה. ודא איהו אתערותא דרוחין קדישין דעמא דישראל לאתלבשא לבתר שבת בגופין אחרנין קדישין, לאתקרי קדישין" וכו'.

אמנם קצת קשה, דאמאי קאמר בגופין אחרנין וכו', והלא גופם הראשון שהיה שט על פני המים הם חוזרים ומתלבשים בו כדאמרן.

ואפשר לפרש שאז יהיו אותן הגופין מזוככים וקדושים מאוד, ויהיה להם כנפיים כנשרים, משום הכי קרי להו גופין אחרנין, על דרך מה שאמר הכתוב: "ולעבדיו יקרא שם אחר" (ישעיה ס"ה ט"ו).

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

תמצית חייו

רבי יהודה בן רבי משה פתיא, מחכמי בבל וארץ ישראל, גדול בתורה ומקובל נודע, נולד בבגדד בב' בשבט תרי"ט ונפטר בירושלים בכ"ז באב תש"ב.

רבי יהודה למד ב"מדרש בית זילכה", שהקים רבי עבדאללה סומך, והיה מתלמידיו. מספרים שבגיל י"ז הוסמך להוראה על ידי רבי עבדאללה, ואחר כך שימש שם כריש מתיבתא וכראש ישיבה. רבנו הקים מספר ישיבות ללימוד "חכמת האמת - הקבלה".

רבנו היה מגדולי חכמי בבל בפשט, התנהג בחסידות ובקדושה, ובשנת תרמ"ב החל להתעמק גם בחכמת הקבלה. במשך השנים עסק גם בקבלה מעשית, כתב קמיעות וריפא חולים, והמונים שיחרו לפתחו, ביניהם גם לא-יהודים. הוא עסק גם בתיקון נשמות ורוחות על ידי ייחודים, ביניהן תיקן את רוחם של משיח השקר שבתאי צבי ושל תלמידו נתן העזתי.

רבי יהודה הרבה בתפילות על כלל ישראל, כגון לנסיגת הגרמנים מגבול ארץ ישראל ולחזרת מי החידקל, שהציפו את בגדד. גם על הפרט התפלל, וראו ישועות.

שלוש פעמים עלה רבי יהודה לירושלים. בעלייתו השלישית בשנת תרצ"ד קבע את ביתו בירושלים והתפרסם בה כאיש קדוש.

רבי יהודה חיבר חמישה עשר ספרים, ביניהם "בית לחם יהודה" על "עץ חיים", "יין הרקח" על "אדרא רבה" ו"אדרא זוטא", "מתוק

כל המלחמות מותרות רק קונפליקטים וחוסר אמון בקרב הציבור המתחזק, ומורת רוח בקרב מי שכבר דתי.

כבר התחלתי להתחזק מאד בעקבות הסרטון של הנער... למה לבוא ולומר שהכל שקר? הרב קנייבסקי שליט"א והרב קוק שליט"א וגדולי ישראל אישרו שהנער דובר אמת, וכל זה ממש ניכר בסרטון... ניכר שהנער מדבר מתוך חוויה עמוקה שעבר. אי אפשר "לשחק" כאלה דברים... אי אפשר "להמציא" תשובות כאלה. מה שהנער אמר כתוב בסודות הכי גדולים של חז"ל... למה סתם לצאת נגד? למה לא לבדוק לעומק את הדברים? ולשבור לנו את הרוח? למה לא לאפשר לנו להתחזק... ורק לבלבל אותנו?

איזה מן דוגמא הרבנים נותנים לכל החילוניים?

זה הדוגמא שאתם נותנים לנו??? זה חילול השם הכי גדול שיכול להיות, רחמנא לצלן!

אם אני לא סומך על הרב גדול, אז על מי אני אסמוך? על מי אני אשען? נכון!... צריך להשען רק על הקב"ה... אבל אני צריך בשר ודם בדמות של רב, שיקשר ביני לבין הקב"ה! ומה אני רואה? מלחמות והשמצות? איפה יראת השמיים?... אתה בורח מהחילוניות... ואתה חושב שאתה מגיע עכשיו לחוף מבטחים... אבל אתה שוב נופל לגו'נגל מסוג אחר! אני כמו תינוק שמתחיל את תחילת דרכו הרוחנית... ובאים ומשחיתים לי את הרוח, את האמונה... את הטוב... למה???

החילוניים יגידו... זו הדת?... אז תודה רבה...

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונים

לנפש" על "סבא דמשפטים", "מנחת יהודה" ועוד. כן חיבר נוסחאות של תפילות ותיקונים שונים.

חייך

בבל היתה המרכז הרוחני של עם ישראל. שם היה מקומם של התנאים והאמוראים, ושם נוצר ה"תלמוד הבבלי". עקב חשיבותה של בבל אומרת הגמרא (כתובות קי: קיא.) בשם רב יהודה שאסור לעלות מבבל לארץ ישראל ואסור לעזוב את בבל.

בעיר בגדד שבבבל ביום ב' בשבט התרי"ט נולד רבי יהודה למשפחה אצילה ומפורסמת של חכמים וסופרים, לאביו המקובל רבי משה פתיה.

תחילת לימודו

בהיותו ילד שררה עניות בביתם. לא היו לו נעליים כדי ללכת לתלמוד תורה, אך הוא חשק בלימוד התורה. מה עשה? - לקח את נעלי אביו וצעד בהן לבית תלמודו. עקב מידתן הגדולה נתמלאו הנעליים מים ובוץ מהשלוליות, אך הוא לא התחשב בכך.

בהיותו בן שבע שנים היה הולך עם אביו בשבת קודש לשמוע את דרשתו של רבי יוסף חיים, אשר נמשכה למעלה משעתיים והייתה מורכבת מפשטים ומרמזים, מדרשות ומהלכות בענייני פרשת השבוע, ומחצית השעה האחרונה הוקדשה לפירושים בדרך הסוד.

עדיף להשאיר איפה שאנו נמצאים.

אבל למרות שאני רואה איזה נזק זה עושה לכל אחי המתחזקים... שמהצר רואים את כל המלחמות היהודים ומתבלבלים... אבל לי, למזלי... למרות שמאד קשה לי, נשארה לי נקודת אור אחת קטנה שמחזיקה אותי.

"יש צדיק אחד בסדום" [שאחד הורג את השני בפרהסיה - כמו שכתוב (בראשית יג) וְאֶנְשֵׁי סְדֹם רָעִים וְחָטָאִים לְה' מְאֹד, שמעתי ביאור על זה וחטאים לה' מאוד שכולם אומרים לה' מאוד שמכוונים שמים.

קוראים לצדיק כבוד קדושת האדמו"ר מהאלמין שליט"א הוא הצדיק האמיתי. שנשאיר בעבורי, הוא נלחם נגד כל השקר והצביעות, ונגד הרבנים שאינם ראויים, והאדמו"ר הוא עניו מאד, ותמיד מוכן להודות אם טעה, ומדבר עם כל אדם ואדם... בחמימות כמו אב לבן, הוא אוהב ישראל... הוא דוגמא בשבילי לענווה, גם שאתה הרב הכי גדול, אתה מוכן להיות העניו הכי גדול. וזו גדולתך... לא אכפת לו כלל כבודו, אלא רק מהאמת. ולכן לעניות דעתי הקב"ה נותן לו ברכה כל כך גדולה בכל מעשי ידיו, בהפצת הזוהר הקדוש בכל העולם... ובאלפי אלפים ספרים שהוציא לאור... והכל בגלל שהאדמו"ר מוכן למסור את נפשו ימים כלילות למען האמת!! ואת נפשו שם כאפר, למען הקב"ה, למען עם ישראל, למען תורת הרשב"י, ומעצמו לא אכפת לו כלום, אשרי חלקנו. שגם אם אנו צועדים כעיוורים בשיירה בחושך... אבל יש לנו צדיק אחד אמיתי... שמאיר ומוביל את דרכנו אז דינו.

לכן האדמו"ר... באתי לחזק את ירך, אני איתך

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

והולך רק אחריו, ומקווה שאחי החילוניים, יזכו לחכמה בינה ודעת לדעת לצעוד בעקבות צדיקי האמת שבדורינו.

בברכה,

ש. כ.

מכתב ל"ח

לכבוד הגאון הצדיק, הרבי מהאלמין שליט"א

אחרי דרך מבוא השלום והברכה,

שמועה שמענו והזדעזענו, היעשה כדבר הזה?

בא אחד ומדבר סרה על מזכי הרבים, ומכנה שמות משמות שונים, שמות גנאי, ואקרא על זה בקול גדול: **אי ייאיי ייאיי!!!**

בגמרא במסכת בבא מציעא (דף נח:): אמר רבי

חנינא, כל היורדים לגיהנם עולים (כל הרשעים שונים אותם בשמים לגיהנם, סוף דבר שאחרי איזה זמן שקצבו להם לפי מעשיהם, הם עולים ויוצאים מגיהנם, כנזכר בהלכות כבוד אב ואם, שאין דנים אדם לגיהנם יותר משנים עשר חודש). חוץ משלושה שיורדים לגיהנם ואינם עולים, ואלו הן: הבא על אשת איש, המלביץ פני חבירו ברבים, והמכנה שם רע לחבירו.

והקשו בגמרא, מכנה היינו מלביץ, כלומר לשם מה שנינו גם "המלביץ פני חבירו ברבים", וגם "המכנה שם לחבירו"? והלא כל מכנה שם לחבירו ממילא הוא מלביץ פני חבירו ברבים.

ותירצו בגמרא, שאפילו באופן שהמכונה בשם, רגיל שמכנים אותו כך, ואינו מתבייש בכך, כגון

במוצאי שבת היה הילד יהודה ממרר בבכי על כי לא הבין את "חלק הסוד" בדרשת השבת. "דמעות אלו", כך אמר לימים לתלמידו רבי סלמאן מוצפי, "עמדו לי שאזכה לעסוק בחכמה יקרה זו".

אביו נקשר אליו וחיבבו מאוד. מקטנותו נטה לפרישות ולידיעת חכמת הקבלה בהצנע ובהיחבא, ומשנתגלה הדבר לאביו, החל ללמוד עמו זוהר וכתבי האר"י עוד בצעירותו, והיה יודעם בעל-פה כידיעת ט"ו פרקי "שיר המעלות".

161- 317

תחילת לימודו הייתה "במדרש תלמוד תורה". כבר שם ניכרו בו כשרונות מופלאים, גאונות וכמיהה אדירה להשכיל בדברי תורה, ומעל לכל - שכל מעשיו יהיו לשם שמים. לאחר מכן עבר ללמוד ב"מדרש בית זילכה", ובמהרה נודע כבקי עצום בש"ס, בראשונים ובאחרונים.

"מדרש תלמוד תורה" בו למדו ילדי בגדד. במרכז התמונה אחד מהמלמדים.

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

הסמכתו

מספרים שבשנת תרל"ו, בהיות רבי יהודה נער בן י"ז שנה, זכה להיסמך כרב ומורה הוראה על ידי גדול הדור רבי עבדאללה סומך.

הדבר אירע כאשר התאסף מניין לתפילה בבית מדרשו של רבי עבדאללה, ורבי יהודה התבקש לעבור לפני התיבה. נמצא מי שביקש לערער על כי "צעיר שלא נתמלא זקנו - אין ממנין ש"ץ".

כששמע רבי עבדאללה את הדברים, קם ממקומו ואמר: "העל חכם יהודה תערערו שאינו יכול להתמנות ש"ץ?! והרי תלמידי וגדול בתורה הוא, ואינו חסר אלא סמיכה".

הניח רבי עבדאללה את שתי ידיו על ראשו של רבי יהודה ואמר: "הנני סומכו עתה לחכם בישראל, 'יורה יורה ידין ידין', והכל יצייתו לדבריו כדין חכם זקן שבישראל".

לימוד וקבלה מעשית

כדרך חכמי האמת נהג רבי יהודה להסתיר את עצמו ונזהר לא להתפרסם, אלא שבשמים רצו אחרת.

רבי יהודה הלך והעמיק בתורת הנסתר, ועוד בימיו של רבי יוסף חיים נודע כעושה נפלאות. היה בעל מידות נעלות, אהוב ומקורב ביותר על הבריות והגיע למדרגות גבוהות באהבת השי"ת ובאהבת ישראל. כל ימיו התרחק משררה ומכל מיני הנאות וחי בצמצום ובהסתפקות במועט.

בשנת תרמ"ב, בהיותו בן עשרים ושלוש,

אדם שכל העולם קוראים לו "הצהוב" וכדומה, מכל מקום יש איסור לכנותו בשם זה, מכיון שהמכנה מתכוין לביישו, וכל העושה כן אינו עולה מגהינם לעולם.

זכור הדבר ששורש האיסור בכינוי שם רע לחבירו, הוא מכלל איסור "אונאת דברים". וכן פסק מרן בשלחן ערוך בזו הלשון: יזהר שלא לכנות שם רע לחבירו, אף על פי שהוא רגיל באותו כינוי, אם כוונתו לביישו, אסור.

ומכאן יש להתעורר אודות אלו הנוהגים לכנות חבריהם בשמות שונים.

ובפרט אצל הנערים בבתי הספר וכיוצא בזה, שרגילים הרבה פעמים בעוון זה, כאשר מתחיל להשתרש כינוי כלפי אחד מבני הכיתה, ויש בזה איסור חמור כמבואר, וכמה פעמים נגרם בשל כך צער ועגמת נפש, ולעתים אף נזק ממש, לאלו שנתכנו בכינויי גנאי כאלה ואחרים, והעוון רובץ על הראשונים שהחלו בדבר מגונה זה, ואשרי מי ששם סוף לענין רע כזה.

עייך ב"מ נח: כל היורדים לגהנום עולים חוץ משלשה, הבא על אשת איש המלבין פני חבירו ברבים והמכנה שם רע לחבירו, ושואלת הגמרא מכנה היינו מלבין, ומתרצת אע"ג דדש ביה וברש"י כבר הורגל בכך שמכנים אותו כן ואין פניו מתלבנות ומ"מ זה להכלימו מתכוין,

אולם ברמב"ם הלכות תשובה על דברים שאם רגיל בהם אין לו חלק לעולם הבא דבר ראשון נקט המכנה שם לחבירו [היינו ממציא השם] והקורא לחבירו בכינויו, ועיקר בכ"מ וכן במהרש"א ב"מ שם שהבינו ברמב"ם דהאיסור כינוי הוא גם בשם שאינו בוש ממנו [ועיקר עור ס' היראה לרבינו יונה להדיא כן].

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

החל רבי יהודה להתעמק בחכמת הקבלה. לאחר שעיין בספרי הקבלה ולמד את תורת הנסתר על בוריה, החל לעסוק גם בקבלה מעשית.

שבע שנים תמימות למדו רבי יהודה ותלמידיו את הספר הקדוש "עץ חיים", שהוא יסוד היסודות של "קבלת האר"י". הם למדו בעיון עמוק ובהבנה רחבה עד שהיו בקיאים בכל פרטי העולמות העליונים ובכוונת השמות והתפילות בעל פה. לאחר שסיימו את ה"עץ חיים" בפעם הראשונה במשך שבע שנים רצופות, חזרו עליו שש פעמים נוספות במשך כתשע שנים.

הלומדים הראשונים בתורת הנסתר שלמדו בישיבה זו היו רבי סלמאן מוצפי, ח' ששון הלוי בן הרב יחזקאל משה הלוי ראב"ד בגדד, הרב אברהם ברזאני. לימים הצטרפו לישיבה זו תלמידי חכמים נוספים, ביניהם ח' יעקב קטן, ח' משה צאלח - חתן רבי יהודה, ח' מנשה סלטון, הרב מנשה סלמאן שהרבני, הרב ששון עבד אלעזיז מזרחי, ח' יצחק דרזי ועוד.

חיבוריו - ספריו

בשנת תרמ"ד, בהיותו בן כ"ה שנה, כתב את חיבורו הראשון על פי תורת הנסתר, פירוש עמוק ומקיף על "אדרא רבא" ו"אדרא זוטא" – "יין הרקח" שמו, וכשמו כן הוא. חיבור זה נתקבל בהערצה ובשמחה אצל כל שוחרי תורת הנסתר. הללו הרוו את צימאונם בידיעת רזין עילאין טמירין בדברי ה"אדרא". פירוש מקיף זה "היה לעיניים" לכל העוסקים בלימוד האדראות.

ולדעתי לדבריהם הקדושים של הרמב"ם ורבינו יונה יש סיוע גדול מד' רשב"י בזוהר פ' משפטים שכתב בטעם האיסור החמור של מכנה שם לחבירו, 'משום שישראל קודש הם וכיון שקודש הם אסור לכנותם בשם של גנאי ומי שמכנה שם לחבירו עונשו גדול עיי"ש, הרי שהדבר תלוי בקדושת ישראל ולא בכוונה לבייש, [בפרט שהרי כבר אינו מתבייש כמבואר בגמרא] **ונביא** בזה תשובה משו"ת מהר"ם גלאנטי סימן לג לרבי משה גלאנטי זצ"ל

שאלה: מי שרגיל להתלוצץ על בני אדם ולהוציא להם שמות כשמות הפלילים של הישמעאלים: שי"ך צאלק איל דין, ולאחרים שי"ך שאקיף. אם הוא חייב נידוי עד שובו מדרכיו, אם לאו. יורנו מורנו ורבינו כדת מה לעשות, ויאיר עינינו באור תורתו ושכרו כפול מן השמים.

תשובה: דבר זה אינו ממניין הארבעה ועשרים דברים שמנדין אותו עד שישוב בתשובה (רמב"ם הל' ת"ת ו, יד). ולא מצינו כי אם הקורא לחבירו עבד, חייב נדוי;

הקורא לחבירו ממזר, יורד עמו לחייו; אבל ליצנות כזה לא מצינו.

אבל הוא נמנה מכלל 'כת הליצנים' שאינה מקבלת פני שכינה, והמתלוצץ נופל בגיהנום; וראוי לכל ירא שמים לגעור בו, ולביישו ברבים. ואם לא ישמע ויחדל, מכין אותו מכת מרדות; שעובר על דברי נביאים וחכמים: 'ועתה אל תתלוצצו' (ישעיהו כה, כב), וגורם שיסלק שכינה מישראל.

ונפרט ליצנותא כזה, לקרוא שמות הבעלים שמות דמסאבותא ומסלק שם הקדושה ממנו. וכבר כשהוא עושה פעם או פעמים מקרב הכסילים הוא, ואין לו כל כך אשם; אבל מי שרגיל בכך, ואזיל לשיטותיה מכנה שם רע לחבירו, והוא לא יהיה לו חלק לעולם הבא.

ואם אחר התראה אחת או שתים חוזר על קיאון,

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

במשך שבע שנים עסק במלאכה קדושה זו, ובשנת תרנ"א סיימה ולא גילה לאיש על פועלו זה.

רבי יהודה כתב חיבורים בתורת הח"ן, כשגולת הכותרת של מפעלו היה ספרו "בית לחם יהודה" ב' חלקים, המכיל פירוש מפורט על כל פרקי הספר "עץ חיים".

רבנו למד עם אביו את ה"עץ חיים" ואת שמונה שערים לרבנו האר"י. הוא עבר עליהם לאורכם ולרוחבם ודלה מהם הקדמות. על פיהם פירש את האדרות והעתיקים והגיהם במדוייק. רבי יהודה הוציא את ספריו "בית לחם יהודה" ביום שלישי ז' בכסלו תרצ"ג.

עוד כתב את ספרו "מנחת יהודה" בדרך פרד"ס על התנ"ך ומשפטי הרוחות וגלגוליהן – שבו מבואר כל מה שנעשה עם האדם מעת פטירתו עד שזוכה להיכנס לגן עדן, חיבוב הקבר, עניין גיהנום, גלגולים ועוד.

כמו כן חיבר רבי יהודה נוסחי תפילות ותיקונים שונים. בשנת הת"ש חיבר את "אסירי התקווה" - סדר בקשת רחמים לכל עת צרה, שלא תבוא, להחיש את הגאולה על ידי הקפות בשם האמהות הקדושות.

חיבורים נוספים:

"מתוק לנפש" על סבא דמשפטים.

"אפיקי מים" - פירוש מקוצר על "עץ חיים".

"עטרת רחל" על פרקי אבות (שם זה ניתן אחר כך על שם רעייתו הצדקת).

"חסדי דוד" - תחינות ותפילות לשלום ישראל ופדות השכינה.

"כתר צדיק" על חומשי התורה.

אז יש רשות לבית דין לנדותו כפי צורך השעה; כיון שבכוונה מכווין לעבור על דברי תורה. ואם ישמע ויתחרט וישוב מדרכו, ורפא לו:

נאם הצעיר משה גאלנטי

ובספר "ויוסף אברהם" אות י"ט שם מוסיף בזה וז"ל: ואפילו כששומע מאדם אחר שמבזה תלמיד חכם וכל שכן דין העיר ואפילו שלא בפניו יש חיוב גדול עליו לתבוע עלבונו ולנקום בעדו, וכמו שכתוב כאן שבית דין מנדין על זה.

ומצינו בגמרא (ב"מ דף פ"ד, וסנהדרין דף מ"ד ברש"י ד"ה דבעיא) שגדולי ישראל נענשו על זה דשמעו פעם אחת זילותא דתלמיד חכם ושתקו, וכל שכן אם בייש אחר לתלמיד חכם בפניו שיש חיוב עצום מאד מאד על כל השומעים לתבוע קלונו תיכף, ואם לאו ענוש יענשו מאד על זה, ואף אם יהיה זה שמבזהו מי שיהיה.

ונמצא בספר קורא הדורות מהרב ר' דוד איש ירושלים ז"ל מעשה נורא מענין זה, וז"ל: כתוב בסוף מחזור האשכנזים שישראל אחד איש בליעל נתקוטט עם הרב ר' יוסף בן לב ז"ל (הוא המחבר שו"ת מהר"י בן לב) בשאלונקי על ענין פסק דין שכתב נגדו, והכהו על הלחי בשוק בפני כל העם, ולא היה מי שימחה בידו, ואין דובר אליו דבר על ענין זה, מפני היות האיש הבליעל ההוא עשיר גדול, ותקיף ואלם מאד, והרב היה שם בעת הזאת לפני חנות של בשם אחד ושמו אברהם קטלאנו, קרע הרב את בגדיו, ואמר בקול גדול שומו שמים על זאת!!!

ובלילה ההוא (שנת ה' אלפים ש"ה ד' לחודש אב) נכנס הבושם בחנות כו', והאור נאחז ונתרבה הלהב, וקם שריפה גדולה ונשרפו כמו חמשת אלפים בתים מבני ישראל במשך ו' שעות, כי מן השמים נלחמו הרוחות הנושבות, ונשרפו כמו מאתיים נפשות ובתי כנסיות ובתי מדרשות הרבה וספרים אין קץ, לא נראה צרה גדולה כזאת, ואנשים היו מבריחים רכושם מהאש

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

הסכמה משמים לחיבורו

בשנה תרס"ה עלה רבי יהודה עם בני ביתו לירושלים. עם בואו ביקר אותו המקובל המפורסם רבי אברהם עדס ושאל אותו מדוע אינו מוציא לאור את חיבורו "יין הרקח".

כשכולו פליאה השיבו רבי יהודה בשאלה: "מניין נודע לך הדבר?"

ורבי אברהם השיבו: "זקן בא אלי בחלום וציווה עלי לבוא לכבודו ולבקשו להשתדל להדפיס את החיבור. ואמר: 'בזכות זה יאיר לך את העין הימנית'".

רבי יהודה גילה שה"זקן" הינו רבי שמעון בר יוחאי, ולאחר שחזר לבגדד זכה להוציא לאור את פירושו "יין הרקח" בשנת התרס"ט.

גדלותו

מפורסם היה רבי יהודה בחיבוריו הנפלאים ובמעשיו הכבירים. כל ימי חייו היה נאמן לאלוקיו ולעמו, לארץ ישראל ולשכינת עוזנו. מנעוריו ועד זקנותו היה מתחנן ודואג בעד השכינה הקדושה, בעד עם ישראל ובעד ארץ ישראל.

עוד בחייו נודעה מסכת חייו המופלאה, ועד היום ניכרים נפלאותיו, מעשיו ותורותיו כאילו הוא חי ופועל בתוכנו, כי תורתו תורת אמת הייתה, מעשיו אמת צרופה, תפילותיו אמת טהורה, וכל מעשיו לשם שמים.

לא זו בלבד שלא התערבה במעשיו כל פנייה לשם תועלת אישית מעשית, אלא גם לא לשם תועלת אישית רוחנית או לשם התעלות והשגה

רחוק כמטחוי קשת בשדות, ועם כל זה הלך האש עליהם ושרפם. ואחר כך עלה הנגף בעם והיו מתים בכל יום הרבה נפשות מישראל עד שהגיעו ביום אחד שנקברו ביום ההוא שי"ד מתים כמנין השם שד"י, ומהיום ההוא והלאה ה' הנגף הולך ונתמעט עד שנעצרה המגפה עכ"ל עם הוספות מסדר הדורות מהגאון מהגאון ר' יחיאל ממינסק ז"ל.

והנה ממעשה זו התעוררות גדול יוצא לנו להיזהר מאד מלשמוע עלבון תלמיד חכם ולשתוק, אבל מכל מקום ודאי שצריך לזהר בזה משום כעס בלב ולא יהיה רק נראה ככועס. עכ"ל, שם.

היוצא לנו מזה, מוסר השכל שכולם יעיינו בגמרא (ב"מ דף פ"ד, וסנהדרין דף מ"ד ברש"י ד"ה דבעיא) שגדולי ישראל נענשו על זה דשמעו פעם אחת זילותא דתלמיד חכם ושתקו, וכל שכן אם בייש אחד לתלמיד חכם בפניו שיש חיוב עצום מאד מאד על כל השומעים לתבוע קלונו תיכף, ואם לאו ענוש יענשו מאד על זה, ואף אם יהיה זה שמבזהו מי שיהיה.

וראה מה שכתב הרמב"ם יד החזקה הלכות דעות פרק ז' [ומזבא בחק לישראל יום ד' פרשת תולדות]: (א) המרגל בחבירו עובר בלא תעשה שנאמר לא תלך רכיל בעמך ואף על פי שאין לזקן על דבר זה עון גדול הוא וגורם להרוג נפשות רבות מישראל לכך נסמך לו ולא תעמוד על דם רעך צא ולמד מה אירע לדואג האדומי:

(ב) אי זהו רכיל זה שטוען דברים והולך מזה לזה ואומר כך אמר פלוני, כך וכך שמעתי על פלוני, אף על פי שהוא אמת, הרי זה מחריב את העולם, יש עון גדול מזה עד מאד והוא בכלל לאו זה והוא לשון הרע, והוא המספר בגנות חבירו אף על פי שאומר אמת, אבל האומר שקר נקרא מוציא שם רע על חבירו, אבל בעל לשון הרע זה שיושב ואומר כך וכך עשה פלוני, וכך וכך היו אבותיו, וכך וכך שמעתי עליו, ואמר דברים של גנאי על זה אמר הכתוב יכרת

מכתבים מגדולי ישראל על הזוהר הקדוש

גלגולי נשמות ותיקונם

ה' כל שפתי חלקות לשון מדברת גדולות.
(א) אמרו חכמים שלש עבירות נפרעין מן האדם בעולם הזה ואין לו חלק לעולם הבא עבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים ולשון הרע כנגד כולם ועוד אמרו חכמים כל המספר בלשון הרע כאילו כופר בעיקר שנאמר אשר אמרו ללשוננו נגביר שפתינו אתנו מי ארון לנו ועוד אמרו חכמים שלשה לשון הרע הורגת האומרו והמקבלו וזה שאומר עליו והמקבלו יותר מן האומרו:
על כן, יש לארגן עצרת של שק ואפר ולמחות על כבודה של תורה!!!

**בכבוד רב,
מיכאל ה.**

שמימית. כל פעולותיו נעשו אך ורק לשם שמים ולמען כלל ישראל. התועלת הגשמית של הזולת קדמה בעיניו לתועלת רוחנית שלו.

צנוע ושפל ברך היה רבי יהודה, וכבר בימי נעוריו ברח מהכבוד ומהפרסום כבורח מן האש.

תפילותיו על כלל ישראל

רבי יהודה שפך שיח ותחינה אל היושב במרומים שירחם על עמו ועל היכלו. פיו היה מלא תפילה, ומעיניו זרמו הדמעות ללא הפוגה. ימים ולילות זעק והתחנן על צרות הכלל והפרט בכותל המערבי ובעיקר ליד מצבת קבורת רחל אמנו ע"ה.

היה אוהב ישראל נפלא, ואת כולם קירב תחת כנפי השכינה בנועם שיחו. מעשים מופלאים רבים קשורים בשמו של רבי יהודה, שאותם סיפרו בערגה ובקדושה אלה שזכו לשהות במחיצתו. בצעירותו הגיע להשגות רמות ונעלות ועזר לנדכאים ולחולים בחומר וברוח.

עד מהרה נתפרסם כאיש אלוקים בהצילו נפשות רבות ממקרים רעים. עקרות רבות נפקדו על ידיו, וכל נדכה וקשה יום מצא באמצעותו תרופה למכתו.

רבי יהודה נעשה חביב על כל יהודי בגדד, והכל כינוהו "חכם יהודה", מבלי לציין את שם משפחתו. כך נתפרסם בקרב המון העם, וכך נודע שמו עד היום הזה.